PARLAMENT EUROPEJSKI

1999 *2004*

Dokument z sesji

WERSJA OSTATECZNA
A5-0283/2004

4 maja 2004 r.

SPRAWOZDANIE

w sprawie nominacji dziesięciu kandydatów na Członków Trybunału Obrachunkowego
(C5-0197/2004 – 2004/0809(CNS))
(C5-0198/2004 – 2004/0809A(CNS))
(C5-0199/2004 – 2004/0809B(CNS))
(C5-0200/2004 – 2004/0809C(CNS))
(C5-0201/2004 – 2004/0809D(CNS))
(C5-0202/2004 – 2004/0809E(CNS))
(C5-0203/2004 – 2004/0809F(CNS))
(C5-0204/2004 – 2004/0809G(CNS))
(C5-0205/2004 – 2004/0809H(CNS))
(C5-0206/2004 – 2004/0809I(CNS))

Komisja Kontroli Budżetowej

Sprawozdawca: Diemut R. Theato

spis treści

Strona

STRONA PROCEDURALNA 4

1. PROPOZYCJA DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO 5

2. PROPOZYCJA DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO 6

3. PROPOZYCJA DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO 7

4. PROPOZYCJA DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO 8

5. PROPOZYCJA DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO 9

6. PROPOZYCJA DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO 10

7. PROPOZYCJA DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO 11

8. PROPOZYCJA DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO 12

9. PROPOZYCJA DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO 13

10. PROPOZYCJA DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO 14

ZAŁĄCZNIK: ODPOWIEDZI NA PYTANIA I CURRICULUM VITAE KANDYDATÓW NA STANOWISKA CZŁONKÓW TRYBUNAŁU OBRACHUNKOWEGO 15

STRONA PROCEDURALNA

Pismem z dnia 3 maja 2004 r. Rada zwróciła się do Parlamentu o opinię zgodnie z art. 247 ust. 3 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz art. 160b Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej w sprawie nominacji dziesięciu kandydatów na Członków Trybunału Obrachunkowego:

1. Jan KINŠT
2. Kersti KALJULAID
3. Constantinos KARMIOS
4. Igors LUDBORZS
5. Irena PETRUŠKEVIČIENĖ
6. Gejza Zsolt HALÁSZ
7. Josef BONNICI
8. Jacek UCZKIEWICZ
9. Vojko A. ANTONČIČ
10. Július MOLNÁR

Na posiedzeniu dnia 3 maja 2004 r. Przewodniczący Parlamentu ogłosił, że przekazał nominacje do Komisji Kontroli Budżetowej jako komisji właściwej (C5-0197/2004, C5-0198/2004, C5-0199/2004, C5-0200/2004, C5-0201/2004, C5-0202/2004, C5-0203/2004, C5-0204/2004, C5-0205/2004, C5-0206/2004).

Komisja na posiedzeniu w dniu 8 marca 2004 roku wyznaczyła p. Diemut R. Theato na sprawozdawcę.

Na posiedzeniach w dniach 6/7-19 kwietnia i 3 maja 2004 r. Komisja rozpatrzyła nominacje Rady i projekt sprawozdania.

Na ostatnim posiedzeniu Komisja w tajnym głosowaniu przyjęła propozycje decyzji oraz sprawozdanie w całości.

Następujące osoby były obecne na głosowaniu: Diemut R. Theato, przewodniczący i sprawozdawca; Herbert Bösch i Freddy Blak, wiceprzewodniczący; María Antonia Avilés Perea, Juan José Bayona de Perogordo, Miroslav Benes, Mogens N.J. Camre, Helmut Kuhne, Emmanouil Mastorakis (za Paulo Casaca), Ole Sorensen, Bart Staes, Gabriele Stauner, Rijk van Dam and Michiel van Hulten.

Sprawozdanie wpłynęło dnia 4 maja 2004 r.

1. PROPOZYCJA DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie nominacji Jana KINŠTA na stanowisko Członka Trybunału Obrachunkowego (C5-0197/2004 – 2004/0809(CNS))

Parlament Europejski,

– uwzględniając art. 247 ust. 3 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz art. 160b ust. 3 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, zgodnie z którymi Rada zwróciła się do Parlamentu o opinię (C5-0197/2004),

– uwzględniając, że na posiedzeniu dnia 6 kwietnia 2004 r. Komisja Kontroli Budżetowej przesłuchała osoby nominowane przez Radę na stanowiska Członków Trybunału Obrachunkowego oraz dnia 3 maja 2004 r. rozważyła kwalifikacje osób mianowanych w świetle wymogów określonych w art. 45b Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali, art. 247 ust 3. Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz art. 160b Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

– mając na względzie art. 35 Regulaminu Parlamentu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A5-0283/2004),

1. Wydaje pozytywną opinię w sprawie nominacji Jana KINŠTA na stanowisko Członka Trybunału Obrachunkowego;

2. Zleca Przewodniczącemu przekazanie tej decyzji Radzie oraz podanie jej do wiadomości Trybunałowi Obrachunkowemu, innym instytucjom Wspólnot Europejskich oraz Urzędom Kontroli w Państwach Członkowskich.

2. PROPOZYCJA DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie nominacji Kersti KALJULAID na stanowisko Członka Trybunału Obrachunkowego
(C5-0198/2004 – 2004/0809A(CNS))

Parlament Europejski,

– uwzględniając art. 247 ust. 3 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz art. 160b ust. 3 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, zgodnie z którymi Rada zwróciła się do Parlamentu o opinię (C5-0198/2004),

– uwzględniając, że na posiedzeniu dnia 6 kwietnia 2004 r. Komisja Kontroli Budżetowej przesłuchała osoby nominowane przez Radę na stanowiska Członków Trybunału Obrachunkowego oraz dnia 3 maja 2004 r. rozważyła kwalifikacje osób mianowanych w świetle wymogów określonych w art. 45b Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali, art. 247 ust 3. Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz art. 160b Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

– mając na względzie art. 35 Regulaminu Parlamentu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A5-0283/2004),

1. Wydaje pozytywną opinię w sprawie nominacji Kersti KALJULAID na stanowisko Członka Trybunału Obrachunkowego;

2. Zleca Przewodniczącemu przekazanie tej decyzji Radzie oraz podanie jej do wiadomości Trybunałowi Obrachunkowemu, innym instytucjom Wspólnot Europejskich oraz Urzędom Kontroli w Państwach Członkowskich.

3. PROPOZYCJA DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie nominacji Constantinosa KARMIOSA na stanowisko Członka Trybunału Obrachunkowego
(C5-0199/2004 – 2004/0809B(CNS))

Parlament Europejski,

– uwzględniając art. 247 ust. 3 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz art. 160b ust. 3 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, zgodnie z którymi Rada zwróciła się do Parlamentu o opinię (C5-0199/2004),

– uwzględniając, że na posiedzeniu dnia 6 kwietnia 2004 r. Komisja Kontroli Budżetowej przesłuchała osoby nominowane przez Radę na stanowiska Członków Trybunału Obrachunkowego oraz dnia 3 maja 2004 r. rozważyła kwalifikacje osób mianowanych w świetle wymogów określonych w art. 45b Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali, art. 247 ust 3. Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz art. 160b Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

– mając na względzie art. 35 Regulaminu Parlamentu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A5-0283/2004),

1. Wydaje negatywną opinię w sprawie nominacji Constantinosa KARMIOSA na stanowisko Członka Trybunału Obrachunkowego;

2. Zleca Przewodniczącemu przekazanie tej decyzji Radzie oraz podanie jej do wiadomości Trybunałowi Obrachunkowemu, innym instytucjom Wspólnot Europejskich oraz Urzędom Kontroli w Państwach Członkowskich.

4. PROPOZYCJA DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie nominacji Igors LUDBORZS na stanowisko Członka Trybunału Obrachunkowego
(C5-0200/2004 – 2004/080C(CNS))

Parlament Europejski,

– uwzględniając art. 247 ust. 3 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz art. 160b ust. 3 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, zgodnie z którymi Rada zwróciła się do Parlamentu o opinię (C5-0200/2004),

– uwzględniając, że na posiedzeniu dnia 6 kwietnia 2004 r. Komisja Kontroli Budżetowej przesłuchała osoby nominowane przez Radę na stanowiska Członków Trybunału Obrachunkowego oraz dnia 3 maja 2004 r. rozważyła kwalifikacje osób mianowanych w świetle wymogów określonych w art. 45b Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali, art. 247 ust 3. Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz art. 160b Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

– mając na względzie art. 35 Regulaminu Parlamentu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A5-0283/2004),

1. Wydaje pozytywną opinię w sprawie nominacji Igors LUDBORZS na stanowisko Członka Trybunału Obrachunkowego;

2. Zleca Przewodniczącemu przekazanie tej decyzji Radzie oraz podanie jej do wiadomości Trybunałowi Obrachunkowemu, innym instytucjom Wspólnot Europejskich oraz Urzędom Kontroli w Państwach Członkowskich.

5. PROPOZYCJA DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie nominacji Ireny PETRUŠKEVIČIENĖ na stanowisko Członka Trybunału Obrachunkowego
(C5-0201/2004 – 2004/0809D(CNS))

Parlament Europejski,

– uwzględniając art. 247 ust. 3 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz art. 160b ust. 3 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, zgodnie z którymi Rada zwróciła się do Parlamentu o opinię (C5-0201/2004),

– uwzględniając, że na posiedzeniu dnia 6 kwietnia 2004 r. Komisja Kontroli Budżetowej przesłuchała osoby nominowane przez Radę na stanowiska Członków Trybunału Obrachunkowego oraz dnia 3 maja 2004 r. rozważyła kwalifikacje osób mianowanych w świetle wymogów określonych w art. 45b Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali, art. 247 ust 3. Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz art. 160b Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

– mając na względzie art. 35 Regulaminu Parlamentu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A5-0283/2004),

1. Wydaje pozytywną opinię w sprawie nominacji Ireny PETRUŠKEVIČIENE na stanowisko Członka Trybunału Obrachunkowego;

2. Zleca Przewodniczącemu przekazanie tej decyzji Radzie oraz podanie jej do wiadomości Trybunałowi Obrachunkowemu, innym instytucjom Wspólnot Europejskich oraz Urzędom Kontroli w Państwach Członkowskich.

6. PROPOZYCJA DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie nominacji Gejza Zsolt HALÁSZ na stanowisko Członka Trybunału Obrachunkowego
(C5-0202/2004 – 2004/0809E(CNS))

Parlament Europejski,

– uwzględniając art. 247 ust. 3 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz art. 160b ust. 3 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, zgodnie z którymi Rada zwróciła się do Parlamentu o opinię (C5-0202/2004),

– uwzględniając, że na posiedzeniu dnia 6 kwietnia 2004 r. Komisja Kontroli Budżetowej przesłuchała osoby nominowane przez Radę na stanowiska Członków Trybunału Obrachunkowego oraz dnia 3 maja 2004 r. rozważyła kwalifikacje osób mianowanych w świetle wymogów określonych w art. 45b Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali, art. 247 ust 3. Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz art. 160b Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

– mając na względzie art. 35 Regulaminu Parlamentu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A5-0283/2004),

1. Wydaje pozytywną opinię w sprawie nominacji Gejza Zsolt HALÁSZ na stanowisko Członka Trybunału Obrachunkowego;

2. Zleca Przewodniczącemu przekazanie tej decyzji Radzie oraz podanie jej do wiadomości Trybunałowi Obrachunkowemu, innym instytucjom Wspólnot Europejskich oraz Urzędom Kontroli w Państwach Członkowskich.

7. PROPOZYCJA DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie nominacji Josefa BONNICI na stanowisko Członka Trybunału Obrachunkowego
(C5-0203/2004 – 2004/0809F(CNS))

Parlament Europejski,

– uwzględniając art. 247 ust. 3 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz art. 160b ust. 3 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, zgodnie z którymi Rada zwróciła się do Parlamentu o opinię (C5-0203/2004),

– uwzględniając, że na posiedzeniu dnia 6 kwietnia 2004 r. Komisja Kontroli Budżetowej przesłuchała osoby nominowane przez Radę na stanowiska Członków Trybunału Obrachunkowego oraz dnia 3 maja 2004 r. rozważyła kwalifikacje osób mianowanych w świetle wymogów określonych w art. 45b Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali, art. 247 ust 3. Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz art. 160b Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

– mając na względzie art. 35 Regulaminu Parlamentu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A5-0283/2004),

1. Wydaje pozytywną opinię w sprawie nominacji Josefa BONNICI na stanowisko Członka Trybunału Obrachunkowego;

2. Zleca Przewodniczącemu przekazanie tej decyzji Radzie oraz podanie jej do wiadomości Trybunałowi Obrachunkowemu, innym instytucjom Wspólnot Europejskich oraz Urzędom Kontroli w Państwach Członkowskich.

8. PROPOZYCJA DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie nominacji Jacka UCZKIEWICZA na stanowisko Członka Trybunału Obrachunkowego
(C5-0204/2004 – 2004/0809G(CNS))

Parlament Europejski,

– uwzględniając art. 247 ust. 3 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz art. 160b ust. 3 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, zgodnie z którymi Rada zwróciła się do Parlamentu o opinię (C5-0204/2004),

– uwzględniając, że na posiedzeniu dnia 6 kwietnia 2004 r. Komisja Kontroli Budżetowej przesłuchała osoby nominowane przez Radę na stanowiska Członków Trybunału Obrachunkowego oraz dnia 3 maja 2004 r. rozważyła kwalifikacje osób mianowanych w świetle wymogów określonych w art. 45b Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali, art. 247 ust 3. Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz art. 160b Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

– mając na względzie art. 35 Regulaminu Parlamentu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A5-0283/2004),

1. Wydaje pozytywną opinię w sprawie nominacji Jacka UCZKIEWICZA na stanowisko Członka Trybunału Obrachunkowego;

2. Zleca Przewodniczącemu przekazanie tej decyzji Radzie oraz podanie jej do wiadomości Trybunałowi Obrachunkowemu, innym instytucjom Wspólnot Europejskich oraz Urzędom Kontroli w Państwach Członkowskich.

9. PROPOZYCJA DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie nominacji Vojko A. ANTONČIČ na stanowisko Członka Trybunału Obrachunkowego
(C5-0205/2004 – 2004/0809H(CNS))

Parlament Europejski,

– uwzględniając art. 247 ust. 3 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz art. 160b ust. 3 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, zgodnie z którymi Rada zwróciła się do Parlamentu o opinię (C5-0205/2004),

– uwzględniając, że na posiedzeniu dnia 6 kwietnia 2004 r. Komisja Kontroli Budżetowej przesłuchała osoby nominowane przez Radę na stanowiska Członków Trybunału Obrachunkowego oraz dnia 3 maja 2004 r. rozważyła kwalifikacje osób mianowanych w świetle wymogów określonych w art. 45b Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali, art. 247 ust 3. Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz art. 160b Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

– mając na względzie art. 35 Regulaminu Parlamentu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A5-0283/2004),

1. Wydaje pozytywną opinię w sprawie nominacji Vojko A. ANTONČIČ na stanowisko Członka Trybunału Obrachunkowego;

2. Zleca Przewodniczącemu przekazanie tej decyzji Radzie oraz podanie jej do wiadomości Trybunałowi Obrachunkowemu, innym instytucjom Wspólnot Europejskich oraz Urzędom Kontroli w Państwach Członkowskich.

10. PROPOZYCJA DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie nominacji Júliusa MOLNÁR na stanowisko Członka Trybunału Obrachunkowego
(C5-0206/2004 – 2004/0809I(CNS))

Parlament Europejski,

– uwzględniając art. 247 ust. 3 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz art. 160b ust. 3 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, zgodnie z którymi Rada zwróciła się do Parlamentu o opinię (C5-0206/2004),

– uwzględniając, że na posiedzeniu dnia 6 kwietnia 2004 r. Komisja Kontroli Budżetowej przesłuchała osoby nominowane przez Radę na stanowiska Członków Trybunału Obrachunkowego oraz dnia 3 maja 2004 r. rozważyła kwalifikacje osób mianowanych w świetle wymogów określonych w art. 45b Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali, art. 247 ust 3. Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz art. 160b Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

– mając na względzie art. 35 Regulaminu Parlamentu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A5-0283/2004),

1. Wydaje negatywną opinię w sprawie nominacji Júliusa MOLNÁR na stanowisko Członka Trybunału Obrachunkowego;

2. Zleca Przewodniczącemu przekazanie tej decyzji Radzie oraz podanie jej do wiadomości Trybunałowi Obrachunkowemu, innym instytucjom Wspólnot Europejskich oraz Urzędom Kontroli w Państwach Członkowskich.

ZAŁĄCZNIK: ODPOWIEDZI NA PYTANIA I CURRICULUM VITAE KANDYDATÓW NA STANOWISKA CZŁONKÓW TRYBUNAŁU OBRACHUNKOWEGO

SPIS TREŚCI

Strona

1. REPUBLIKA CZESKA - Jan Kinšt
A. Odpowiedzi na pytania 17
B. Curriculum vitae 26

2. ESTONIA - Kersti Kaljulaid
A. Odpowiedzi na pytania 29
B. Curriculum vitae 38

3. CYPR - Constantinos Karmios
A. Odpowiedzi na pytania 41
B. Curriculum vitae 48

4. ŁOTWA - Igors Ludborzs
A. Odpowiedzi na pytania 51
B. Curriculum vitae 55

5. LITWA - Irena Petruskeviciene
A. Odpowiedzi na pytania 59
B. Curriculum vitae 64

6. WĘGRY - Gejza Halasz
A. Odpowiedzi na pytania 66
B. Curriculum vitae 72

7. MALTA - Josef Bonnici
A. Odpowiedzi na pytania 75
B. Curriculum vitae 80

8. POLSKA - Jacek Uczkiewicz
A. Odpowiedzi na pytania 84
B. Curriculum vitae 88

9. SŁOWENIA - Vojko Anton Antončič
A. Odpowiedzi na pytania 94
B. Curriculum vitae 101

10. SŁOWACJA - Julius Molnár
A. Odpowiedzi na pytania 104
B. Curriculum vitae 110

1. REPUBLIKA CZESKA - Jan Kinšt

A. Odpowiedzi na pytania

1. Proszę przedstawić najważniejsze aspekty Pana doświadczenia zawodowego w zakresie finansów publicznych, zarządzania oraz kontroli zarządzania.

Moja dotychczasowa kariera zawodowa (od roku 1988) związana była z finansami publicznymi i zewnętrznym audytem rządu. Przez około 11 lat pracowałem w Ministerstwie Finansów Republiki Czeskiej, a przez blisko pięć lat w Najwyższym Urzędzie Kontroli Republiki Czeskiej.

a) Od roku 1988 do roku 1998 pracowałem w czeskim Ministerstwie Finansów, z czego większość czasu w Departamencie Budżetu Państwa, w tym około pięciu lat, do roku 1998, na stanowisku zastępcy dyrektora. Moje główne zadania obejmowały:

- koordynację prac przygotowawczych nad budżetem państwa;
- stałe monitorowanie wykonywania budżetu państwa;
- metodologię budżetową i ocenę budżetu, w tym analizę jego wykonania (tzw. *performance budgeting*);
- klasyfikację budżetową;
- reprezentowanie Ministra Finansów w stosunkach z instytucjami międzynarodowymi i zagranicznymi w zakresie działań finansowych (Unia Europejska, MFW, Bank Światowy, OECD itp.)

W okresie marzec - lipiec 2003 r. ponownie pracowałem w Ministerstwie Finansów, na stanowisku doradcy ministra. Brałem udział w pracach nad reformą finansów państwa, w szczególności zaś byłem odpowiedzialny za część reformy związaną z planowaniem średnioterminowym i celami fiskalnymi.

b) Od roku 1999 do marca roku 2003 pracowałem w Najwyższym Urzędzie Kontroli Republiki Czeskiej (NUK). W tym okresie zajmowałem stanowisko dyrektora departamentu odpowiedzialnego za jakość pracy Urzędu, opracowywanie analiz działalności Urzędu i jej skutków oraz za wsparcie metodologiczne, szczególnie w dziedzinie kontroli wykonania zadań.

Od lipca 2003 r. jestem członkiem NUK. Jestem również członkiem Kolegium Najwyższego Urzędu Kontroli, jego najwyższego organu. Z racji piastowanego stanowiska przeprowadzam postępowania kontrolne powierzone mi przez Kolegium, skupiając się głównie na ocenie gospodarności, skuteczności i efektywności programów subwencyjnych (angielska zasada „3 E").

1. REPUBLIKA CZESKA - Jan Kinšt
A. Odpowiedzi na pytania

2. Proszę wymienić trzy najważniejsze decyzje, w których podjęciu uczestniczył Pan w swojej pracy zawodowej.

Za najważniejsze uważam następujące decyzje:

a) **Wprowadzenie w Republice Czeskiej, w roku 1997, nowej klasyfikacji budżetowej, opracowanej osobiście przeze mnie.** Klasyfikacja ta jest istotnym elementem systemu stałej kontroli, rewizji księgowej oraz sprawozdawczości finansowej na poziomie narodowym i regionalnym w Republice Czeskiej i, po kilku drobnych zmianach, jest wciąż wykorzystywana. Zastąpiona przez aktualną, wcześniejsza klasyfikacja nie zapewniała wystarczającej przejrzystości danych finansowych i była niezgodna ze standardami międzynarodowymi (szczególnie GFS).

b) **Wprowadzenie w Republice Czeskiej systemu planowania średnioterminowego oraz celów fiskalnych.** Obowiązujący obecnie w Republice Czeskiej system opracowywania i wdrażania budżetu okazał się niesatysfakcjonujący. Parlament narodowy prowadzi aktualnie debatę nad poprawką do ustawy o prawie budżetowym (Organic Budget Law), która, w przypadku jej przyjęcia, diametralnie zmieniłaby sposób projektowania budżetu. Jej głównym celem jest doprowadzenie do znacznie bardziej precyzyjnego planowania średniookresowego w zakresie projektowania i wdrażania budżetu, zwiększenia przez rząd dyscypliny budżetowej oraz podniesienia jej adekwatności finansowej. Zmiana opiera się na systemie średnioterminowych celów fiskalnych, średnioterminowych nakładów oraz na ramach programowych przyjętych przez rząd lub poszczególne ministerstwa i przedłożonych przez rząd, wraz z projektem budżetu, do analizy i przyjęcia przez parlament. Przewodziłem pracom zespołu opracowującego owe zasady.

c) **Przygotowanie i przyjęcie standardów kontroli NUK.** Standardy te zostały przyjęte przez Kolegium Najwyższego Urzędu Kontroli w lutym tego roku. Podobnie jak w przypadku innych najwyższych organów kontrolnych (NOK), standardy takie stanowią główny element gwarancji jakości przy przygotowywaniu i wykonywaniu zadań audytorów. W kontekście zaś najwyższej instytucji kontrolnej nadzorowanej przez Kolegium, stają się one dla członków NUK oraz dla zespołów audytu nieodzownym i elementarnym „znakiem jakości". Brałem udział w przygotowywaniu i przyjmowaniu wspomnianych standardów, zarówno jako dyrektor departamentu, jak i członek NUK.

1. REPUBLIKA CZESKA - Jan Kinšt
A. Odpowiedzi na pytania

Niezależność

3. Traktat stanowi, że członkowie Trybunału Obrachunkowego powinni być „w pełni niezależni" w wykonywaniu swych funkcji. Jak zamierza Pan wypełniać to zobowiązanie w praktyce?

Zobowiązanie niezależnego sprawowania funkcji członka Trybunału Obrachunkowego postrzegam jako związane z następującymi płaszczyznami:

a) **niezależność instytucjonalna** - niezależność od rządu państwa członkowskiego lub jakiejkolwiek innej europejskiej bądź krajowej instytucji (w tym NOK): pełniąc swoje funkcje nie mogę znajdować się pod wpływem żadnej z tych instytucji;
b) **niezależność od kraju pochodzenia -** bezstronne wykonywanie swoich zadań w przypadku prowadzenia postępowania kontrolnego w jednym z państw członkowskich lub w innym kraju, nawet jeżeli dochodzenie dotyczy własnego kraju pochodzenia;
c) **niezależność polityczna -** niepopieranie, w zakresie wykonywania swoich obowiązków, żadnych opinii politycznych; prace niezależne od poszczególnych grup politycznych działających w obrębie Trybunału Obrachunkowego; unikanie wszelkich działań, które mogłyby zostać odebrane jako wyraz faworyzowania przekonań politycznych;
d) **niezależność finansowa i prawna -** rezygnacja na okres mandatu z wszelkiej innej aktywności zawodowej oraz przychodów finansowych z niej płynących.

Za bezwzględnie związane z zasadą niezależności uważam również następujące zasady:

- wiarygodności moralnej i etycznej;
- wykonywania swoich funkcji przy przestrzeganiu praw i obowiązków przewidzianych w Traktacie i w związanych z nim uregulowaniach wspólnotowych, oraz postępowania zgodnego ze standardami i innymi przepisami wewnętrznymi przyjętymi przez Trybunał Obrachunkowy.

4. Czy uzyskał Pan absolutorium z wykonywanych przez siebie poprzednio funkcji, jeżeli taka procedura była zastosowana?

Obecnie pełnię funkcje członka Najwyższego Urzędu Kontroli Republiki Czeskiej i wywiązuję się z obowiązków wypływających z zajmowanego stanowiska.

W tej sytuacji zakończenie pracy w charakterze członka NUK wymaga złożenia rezygnacji na ręce marszałka niższej izby parlamentu. Gdybym został wybrany na członka Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, przed objęciem nowego stanowiska złożyłbym oczywiście rezygnację z funkcji pełnionych w Republice Czeskiej. W myśl obowiązującego prawa czeskiego oba te stanowiska (tj. członka Europejskiego Trybunału Obrachunkowego i członka Najwyższego Urzędu Kontroli) są niepołączalne.

1. REPUBLIKA CZESKA - Jan Kinšt

A. Odpowiedzi na pytania

5. Czy posiada Pan jakiekolwiek udziały w podmiotach gospodarczych lub finansowych lub inne zobowiązania, które mogłyby kolidować z funkcją członka Trybunału? Czy jest Pan gotów ujawnić Prezesowi Trybunału wszystkie uzyskiwane korzyści finansowe oraz inne zobowiązania i pozwolić na ich upublicznienie? Czy jest Pan stroną w toczącym się postępowaniu sądowym? Jeśli tak, to czy mógłby Pan podać jego szczegóły?

Nie posiadam żadnych udziałów w podmiotach gospodarczych lub finansowych określonych w pytaniu, które mogłyby kolidować z moimi ewentualnymi przyszłymi funkcjami. Jestem gotowy ujawnić prezesowi Trybunału wszystkie korzyści oraz zobowiązania finansowe i pozwolić na ich upublicznienie. Nie jestem stroną w żadnym toczącym się postępowaniu sądowym.

6. Czy po wyborze na członka Trybunału jest Pan gotów ustąpić z aktualnie piastowanych stanowisk, na które został Pan wybrany oraz zrezygnować z aktywnie pełnionych funkcji partyjnych?

Tak, jestem gotowy do ustąpienia ze stanowiska członka Najwyższego Urzędu Kontroli Republiki Czeskiej (zob. również odpowiedź na pytanie nr 4.) Nie piastuję żadnych innych stanowisk.

Nie jestem, i nigdy nie byłem, członkiem żadnej partii politycznej.

7. Jak postąpiłby Pan w przypadkach poważnych nieprawidłowości bądź oszustw i/lub korupcji, w które uwikłani byliby Pana współobywatele?

W przypadkach poważnych nieprawidłowości bądź oszustw i/lub korupcji, w które uwikłani byliby moi współobywatele postępowałbym w dokładnie ten sam sposób, co w przypadku wykrycia tego typu zdarzeń w jakimkolwiek innym państwie członkowskim.

Pełnienie funkcji

8. Jakie powinny być główne cechy kultury dobrego zarządzania finansami w przypadku instytucji publicznych?

Na powyższe pytanie postaram się pokrótce odpowiedzieć w kilku punktach:

1. **jasna definicja celów, polityki i programu instytucji, jak również opis rezultatów, które zamierza się osiągnąć dzięki jej działalności;**
2. **jednoznaczna definicja zakresu obowiązków pracowników zatrudnionych w strukturze zarządzającej**, tj. zdefiniowanie ich uprawnień (w powiązaniu z pkt. 1), odpowiedzialność w zakresie zarządzania zasobami pieniężnymi,

1. REPUBLIKA CZESKA - Jan Kinšt
A. Odpowiedzi na pytania

odpowiedzialność w zakresie wyznaczonych do osiągnięcia rezultatów (tzn. ustanawianie wymiernych celów);

3. **definicja uprawnień przy zarządzaniu zasobami pieniężnymi** (np. upoważnianie poszczególnych członków personelu na podstawie ich stażu pracy i charakteru) - zdecentralizowanie procedury kontroli w zakresie zarządzania zasobami pieniężnymi; każda płatność autoryzowana przez co najmniej dwie osoby, tj. podział odpowiedzialności pomiędzy kierownika odpowiedzialnego za daną sprawę i urzędnika finansowego;
4. **sprawny system informacji komunikacji** (rachunkowość, sprawozdawczość) umożliwiający stałe monitorowanie przepływu kapitału oraz celów osiągniętych dzięki odnośnym działaniom i programom; identyfikowalność przepływu przy transakcjach finansowych (tzw. *audit trail*); zdolność przekazywania informacji między poszczególnymi szczeblami kadry zarządzającej w celu zapewnienia stałego dostępu do informacji oraz kontroli osiągniętych celów, rezultatów działań i prawidłowego użycia środków finansowych; istnienie przejrzystych reguł przyjętych na piśmie;
5. **wydajność audytu wewnętrznego -** jednoznaczne oddzielenie od obowiązków wynikających z zarządzania; odpowiednie uprawnienia (w tym dostęp do personelu i do sprzętu technicznego) umożliwiające właściwe wykonywanie obowiązków i pozwalające na odpowiedni zakres działań; aktywna współpraca pomiędzy najwyższą rangą osobą zarządzającą i audytorem;
6. **stały nadzór i ocena potencjalnego ryzyka**, jak również podejmowanie kroków koniecznych do jego zażegnania, przy współpracy z wewnętrzną jednostką kontrolną;
7. **wspieranie systemu prewencyjnego** (informacyjnego i kontrolnego) w celu wyeliminowania nieprawidłowości lub oszustw; działanie na rzecz poszanowania etyki zawodowej oraz kultury otwartości, pozwalającej na ostrzeganie przed możliwymi nieprawidłowościami lub oszustwami.

9. W ostatnim raporcie oceniającym kraje przystępujące do UE Komisja wskazała na opóźnienia we wprowadzaniu przez administracje większości tych krajów właściwych systemów kontroli finansowej, w tym kontroli *ex-ante* oraz niezależnego audytu wewnętrznego i zewnętrznego. Jakie kroki należy uznać za priorytetowe w krajach, których to dotyczy?

Na wstępie chciałbym wspomnieć, iż systemy kontroli finansowej były niestety w Republice Czeskiej przez długi czas niedoceniane, podobnie jak działo się to z pewnością w innych krajach przystępujących do UE. Doprowadziło to w konsekwencji do niezbyt moralnych działań oraz do niskiego stopnia odpowiedzialności w użytkowaniu środków budżetowych. Środki te postrzegane były, a niekiedy nadal są, przez osoby zarządzające w instytucjach rządowych jako tzw. miękkie pieniądze, zarówno z punktu widzenia gospodarności, skuteczności i efektywności, jak też, niestety, legalności ich użycia. Praktyczne aspekty „systemu kontroli finansowej" są różnie interpretowane i różnie wprowadzane w życie: instytucje rządowe używają różnych procedur implementacji tego systemu.

1. REPUBLIKA CZESKA - Jan Kinšt
A. Odpowiedzi na pytania

Zinstytucjonalizowane działania kontrolne mają w sektorze publicznym krótką tradycję, tak w zakresie audytu wewnętrznego, jak i zewnętrznego.

W związku z przygotowaniami do akcesji podjęto szereg działań mających na celu poprawienie istniejącej sytuacji, szczególnie dla zapewnienia „przygotowania do otrzymania funduszy ze strony UE". Jest to oznaka o tyle dobra, co paradoksalna. Wysokość spodziewanej z funduszy unijnych pomocy jest niewątpliwie niższa od funduszy krajowych rozdzielanych przez budżet państwa, a pochodzących z opodatkowania społeczeństwa. Czyż nie jest zatem logiczne, że co najmniej tę samą wagę powinno się przywiązywać do monitorowania tego typu środków?

Postaram się ponownie scharakteryzować najbardziej konieczne kroki, jakie należy podjąć:

1. **Zaostrzenie restrykcji budżetowych dla rządu**, poszczególnych ministerstw i instytucji rządowych - jest to najlepsza i najefektywniejsza forma wywarcia presji w celu ustanowienia jak najbardziej wydajnego systemu zarządzania i sposobów wykorzystywania środków budżetowych.
2. **Z jednej strony decentralizacja**: jasna definicja zakresu odpowiedzialności w zarządzaniu oraz uprawnień ministrów i instytucji rządowych w ramach powierzonych im środków, osiągnięcie maksymalnego stopnia gospodarności i wydajności oraz wykonania zaplanowanych działań, na które środki te zostały przeznaczone; jasna definicja zakresu odpowiedzialności związanej z zarządzaniem wewnętrznymi działaniami finansowymi i kontrolnymi; przeprowadzany na bieżąco monitoring i ocena gospodarności, skuteczności i efektywności;
3. **Z drugiej - zwiększenie uprawnień Ministerstwa Finansów**: powinno ono pełnić rolę instytucji nadzorującej, prowadzić stałą ocenę i monitoring w celu stwierdzenia, czy systemy płatności wykorzystywane przez ministerstwa i ich agencje gwarantują odpowiednie zarządzanie finansami i kontrolą (w przypadku braku tego typu gwarancji, Ministerstwo powinno wystąpić z propozycją realokacji funduszy budżetowych), działać jako „centralna jednostka harmonizacyjna" (*central harmonisation unit*) ustalająca jednakowe i przejrzyste standardy oraz inne szczegółowe wytyczne (w tym wzory list kontrolnych zapewniających skuteczne narzędzia zarządzania finansami, do których odniesiono się w odpowiedzi na pytanie 9).
4. **Spełnianie zadań audytu wewnętrznego i zewnętrznego w praktyce**, zarówno w odniesieniu do uprawnień i dostępu do personelu, jak też do rodzaju pełnionych czynności: jednostki kontrolne często nie są postrzegane jako niezależne od komórek zarządu; niejednokrotnie zastępują one monit zarządu, lecz zakres ich działań inspekcyjnych nie obejmuje głównych obszarów szczególnego zagrożenia powstaniem nieprawidłowości. W mojej pracy audytora Najwyższego Urzędu Kontroli spotykałem się z całą gamą niedociągnięć w zarządzaniu. Doprowadzały one do znacznych nieprawidłowości lub też złego gospodarowania środkami, w najlepszym zaś przypadku do ryzyka powstania takowych. Tam gdzie istniała wewnętrzna komórka kontrolna, tego typu uchybienia systemowe pozostawały poza zakresem jej dochodzeń. Również i w takich przypadkach to Ministerstwo Finansów powinno odgrywać znaczącą rolę ustanawiając standardy i konkretne wytyczne dla jednostek kontroli wewnętrznej.

1. REPUBLIKA CZESKA - Jan Kinšt
A. Odpowiedzi na pytania

5. **Bardziej zadowalająca definicja roli instytucji audytu zewnętrznego (NOK)**, zarówno z obiektywnego, jak i z subiektywnego punktu widzenia. Z jednej strony NOK musi posiadać uprawnienia wystarczające do wykonywania swoich obowiązków związanych z wykrywaniem słabych punktów w zarządzaniu finansami i kontrolingiem. Dla przykładu,

w Republice Czeskiej NOK nie posiada uprawnień do kontroli administracji autonomicznych władz regionalnych, finansowanych w około 15% - 20 % z funduszy publicznych. Z drugiej strony NOK musi, w mojej opinii, na nowo określić swoje zadania oraz wykorzystywać zasoby materialne i ludzkie w sposób bardziej efektywny. Instytucja ta powinna być bardziej aktywna w wywieraniu presji mającej na celu doprowadzenie do utworzenia wydajnych systemów wewnętrznej kontroli i wewnętrznego audytu; istnienie takich systemów nie zmuszałoby jej bowiem do przeprowadzania wspomnianych działań we własnym zakresie w sytuacji, gdy częstokroć dochodzi do elementarnych uchybień. Powinna również być bardziej komunikatywna w kontaktach z parlamentem i komisjami parlamentarnymi oraz starać się interweniować w celu położenia kresu stwierdzonym przez nią nieprawidłowościom.

10. Zgodnie z postanowieniami Traktatu, Trybunał pomaga Parlamentowi Europejskiemu w pełnieniu funkcji kontrolnej w zakresie wykonania budżetu. Jak opisałby Pan swoje funkcje związane z przedstawianiem sprawozdań Parlamentowi Europejskiemu, a w szczególności jego Komisji Kontroli Budżetowej?

W każdym społeczeństwie demokratycznym parlament jest głównym partnerem niezależnej instytucji audytu zewnętrznego i dziać się tak też powinno w kontaktach między Trybunałem Obrachunkowym a Parlamentem Europejskim. Celem działalności Trybunału Obrachunkowego nie powinno być jedynie wykrywanie nielegalnych działań lub innych uchybień, lecz również dbanie o wyeliminowanie stwierdzonych nieprawidłowości. Jednakże Trybunał nie jest w stanie uczynić tego samodzielnie, musi się on oprzeć na współpracy z innymi instytucjami, szczególnie z Parlamentem Europejskim. Najbliższym partnerem wśród komisji parlamentarnych jest oczywiście Komisja Kontroli Budżetowej.

Do moich obowiązków jako członka Trybunału Obrachunkowego należałoby przedstawianie Parlamentowi Europejskiemu, w szczególności zaś Komisji Kontroli Budżetowej, na mocy upoważnienia ETO, wyników powierzonych mi postępowań kontrolnych oraz ich uzasadnienie. Oznacza to zwrócenie szczególnej uwagi nie tylko na wykryte przypadki naruszenia prawa oraz brak gospodarności, skuteczności i efektywności w zarządzaniu środkami budżetowymi, ale również na ryzyko systemowe, które mogłoby w przyszłości doprowadzić do złych praktyk lub też uchybień i działałoby na niekorzyść interesów finansowych Unii Europejskiej.

1. REPUBLIKA CZESKA - Jan Kinšt
A. Odpowiedzi na pytania

Nieznany mi jest obecny sposób współpracy na poziomie formalnym i organizacyjnym między tymi dwiema instytucjami. Zakładam, iż mają miejsce regularne (okresowe) spotkania kontaktowe, w czasie których Trybunał przedkłada Parlamentowi wyniki swoich postępowań

kontrolnych oraz dostarcza Przewodniczącemu i parlamentarzystom ustnych wyjaśnień i zaleceń. Poza tego typu regularnymi kontaktami Trybunał i jego członkowie dostarczają też niewątpliwie, na podstawie złożonego wniosku, wyjaśnień dotyczących konkretnych zagadnień związanych z audytami. Zakładam również, że Parlament może zwrócić się do Trybunału lub do jego członków z prośbą o opinię na temat inicjatyw, legislacyjnych i innych, dotyczących usprawnienia zarządzania i administrowania budżetem szczególnie w przypadku konieczności wyeliminowania niedociągnięć lub ryzyka, na które Trybunał wcześniej zwracał uwagę.

11. Jak zapewne Pan wie, Komisja zmienia swój system obrachunkowy. Jak mógłby Pan opisać korzyści wynikające z tej zmiany?

Z tego co mi wiadomo, zmiana systemu obrachunkowego Komisji Europejskiej dotyczy w głównej mierze przejścia z księgowania gotówkowego na księgowanie bieżące dochodów i rozchodów. Krok ten jest istotnie bardzo racjonalny i reformuje system w sposób znany już ze zmian następujących w ostatnich latach w sektorze publicznym w krajach rozwiniętych. Z pewnością pomoże on w usprawnieniu procesu decyzyjnego w zarządzaniu oraz administrowaniu i monitorowaniu zarządzaniem funduszami unijnymi.

Bieżące księgowanie dochodów i rozchodów zapewnia użytkownikom (osobom zarządzającym, interesariuszom i audytorom) dostęp do znacznie bardziej pomocnych informacji na temat procesów zachodzących wewnątrz organizacji oraz rezultatów osiągniętych dzięki konkretnemu sposobowi zarządzania, ponieważ transakcja brana jest pod uwagę w chwili, kiedy rzeczywiście miała ona miejsce, a nie w chwili otrzymania lub dokonania płatności. Poza wszystkim innym, pozwala ono na monitorowanie kosztów, nie zaś płatności i dokładnie wskazuje, jaka część zasobów przeznaczonych dla danej organizacji została rzeczywiście wykorzystana w odnośnym okresie czasu - koszty robocizny, materiałów i usług oraz środków trwałych, wykazywanych po stronie kosztów w odniesieniu do ich amortyzacji w okresie użytkowania. Bieżące księgowanie dochodów i rozchodów przynosi korzyści ogólne, ale również w zakresie szacowania poszczególnych programów i rodzajów polityki.

Przykładowo, w ramach korzyści ogólnych interesariusze (Parlament) otrzymają dokładniejsze informacje dotyczące wyników budżetowych za ostatnie lata (jako kluczowy wskaźnik zarządzania budżetem). Zamiast porównywania wpływów gotówkowych i płatności, które nie musiałyby być obiektywnie związane z danym rokiem budżetowym, księgowane są należności i koszty narosłe w wyniku operacji finansowych przeprowadzonych w konkretnym roku. Użytkownicy informowani są również o przepływie środków pieniężnych, jako że sprawozdanie z bieżącego księgowania dochodów i rozchodów zawiera również raport przepływu kapitału.

Bieżące księgowanie dochodów i rozchodów pozwala także na dokładniejsze monitorowanie faktycznych kosztów poszczególnych programów i rodzajów polityki, a tym samym umożliwia porównanie osiągniętych rezultatów z kosztami. Pierwsze z krajów rozwiniętych, które wprowadziły system bieżącego księgowania (np. Australia i Nowa Zelandia) uzasadniały tę zmianę właśnie koniecznością nadzorowania kosztów faktycznych i jednocześnie możliwością ocenienia efektywności programów rządowych. Możliwość monitorowania kosztów faktycznych wydaje się ponadto skłaniać do bardziej oszczędnego użytkowania środków trwałych.

Również i Komisja Europejska może więc liczyć na podobne korzyści po wprowadzeniu systemu bieżącego księgowania dochodów i rozchodów. Jednakże wszystkie kraje, które przeszły już na księgowanie bieżące zwracają uwagę na konieczność koordynacji oraz szczegółowego przygotowania się do tej zmiany, szczególnie w zakresie szkolenia personelu i usprawnienia automatycznego systemu przepływu informacji.

12. Czy popiera Pan pomysł utworzenia urzędu Prokuratora Europejskiego? Jak według Pana powinny wyglądać jego kontakty z innymi organami kontrolnymi o podobnym zakresie kompetencji, jak np. OLAF?

Nie posiadam informacji wystarczających do udzielenia jednoznacznej odpowiedzi w kwestii utworzenia urzędu Prokuratora Europejskiego. Wiadomo mi, iż na temat ten prowadzono poważne dyskusje, dotyczące również istotnych, acz wciąż nierozstrzygniętych, kwestii prawnych. Kroki podejmowane w celu utworzenia stanowiska Prokuratora postrzegam jednak, na podstawie dostępnej mi wiedzy, jako wiodące do właściwego celu.

Jako audytor jestem pewien, że ochrona interesów finansowych Unii Europejskiej i walka z przestępczością gospodarczą jest niezbędnym priorytetem. Trybunał Obrachunkowy oraz narodowe naczelne organy kontrolne (NOK) biorą również czynny udział w tych dyskusjach, po uprzednim powołaniu grupy roboczej ds. ochrony interesów finansowych Wspólnoty przy udziale Komitetu Kontaktowego Prezesów NOK Państw Członkowskich UE i Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości.

Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych OLAF, współpracujący z organami narodowymi należącymi do AFCOS (w tym także z Naczelnym Urzędem Kontroli Republiki Czeskiej), aktywnie działa na polu zapobiegania i wykrywania nadużyć oraz korupcji. Jednakże należy stwierdzić, że obecnie obowiązujący system nie posiada wystarczających umocowań prawnych w dziedzinie przestępczości gospodarczej. Oczywiście tym ważniejsze jest więc znalezienie rozwiązania umożliwiającego skuteczniejszą ochronę w świetle akcesji nowych państw, zarówno w kontekście ryzyka związanego z wysokim poziomem działalności niezgodnej z prawem, jak i w kontekście dalszego rozdrobnienia w ramach egzekwowania prawa w przypadkach przestępstw gospodarczych. Rozwiązaniem takim może być utworzenie urzędu Prokuratora Europejskiego, prowadzącego dochodzenia i wnoszącego oskarżenia w sprawach związanych z działalnością przestępczą oraz bezpośrednio chroniącego przed narodowymi instytucjami prawnymi interesów finansowych Unii.

Gdyby doszło do utworzenia urzędu Prokuratora Europejskiego, konieczne byłoby osiągnięcie porozumienia z innymi instytucjami w celu zapobieżenia pokrywaniu się kompetencji poszczególnych instytucji, w tym również z OLAF-em. Tak więc przed

1. REPUBLIKA CZESKA - Jan Kinšt
A. Odpowiedzi na pytania

rozpoczęciem działań Prokuratora muszą zostać rozwiązane kwestie związane z zakresem kompetencji i obopólną współpracą.

Również i Europejski Trybunał Obrachunkowy musi utrzymywać bezpośrednie stosunki z obiema instytucjami. Powinien być on zobowiązany do bezzwłocznego poinformowania urzędu Prokuratora Europejskiego o podejrzeniach działalności przestępczej powziętych w trakcie

przeprowadzania jego zadań kontrolnych. W sytuacjach związanych z wykryciem ryzyka w systemach kontroli finansowej, mogącego prowadzić do ryzyka zaistnienia korupcji lub nadużycia, Trybunał powinien współpracować z OLAF-em.

Odpowiedź na pytanie 13:

Wierzę, iż posiadam wystarczające kwalifikacje do piastowania stanowiska członka Europejskiego Trybunału Obrachunkowego. W przypadku gdyby opinia Parlamentu okazała się nieprzychylna, dogłębnie rozważyłbym jego zastrzeżenia i prawdopodobnie wycofałbym moją kandydaturę, ponieważ uważam, iż członek Europejskiego Trybunału Obrachunkowego powinien posiadać zaufanie Parlamentu.

1. REPUBLIKA CZESKA - Jan Kinšt
B. Curriculum vitae

I. Wykształcenie:

II.1. Wykształcenie wyższe:

Uniwersytet Ekonomiczny w Pradze, ukończony w 1987 r.

II.2. Inne ukończone kursy:

Rachunkowość i audyt w administracji publicznej (CIPFA, Londyn, 1991 r.)
Prywatyzacja a finanse publiczne (JICA, Tokio, 1992 r.)
Zarządzanie finansami publicznymi (MFW, Wiedeń, 1993 r.)
Rządowe statystyki finansowe (MFW, Waszyngton, 1994 r.)
Pomoc na rozwój sektora przedsiębiorstw (JICA, Tokio, 1998 r.)

II. Doświadczenie zawodowe

III.1. Praca zawodowa:

1.1. Instytucja	**Stanowisko**	**Okres zatrudnienia**
Najwyższy Urząd Kontroli Republiki Czeskiej (NUK)	Członek NUK	od lipca 2003 r. do chwili obecnej
Ministerstwo Finansów Republiki Czeskiej	Doradca Ministra	marzec 2003 r. - lipiec 2003 r.
Najwyższy Urząd Kontroli Republiki Czeskiej	Dyrektor Departamentu Analiz	styczeń 1999 r. - marzec 2003 r.
Ministerstwo Finansów Republiki Czeskiej	Zastępca Dyrektora Departamentu Budżetu Państwa	styczeń 1994 r. - grudzień 1998 r.
	Wyższy urzędnik w Departamencie Budżetu Państwa	marzec 1990 r. – grudzień 1993 r.
	Urzędnik w Departamencie Analiz Finansowych	październik 1988 r.- luty 1990 r.

III.2. Zadania eksperckie:

1.2. Organizacja	**Zadanie**	**Okres zatrudnienia**
Europejskie Centrum Badań Jądrowych (CERN)	Członek Komisji Finansowej	1993 – 1996
Międzynarodowy Fundusz Walutowy (MFW)	Ekspert pełniący misję w Uzbekistanie	1995
Bank Światowy	Ocena Kontroli Budżetu Centralnego i Przejrzystości w Republice Czeskiej (raport)	1999
	Tworzenie systemów kontroli zewnętrznej w krajach postkomunistycznych (wystąpienie na seminarium dla przedstawicieli byłych Republik Związku Radzieckiego - Budapeszt)	2001

OECD (SIGMA)	Doradca ds. zarządzania wydatkami publicznymi i wykonywania budżetu	
	- FYROM	1997
	- Słowacja	1998
	- Albania	1999 i 2000 r.

III. Publikacje:

J. Kinšt: Klasyfikacja budżetowa (Praga, 1996, 1997, 1999, 2000, 2002, 2003).
D. Prokůpková, J. Kinšt: Praktyczne zastosowanie rachunkowości i klasyfikacji budżetowej w zarządach miast (Praga, 2001 r.)

IV. Doświadczenie pedagogiczne:

Uniwersytet Ekonomiczny w Pradze - wykłady z zakresu zarządzania wydatkami publicznymi i klasyfikacji budżetowej (od 2000 r. do dzisiaj);
Wykłady dla pracowników czeskich urzędów centralnych, regionalnych i lokalnych na temat klasyfikacji budżetowej i przygotowywania raportów (od 1996 r. do dzisiaj).

V. Członkostwo w organizacjach zawodowych:

Członek Rady Naukowej Uniwersytetu Ekonomicznego w Pradze.

VI. Inne umiejętności:

VII.1. Języki:
Angielski - biegły
Rosyjski - znajomość bierna
Francuski - poziom podstawowy

VII.2. Informatyka:
MS Word, Excel, PowerPoint, Internet.

Informacje dodatkowe:

Po uzyskaniu w 1987 r. dyplomu praskiego Uniwersytetu Ekonomicznego i dopełnieniu obowiązku odbycia służby wojskowej w armii czeskiej, w 1988 r. rozpocząłem pracę w czeskim Ministerstwie Finansów - początkowo w Departamencie Analiz Finansowych, a następnie w 1990 r., w Departamencie Budżetu Państwa. Do zakresu moich obowiązków należało gromadzenie danych oraz analiza i ocena wykonania budżetu państwa.

1. REPUBLIKA CZESKA - Jan Kinšt
B. Curriculum vitae

W 1994 r. objąłem stanowisko zastępcy dyrektora Departamentu Budżetu Państwa i dyrektora Wydziału ds. Budżetu Ogólnego. Do moich głównych zadań należało:

- koordynowanie przygotowania projektu budżetu rocznego,
- dysponowanie rezerwą budżetową;
- analiza wykonania budżetu i propozycje korekt;
- reprezentowanie Ministerstwa Finansów w negocjacjach z UE, organizacjami międzynarodowymi (MFW, Bank Światowy, OECD, itp.) i zagranicznymi agencjami ratingowymi w kwestiach podatkowych;
- kontrola klasyfikacji budżetowej i raportów podatkowych;
- organizacja szkoleń i warsztatów dla urzędników państwowych na temat procesu i metod przygotowywania budżetu;
- zadania eksperckie (MFW, OECD - zobacz część III.2).

W 1999 r. zacząłem pracować w Najwyższym Urzędzie Kontroli (NUK) Republiki Czeskiej, gdzie przez cztery lata zajmowałem stanowisko dyrektora Departamentu Analiz. Byłem odpowiedzialny za:

- przygotowywanie analiz dla Prezesa NUK;
- obsługę metodologiczną, prawną i informatyczną audytorów;
- przygotowywanie standardów i procedur kontroli;
- opracowywanie opinii NUK na temat bilansu zamknięcia;
- reprezentowanie czeskiego NUK w grupie roboczej Trybunału Obrachunkowego, w SIGMA, oraz w grupie ekspertów z krajów kandydujących opracowujących podręczniki audytu;
- zadania eksperckie (Bank Światowy, OECD - zobacz część III.2).

Za zgodą Prezesa NUK w marcu 2003 r. wróciłem na cztery miesiące do Ministerstwa Finansów na stanowisko doradcy ministra. Byłem odpowiedzialny za przygotowanie systemu planowania średnioterminowego oraz celów fiskalnych w ramach reformy finansów publicznych w Republice Czeskiej, której dokonano w styczniu 2004 r.

Na wniosek nieżyjącego już Prezesa NUK, dr Volenika, i po zaakceptowaniu przez Izbę Deputowanych, w maju 2003 r., w lipcu 2003 r. zostałem mianowany członkiem Najwyższego Urzędu Kontroli.

2. ESTONIA - Kersti Kaljulaid
A. Odpowiedzi na pytania

Doświadczenie zawodowe

1. Proszę przedstawić najważniejsze aspekty Pani doświadczenia zawodowego w zakresie finansów publicznych, zarządzania oraz kontroli zarządzania.

Zarządzanie i kontrola finansowa: pracując w Hansabank zajmowałam się przede wszystkim doradztwem w zakresie fuzji i przejęć, co obejmowało doradzanie stronie kupującej w procesie prywatyzacji, uzdrawianie przedsiębiorstw oraz sprzedaż przedsiębiorstw w trudnej sytuacji bez przerywania ciągłości ich funkcjonowania. Wszystkie te działania obejmowały analizę stanu firm i procedury oszacowania ich wartości.

Finanse publiczne: w 1999 r. w gospodarce wciąż odczuwalne były skutki rosyjskiego kryzysu finansowego; w rezultacie dramatycznie malały szanse na zrealizowanie prognoz dotyczących dochodów budżetowych. Rząd zdecydował się wówczas na redukcję nieobligatoryjnych wydatków publicznych, a moja rola polegała na negocjacjach z zainteresowanymi ministrami w celu umożliwienia premierowi zapewnienia, że wyznaczone potrzeby wydatkowe zostaną zaspokojone oraz na koordynowaniu tego procesu z Ministerstwem Finansów.

Wraz z Ministrem Finansów i Ministrem Spraw Społecznych brałam udział w przygotowaniu reformy systemu emerytalnego (przejście od systemu repartycyjnego (*pay as you go*) ku emeryturze częściowo finansowanej przez pracownika). Jako że w składzie komisji przygotowującej reformę nie było żadnego ministra z partii premiera, podczas gdy znajdowali się w niej ministrowie z innych partii koalicyjnych, mnie przypadła rola negocjowania w imieniu premiera.

Zarządzanie: jako menadżer finansowy elektrowni Iru, trzeciej co do wielkości elektrownii w Estonii, miałam za zadanie znaleźć słabe punkty systemu zarządzania i kontroli przedsiębiorstwa w celu zapewnienia, że wszystkie dokonywane operacje były legalne, prawidłowe i skuteczne.
Następnie, kiedy pełniłam już funkcję dyrektora przedsiębiorstwa, przyjęto w nim zasady kompleksowego zarządzania jakością (TQM - *Total Quality Management*), natomiast obecnie przechodzi ono audyt w celu uzyskania certyfikatu ISO9001/ISO14001. Elektrownia Iru została również wybrana przez estońskie władze do wzięcia udziału w pilotażowym projekcie EMAS. Zwróciliśmy się do UE o pomoc na przebudowanie elektrowni, tak aby spełniała wymogi ochrony środowiska; otrzymaliśmy już pomoc techniczną na ten cel.

2. Proszę wymienić trzy najważniejsze decyzje, w których podjęciu uczestniczyła Pani w swojej pracy zawodowej.

1. Opisałam już mój udział w przygotowaniu reformy estońskiego systemu emerytalnego. Decyzje podejmowane w procesie przygotowywania tej reformy należą do decyzji o

2. ESTONIA - Kersti Kaljulaid
A. Odpowiedzi na pytania

najbardziej dalekosiężnych konsekwencjach, w jakich uczestniczyłam podczas całej pracy zawodowej.

2. Podczas pracy w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów zaproponowałam reformę publicznego systemu promowania przedsiębiorczości w Estonii. Z moich obserwacji wynikało, że system ten podzielony był pomiędzy różne jednostki podlegające kilku ministerstwom, co powodowało, że jego funkcjonowaniu brakowało przejrzystego określenia celów. Każda z tych jednostek miała własne zasady przyznawania funduszy, co było w rezultacie kosztowne dla małych i średnich przedsiębiorstw, które w założeniu system miał wspierać. Moja propozycja polegała na zastosowaniu zasady *one stop shop* (wszystko w jednym miejscu) dla firm, i zebraniu wszystkich jednostek pod skrzydłami ministra gospodarki oraz określeniu celów, jakie powstała instytucja miałaby osiągnąć. Rząd przyjął moją propozycję, w rezultacie czego powstała jedna instytucja, która obecnie coraz intensywniej skupia się na promowaniu w Estonii przedsiębiorczości opartej na wiedzy.

3. Jako dyrektor elektrowni Iru podjęłam decyzję o drastycznej redukcji zatrudnienia (24% ogółu zatrudnionych), której towarzyszył adekwatny program inwestycyjny mający zwiększyć wydajność, co pozwoliłoby również podnieść płace pracownikom oraz sprawić, aby związki zawodowe dojrzały w tym krok we właściwym kierunku. Przedsiębiorstwu udało się (poprzez zastosowanie zasad TQM) zwiększyć wydajność procesu produkcji, a jego wskaźnik ROIC (stopa zwrotu z zainwestowanego kapitału) wynosi teraz ponad 8% (4% dwa lata temu). Podsumowując, musiałam zaplanować i zrealizować reformy w otoczeniu mało przyjaznym jakimkolwiek zmianom.

Niezależność

3. Traktat stanowi, że członkowie Trybunału Obrachunkowego powinni być „w pełni niezależni" w wykonywaniu swych funkcji. Jak zamierza Pani wypełniać to zobowiązanie w praktyce?

Według art. 247 Traktatu:

- Nie będę się zwracać się o instrukcje, ani ich nie przyjmę od żadnego rządu lub jakiegokolwiek organu;
- Powstrzymam się od wszelkich czynności niezgodnych z charakterem moich funkcji;
- Nie będę wykonywać żadnej innej zarobkowej lub niezarobkowej działalności zawodowej;
- Zobowiązuję się również szanować obowiązek uczciwości i roztropności przy obejmowaniu pewnych stanowisk lub przyjmowaniu pewnych korzyści po zakończeniu pełnienia funkcji członka Trybunału.

Niezależność nie powinna jednak oznaczać obojętności. Zawsze będę się starała upewnić, że wszystkie strony podlegające audytowi czują się w jednakowy sposób zaangażowane i

poinformowane o przebiegu kontroli, rozumieją i akceptują jego cel. Wysoko sobie cenię opinię wyrażoną przez Grupę doradczą ds. właściwego zarządzania finansami (SFM), która doradzała Grupie ADAR w Trybunale Obrachunkowym: „normą w kontaktach z jednostką kontrolowaną powinna być zasada, że nie należy „zaskakiwać" jednostki audytowanej (*no suprise approach*)

jeśli chcemy, aby audyt osiągnął swój cel". Oczywiście biorąc to wszystko pod uwagę, należy wyraźnie określić gdzie przebiega linia podziału pomiędzy utratą niezależności a konsultacjami mającymi na celu unikanie „zaskakiwania" jednostki kontrolowanej.

4. Czy uzyskała Pani absolutorium z wykonywanych przez siebie poprzednio funkcji, jeżeli taka procedura była zastosowana?

Procedura absolutorium w postaci, w jakiej jest spotykana we Wspólnocie, nie miała zastosowania na stanowiskach przeze mnie pełnionych. Warto jednak odnotować, że elektrownia którą zarządzałam uzyskała pozytywne wyniki rocznego audytu wewnętrznego i zewnętrznego.

5. Czy posiada Pani jakiekolwiek udziały w podmiotach gospodarczych lub finansowych lub inne zobowiązania, które mogłyby kolidować z funkcją członka Trybunału? Czy jest Pani gotowa ujawnić Prezesowi Trybunału wszystkie uzyskiwane korzyści finansowe oraz inne zobowiązania i pozwolić na ich upublicznienie? Czy jest Pani stroną w toczącym się postępowaniu sądowym? Jeśli tak, to czy mogłaby Pani podać jego szczegóły?

Nie jestem stroną w żadnym toczącym się postępowaniu sądowym. Jestem gotowa ujawnić wszystkie uzyskiwane korzyści finansowe i inne zobowiązania. Jestem świadoma, że według obowiązującej obecnie procedury członkowie Trybunału Obrachunkowego składają prezesowi Trybunału sprawozdanie na temat uzyskiwanych korzyści finansowych i deklaruję respektowanie tej zasady w przyszłości.

6. Czy po wyborze na członka Trybunału jest Pani gotowa ustąpić z aktualnie piastowanych stanowisk, na które została Pani wybrana oraz zrezygnować z aktywnie pełnionych funkcji partyjnych?

Tak, już to uczyniłam.

7. Jak postąpiłaby Pani w przypadkach poważnych nieprawidłowości bądź oszustw i/lub korupcji, w które uwikłani byliby Pani współobywatele?

Jako członek Trybunału Obrachunkowego zamierzam wykonywać moją funkcję w ogólnym interesie Wspólnoty. W przypadku oszustw lub korupcji mających miejsce w Estonii postąpiłabym w taki sam sposób, jak w przypadku sytuacji dotyczącej innego państwa członkowskiego.

W tym szczególnym przypadku chciałabym podkreślić, co następuje:

2. ESTONIA - Kersti Kaljulaid
A. Odpowiedzi na pytania

Po pierwsze, jeśli mowa o „oszustwie", należy dodać, że jest to termin prawny odnoszący się do pewnych faktów, co do których tylko sąd lub odpowiadająca mu władza może jednoznacznie określić, czy dana czynność jest oszustwem.

Po drugie, każde państwo członkowskie powinno informować OLAF o każdej poważnej nieprawidłowości, która może wywołać podejrzenie popełnienia oszustwa. Będę o tym przypominać władzom państw członkowskich - także władzom mojego państwa. Gdybym brała udział w audycie, w którego wyniku narosłoby takie podejrzenie, upewnię się, że

nieprawidłowość/ domniemane oszustwo jest należycie udokumentowane i opisane zgodnie z procedurami Trybunału.

Po trzecie, standardy kontroli INTOSAI zalecają, aby w przypadku, gdy audytor uważa, że znajduje się w sytuacji, w której jej/jego obiektywność jest lub może być zagrożona, powinna/powinien wycofać się z kontroli. To nie zawsze może być konieczne w sprawie pochodzącej z Estonii, ale wtedy również rozważałabym takie rozwiązanie i skonsultowałabym się z innymi członkami Trybunału.

Gdybym brała udział w audycie, w rezultacie którego w Estonii zostałyby odkryte poważne nieprawidłowości i nie zdecydowałabym się na wycofanie się z audytu, upewniłabym się co do przejrzystości moich kontaktów z kontrolowaną instytucją. Postarałabym się o to, aby w przypadku każdego pisemnego i telefonicznego kontaktu z daną instytucją towarzyszył mi inny członek Trybunału.

Pełnienie funkcji

8. Jakie powinny być główne cechy kultury dobrego zarządzania finansami w przypadku instytucji publicznych?

Po pierwsze chcę podkreślić, że szczególnie podoba mi się sposób, w jaki sformułowano powyższe pytanie, gdyż zakłada ono, że właściwe zarządzanie finansami to nie tylko legalność i prawidłowość operacji, ale także pewna związana z tym kultura. Chciałabym wymienić główne cechy kultury zarządzania, ku jakiej powinniśmy dążyć:

- Przejrzystość;
- Jasno określony zbiór przepisów i regulacji na temat zarządzania i kontroli;
- Atmosfera sprzyjająca drobiazgowemu wprowadzaniu w życie powyższych przepisów (żadnego „chodzenia na skróty", nawet w stosunkowo mało ważnych sprawach);
- Otwarta kultura zarządzania, równe szanse wyrażania opinii dla wszystkich członków instytucji, co pomaga uniknąć odstępstw od przepisów oraz sprzyja ich uaktualnianiu i ulepszaniu;

2. ESTONIA - Kersti Kaljulaid
A. Odpowiedzi na pytania

- Łatwy dostęp do sprawozdań finansowych i raportów dotyczących zarządzania, zawierających wyniki kontroli oraz raportów dotyczących kontroli warunków pracy;
- Gotowość pracowania nad niedociągnięciami wykrytymi podczas kontroli.

Po drugie, właściwe zarządzanie finansami powinno zostać zagwarantowane poprzez należyte uzasadnienie i autoryzację wydatków oraz poprzez powiązanie płatności z przestrzeganiem zakresu odpowiedzialności w zakresie monitorowania planowania, kontroli finansowych i stosowania prawa. Obowiązkiem szefa każdej jednostki jest zagwarantowanie, że zasady przejrzystości i skutecznego zarządzania finansami są wprowadzane w życie. Aby uzyskać skuteczne zarządzanie finansami, należy spełnić następujące warunki wstępne:

– Przestrzeganie zasady rozdzielenia obowiązków i odpowiedzialności;
– Udokumentowanie i zachowywanie wszystkich operacji biznesowych;
– Ograniczenie dostępu do źródeł i informacji tylko do osób upoważnionych, które są odpowiedzialne za źródła i informacje (jest to kwestia szczególnie ważna w tak małych społeczeństwach jak Estonia!);
– Jasno określone środki eliminowania wykrytych nieprawidłowości i zarządzania ryzykiem.

I po trzecie, na poziomie technicznym, dokumentacji i rachunkowości - system rachunkowości każdej jednostki, jeśli ma być podstawą właściwego zarządzania finansami, musi zapewnić:

– Rejestrowanie wszystkich transakcji i przekazywanie dokumentów do departamentu odpowiedzialnego za księgowość;
– Terminowe rejestrowanie transakcji i czynności;
– Odpowiednią klasyfikację transakcji i czynności;
– Gruntowne przygotowanie dokumentacji, z zastosowaniem wymogów, w tym wymogu przechowywania;
– Stosowanie systemu autoryzacji i jego przestrzeganie.

9. W ostatnim raporcie oceniającym kraje przystępujące do UE Komisja wskazała na opóźnienia we wprowadzaniu przez administracje większości tych krajów właściwych systemów kontroli finansowej, w tym kontroli *ex-ante* oraz niezależnego audytu wewnętrznego i zewnętrznego. Jakie kroki należy uznać za priorytetowe w krajach, których to dotyczy?

Dorobek prawny Wspólnoty (*acquis*) w zakresie kontroli finansowej zawiera głównie przyjęte na całym świecie i zastosowane także przez UE zasady wewnętrznej kontroli finansów publicznych, które powinny zostać włączone do systemów kontroli/audytu całego sektora publicznego, tak aby pokryły wszystkie fundusze - publiczne i unijne. Potrzeba jasnego

rozróżnienia pomiędzy kontrolą ex-ante i kontrolą ex-post jest wyraźnie podkreślona; zasada ta wyrasta pierwotnie z żądania jasnego rozdzielenia obowiązków. Przepisy regulujące kontrolę ex-ante i niezależny audyt zewnętrzny i wewnętrzny powinny zostać zawarte w ustawodawstwie pierwotnym.

Z uwag zawartych w ostatnim raporcie wnioskuję, że nowe kraje członkowskie powinny skupić się na następujących zagadnieniach:

- Jednostka audytu wewnętrznego powinna zostać utworzona we wszystkich ośrodkach zajmujących się dochodami/wydatkami a jej niezależność powinna być chroniona;
- W obszarze audytu zewnętrznego ramy prawne powinny gwarantować niezależność działania od NAI;
- Winne zostać utworzone służby koordynujące zwalczanie oszustw, zdolne do współpracy z OLAF;
- Jednostka centralna mająca za zadanie harmonizację i jasne zdefiniowanie metodologii kontroli ex-ante (tak jak jest w przypadku Dyrekcji Generalnej ds. Budżetu, gdzie utworzono Centralną Jednostkę ds. Harmonizacji - *Central Harmonizing Unit* - która zapewnia pomoc metodologiczną w zakresie procedur kontrolnych). Ta jednostka powinna przygotowywać wytyczne co do głównych zasad kontroli ex-ante;
- Procedura przetargu publicznego powinna zostać wzmocniona. Większość ustawodawstwa dotyczącego przetargów publicznych zbliża się do standardów UE, ale zaniepokojenie budzi sposób stosowania tych procedur;
- Systemy rachunkowości zarządzania powinny zostać ulepszone tak, aby wykazywały również informację dotyczącą uzyskanych wyników.

Zawarta w Traktacie zasada, że fundusze UE powinny być chronione tak samo, jak środki publiczne poszczególnych państw członkowskich, powinna zostać jasno podkreślona, ponieważ większość nowych krajów członkowskich będzie miała status biorcy netto z budżetu Wspólnoty, przez co tym bardziej nabiera znaczenia uzyskanie zaufania UE, że jej fundusze są wykorzystywane w sposób legalny, kontrolowany i efektywny.

10. Zgodnie z postanowieniami Traktatu, Trybunał pomaga Parlamentowi Europejskiemu w pełnieniu funkcji kontrolnej w zakresie wykonania budżetu. Jak opisałaby Pani swoje funkcje związane z przedstawianiem sprawozdań Parlamentowi Europejskiemu, a w szczególności jego Komisji Kontroli Budżetowej?

Głównym zadaniem członka Trybunału jest pomaganie Parlamentowi i jego Komisji Kontroli Budżetowej w pełnieniu funkcji kontrolnej w zakresie wykonania budżetu. Cel ten jest osiągany poprzez różnorodne procedury, spośród

których jedną z najważniejszych jest przedstawianie sprawozdań. Art. 248 ust. 4 Traktatu stanowi, że Trybunał powinien uchwalić swój regulamin wewnętrzny, który jest zatwierdzany przez Radę. Według regulaminu, każdy członek odpowiedzialny za pewien obszar kontroli pisze sprawozdanie ze swojego obszaru odpowiedzialności, a następnie sprawozdania Trybunału są zbiorowo zatwierdzane.

Wydaje mi się, że opinia Trybunału powinna być przedstawiana w sposób obiektywny, bezstronny, zwięzły i łatwy do zrozumienia; dotyczy to również opinii wyrażonej przez kontrolowaną instytucję/organizację. Jeśli kontrola, będąca częścią rocznego Planu Kontrolnego Trybunału, otrzymywała jakieś sugestie ze strony Parlamentu, np. dotyczące celu przeprowadzenia kontroli, upewniłabym się, że sugestie te były uwzględnione podczas kontroli, a także w sprawozdaniu.

Procedura przedstawiania sprawozdań została utworzona we współpracy Parlamentu z Trybunałem, w celu dopasowania się do zmieniających się potrzeb Wspólnoty dotyczących nadzorowania nie tylko tego, czy środki zostały wykorzystane w sposób kontrolowany i zgodny z prawem, ale również czy wykorzystano je efektywnie. Wraz z moimi przyszłymi współpracownikami jak najlepiej postaram się wypełnić powierzoną mi rolę, poprzez nieustanną poprawę jakości sprawozdań, zgodnie z rozwijającym się nowym systemem rachunkowości i nowymi ulepszonymi zasadami budżetowania/zarządzania, na przykład ABB.

Jako pierwsza w historii kandydatka z Estonii mam świadomość, że brak mi głębszej znajomości współpracy między Trybunałem Obrachunkowym i Parlamentem. Przesłuchanie przed Komisją Kontroli Budżetowej potraktuję jako cenne doświadczenie, które pozwoli mi lepiej zrozumieć, czego będzie ode mnie oczekiwał Parlament.

11. Jak zapewne Pani wie, Komisja zmienia swój system obrachunkowy. Jak mogłaby Pani opisać korzyści wynikające z tej zmiany?

Główne cele zmiany to (oprócz potrzeby zastosowania międzynarodowych standardów):

– Przejście z księgowania gotówkowego na księgowanie bieżące przychodów i rozchodów (zasada memoriału – *accrual principle*) jest stosowana tylko do kont głównych – podwójny system jest tworzony tam, gdzie środki przeznaczone na płatności i wpływy z budżetu pozostaną jako budżet kosztów/dochodów). Pozwoli to spełnić, zgodny z rozporządzeniem finansowym, wymóg rocznych limitów sprawozdań finansowych, ponieważ czynności są rejestrowane w rachunkowości, a następnie uwzględniane w sprawozdaniach finansowych za okresy, do których się odnoszą. Podstawowe podziały w rachunkowości memoriałowej to aktywa, wydatki, dochody i koszty.

– Zintegrowane informatycznie systemu rachunkowości, pozwalające na jednokrotne wprowadzenie każdej pozycji i zredagowanie wszystkich sprawozdań korzystając z

2. ESTONIA - Kersti Kaljulaid
A. Odpowiedzi na pytania

jednego źródła informacji. Jest to wykonalne dzięki zintegrowaniu kont centralnych (które dokona się prawdopodobnie ok. 2005 r.); w zakresie systemów lokalnych proces ten potrwa dłużej.

– Włączenie do systemu rachunkowości wszystkich elementów niezbędnych do przygotowania sprawozdań finansowych (np. majątek trwały, amortyzacja, gwarancje) w celu automatyzacji procesu tworzenia bilansu, oraz pogodzenie spisu rachunków zewnętrznych z danymi pochodzącymi z systemu rachunkowego.

W reformie wyróżnić można trzy główne nurty - ramy systemu rachunkowości, rozwiązania informatyczne i potrzeby użytkowników. Między tymi nurtami zachodzi współzależność i muszą one być reformowane jednocześnie, ponieważ ramy systemu rachunkowości wsparte systemem informatycznym muszą wspólnie stworzyć podstawy informacji finansowej, która będzie wymagać minimalnej obróbki i minimalnych kosztów, a jednocześnie zaspokoi potrzeby osób biorących udział w całej procedurze budżetowej - od projektu, poprzez wprowadzenie w życie, aż po kontrolę wewnętrzną i zewnętrzną.

Powinien on również stwarzać możliwość łatwego dostępu do sprawozdań na temat wydatków, aby, na przykład, uzyskać pełną informację na temat środków Wspólnoty przeznaczonych na pewien konkretny region lub cel. Uważam, że możliwość grupowania podstawowych danych z systemu rachunkowego do tworzenia na ich podstawie różnego rodzaju sprawozdań z całego budżetu Wspólnoty jest najważniejszym osiągnięciem reformy, gdyż przyczynia się do większej przejrzystości decyzji finansowych.

Wspólnota nie tylko zmienia swój system rachunkowości, ale od 2004 r. przechodzi też na budżetowanie na podstawie działań (ABB - *Activity Based Budgeting*). Jego głównym celem jest zapewnienie, że rozdzielanie funduszy jest uzasadnione politycznie, dlatego też wszystkie środki są przyznawane w sposób zgodny z uprzednio ustalonymi priorytetami i celami politycznymi. ABB przyczyni się do większej przejrzystości działań, ale pozytywne skutki jego stosowania odczujemy dopiero po pełnym wprowadzeniu reformy systemu rachunkowości, ponieważ dopiero wówczas będziemy posiadać odpowiednie narzędzie do zanalizowania każdego typu wydatków i skonfrontowania ich z ustalonymi priorytetami politycznymi.

12. Czy popiera Pani pomysł utworzenia urzędu Prokuratora Europejskiego? Jak według Pani powinny wyglądać jego kontakty z innymi organami kontrolnymi o podobnym zakresie kompetencji, jak np. OLAF?

Interesy finansowe Wspólnoty powinny być chronione tak skutecznie, jak to tylko możliwe. Jasne jest, że zarówno państwa członkowskie jak i Komisja powinny podjąć odpowiednie działania, aby zapobiegać i zwalczać oszustwa, korupcję i każdy inny przejaw nielegalnej działalności, który działa na szkodę interesów Wspólnoty. Dysponujemy wieloma środkami zwalczania oszustw, a jednym z nich jest prawo karne.
Jak wywnioskowałam ze sprawozdania Komisji z rezultatów z dalszego postępowania dołączonego do Zielonej Księgi, Komisja po przeanalizowaniu opinii wyrażonych w Zielonej Księdze stoi na stanowisku, że utworzenie urzędu Prokuratora Europejskiego

2. ESTONIA - Kersti Kaljulaid
A. Odpowiedzi na pytania

jest niezbędne; uważa ona, że rozbicie europejskiego obszaru sądowniczego utrudnia skuteczność postępowania karnego, szczególnie w przypadku walki z nadużyciami finansowymi. Ponieważ

większość komentarzy w Zielonej Księdze popierała tę propozycję, jestem pewna, że jest to właściwy krok.

Natomiast w kwestii współpracy pomiędzy Prokuratorem Europejskim a innymi organami kontrolnymi o podobnych kompetencjach, jak np. OLAF, Eurojust i Europol, zgadzam się z opinią wyrażoną podczas dyskusji nad Zieloną Księgą, że jeśli powstanie urząd Prokuratora Europejskiego, OLAF powinien uzyskać prawo do prowadzenia dochodzenia, aby móc towarzyszyć Prokuratorowi Europejskiemu w jego dochodzeniach.

Poziom współpracy między Eurojustem i Prokuratorem Europejskim wydaje się być raczej powiązany z trwającą aktualnie dyskusją na temat utworzenia europejskiego obszaru prawnego. W obecnej sytuacji, w której Wspólnota opiera się na trzech filarach, a poziom współpracy jest różny w różnych obszarach jej działania, wydaje się uzasadnione zaakceptowanie propozycji Komisji, aby Eurojust i urząd Prokuratora Europejskiego były oddzielnymi i uzupełniającymi się organami: pierwszy byłby ośrodkiem współpracy sądowej państw członkowskich, drugi natomiast organem Wspólnoty posiadającym prawo zatrzymywania i ścigania podejrzanych w celu ochrony interesów finansowych Wspólnoty.

Inne pytania

13. Czy wycofałaby Pani swoją kandydaturę na członka Trybunału, jeśli opinia Parlamentu byłaby nieprzychylna?

Poważnie bym się nad tym zastanowiła, ponieważ zawsze bardzo ważne były dla mnie dobre stosunki i zaufanie. Uważam, że w sytuacji wzajemnej niechęci współpraca jest niemożliwa.

Podczas przesłuchań przed Komisją Kontroli Budżetowej moim celem będzie zdobycie zaufania, które jest niezbędne, jeśli moja praca w Trybunale Obrachunkowym ma przynieść korzyści i polepszyć jakość współpracy między Trybunałem i Parlamentem.

Wykształcenie

W 1992r. Kersti Kaljulaid uzyskała tytuł akademicki *baccalaureus scientarum* w dziedzinie biologii (genetyka) na Uniwersytecie w Tartu, zaś w roku 2001 dyplom magistra w dziedzinie administracji handlowej (MBA) na tym samym uniwersytecie. Pracę magisterską pisała na temat skuteczności sektora publicznego, a w szczególności udoskonalenia systemu administracji i kontroli finansowej w niezależnych przedsiębiorstwach upaństwowionych.

Doświadczenie zawodowe

W 1999r. zakończyła pracę w Hansapank Markets (zajmowała tam stanowisko wicedyrektora w dziale inwestycji bankowych), aby przejść do sektora publicznego, gdzie została doradcą w zakresie polityki ekonomicznej w gabinecie Premiera.

W Hansapank zakres obowiązków K. Kaljulaid obejmował przede wszystkim doradztwo przy fuzjach i zakupach, w tym także w procesie prywatyzacji. W zespole doradców odpowiedzialna była za analizy ryzyka poprzedzające zakup oraz za ocenę funkcjonowania przedsiębiorstw. Opracowywała na przykład analizę przed zakupem i ocenę elektrowni Läänemaa, będącą jedną z sieci przesyłowych energii elektrycznej i była doradcą przedsiębiorstwa Vattenfall przed prywatyzacją sieci. W czasie rosyjskiego kryzysu finansowego w 1998r., gdy niektórzy klienci banku zbankrutowali z powodu utraty rynku zbytu, K. Kaljulaid dwukrotnie reprezentowała bank na forum komitetu dłużników jako doradca ds. restrukturyzacji i ewentualnej sprzedaży przedsiębiorstwa (potencjał obu przedsiębiorstw został z powodzeniem odbudowany, znalazły one nowych nabywców i wciąż są na rynku).

W gabinecie Premiera w zakres głównych obowiązków K. Kaljulaid jako doradcy szefa rządu wchodziła koordynacja działań gabinetu Premiera i Banku Estonii, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Komunikacji i Transportu oraz Ministerstwa Rolnictwa. W 1999r. gospodarka nadal odczuwała skutki kryzysu rosyjskiego, a dochody budżetu państwa z okresu przedwyborczego nie były zadowalające. Rząd podjął zatem decyzję o zmniejszeniu o 5% nieobowiązkowych wydatków publicznych na rok 1999, a jednym z zadań Kersti Kaljulaid było prowadzenie negocjacji z ministrami, doradzanie premierowi w sprawie negocjacji nad cięciami budżetowymi oraz koordynowanie - wraz z Ministerstwem Finansów - przebiegu całego procesu. Podczas opracowywania budżetu na kolejny rok reprezentowała ona szefa rządu w rozmowach z zainteresowanymi ministrami w kwestiach bardziej technicznych, zwracała uwagę premiera na problemy, które wymagały jego interwencji w trakcie negocjacji budżetowych. Jej zadaniem było także informowanie premiera o postępach w pracach nad budżetem (od jego opracowania aż do wykonania i audytu); doradzała również szefowi rządu w kwestiach dotyczących skuteczności sektora publicznego. Z jej inicjatywy na przykład przeprowadzono reorganizację, konsolidację i usprawniono administrowanie systemem wsparcia, jaki utworzyło państwo aby promować ducha przedsiębiorczości w Estonii.

2. ESTONIA - Kersti Kaljulaid
B. Curriculum vitae

Jeśli chodzi o współpracę z Bankiem Estonii, zakres jej obowiązków obejmował zasięganie opinii Banku w sprawie sytuacji walutowej i podatkowej oraz doradzanie szefowi rządu w tej dziedzinie. Zatem gdy Bank podjął decyzję o przedstawieniu rządowi propozycji w kwestiach podatkowych, zadaniem K. Kaljulaid było przedyskutowanie opinii banku z jego wiceprezesami oraz przygotowanie odpowiedzi premiera. Informowała go również o działalności Banku na płaszczyźnie międzynarodowej.

Koordynowała także współpracę Gabinetu Premiera z Międzynarodowym Funduszem Walutowym i innymi wielostronnymi instytucjami finansowymi (EBOR, Nouvelles Idées de Business). Do jej obowiązków należało uczestniczenie w odbywających się co sześć miesięcy spotkaniach z misjami audytowymi MFW przed rozpoczęciem przez nie pracy w danych ministerstwach; celem tych spotkań było zaznajomienie się z planami misji i przedyskutowanie wstępnych analiz sytuacji podatkowej i walutowej państwa. Misje zwracały się często do niej o radę na temat sposobu informowania członków rządu o kwestiach problematycznych, pozostając otwartymi na propozycje w sprawach audytu.

Wraz z ministrami finansów i spraw socjalnych uczestniczyła w przygotowywaniu reformy emerytalnej. Ponieważ w skład Komitetu ds. Reformy nie wchodzili członkowie Unii na rzecz Ojczyzny (partii, z której wywodził się premier rządu), a jedynie ministrowie z innych partii koalicji, do K. Kaljulaid należało przygotowywanie dla premiera i jego partii sprawozdań z postępów w pracach Komitetu ds. reformy i z kalkulacji jej kosztów. Informowała ona także szefa rządu o wszystkich rozwiązaniach alternatywnych dyskutowanych na forum komitetu i objaśniała podejmowane przez komitet decyzje.

Po zmianie rządu w 2002r., mając trzy lata doświadczenia jako doradca premiera, K. Kaljulaid przeszła do upaństwowionego przedsiębiorstwa Energia Estońska, w którym rozpoczęła pracę na stanowisku dyrektora finansowego elektrowni w Iru, trzeciej co do wielkości elektrowni w Estonii. Od września 2002r. pracuje jako dyrektor administracyjny tego przedsiębiorstwa.

Już jako dyrektor finansowy rozpoczęła pracę nad utworzeniem systemu księgowości umożliwiającego wszystkim pracownikom odpowiedzialnym za wyniki finansowe przedsiębiorstwa łatwy dostęp do niezbędnych informacji. Dyrektorzy otrzymują obecnie comiesięczne sprawozdania z wynikami za dany miesiąc już piątego dnia następnego miesiąca, a do sprawozdania dołączona jest analiza ukazująca zmiany budżetowe i ich możliwe przyczyny. Do kompetencji K. Kaljulaid należało także wykazywanie i korygowanie słabych punktów w systemie administracji i kontroli przedsiębiorstwa w celu zagwarantowania legalności, prawidłowości i skuteczności wszystkich przeprowadzanych transakcji.

2. ESTONIA - Kersti Kaljulaid
B. Curriculum vitae

Pod jej kierownictwem przedsiębiorstwo przyjęło zasady TQM i w chwili obecnej przechodzi etap audytu w procedurze przyznawania certyfikatów ISO9001 i ISO14001 (certyfikat jakości i systemu zarządzania przyjaznego środowisku naturalnemu). Elektrownia w Iru została również wytypowana do uczestnictwa w programie EMAS (program zarządzania przyjaznego środowisku naturalnemu wspierany przez Unię Europejską). Ponieważ elektrownia będąca jednostką upaństwowioną musi działać zgodnie z kryteriami przeprowadzania przetargów, należy wprowadzić w życie rutynowe działania i kontrole gwarantujące, iż wspomniane przetargi zostaną przeprowadzone z należytą dbałością i przyniosą oczekiwane rezultaty. Zwrot zainwestowanego kapitału przedsiębiorstwa wynosi obecnie ponad 8%, podczas gdy wcześniej wynosił około 4%. Wyniki te zostały uzyskane dzięki zastosowaniu otwartego sposobu zarządzania i szybkiemu realizowaniu pomysłów pracowników na poprawę jakości pracy.

Kersti Kaljulaid reprezentuje władze w Estońskiej Fundacji Genomu i uczestniczy w pracach komitetu programowego telewizji publicznej. Jest także znana z występów w programie radiowym poświęconym polityce wewnętrznej państwa i gospodarce estońskiej.

Języki obce:
biegły angielski
średnio-zaawansowany rosyjski i fiński

Doświadczenie zawodowe

1. Proszę przedstawić najważniejsze aspekty Pana doświadczenia zawodowego w zakresie finansów publicznych, zarządzania oraz kontroli zarządzania.

Od objęcia pierwszej posady w sektorze publicznym w lutym 1980 r. zatrudniony byłem kolejno na następujących stanowiskach:

- Do stycznia 1991 r. pracowałem w Urzędzie Kontroli Republiki Cypru, który na mocy Konstytucji stanowi niezależną jednostkę organizacyjną niepodporządkowaną żadnemu ministerstwu. Zgodnie z Konstytucją, Urząd Kontroli odpowiedzialny jest za kontrolę sprawozdań o przychodach i wydatkach, wszelkich rozliczeń dotyczących kapitałów i innych aktywów administrowanych przez Republikę oraz jej zobowiązań. W trakcie zatrudnienia w Urzędzie Kontroli brałem udział w kontrolowaniu rozliczeń różnych ministerstw, departamentów rządu i innych organów, takich jak Ministerstwo Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, Ministerstwo Finansów, Departament Opieki Społecznej, Departament Rządowych Zamówień i Zaopatrzenia, Bank Centralny Republiki Cypru, Fundusz Urlopów Wypoczynkowych, Fundusz Świadczeń po Ustaniu Zatrudnienia, itd.
- Od lutego 1991 do grudnia 1996 pełniłem funkcję kierownika Wydziału Kontroli Wewnętrznej Ministerstwa Skarbu Republiki Cypryjskiej, stanowiącego centralną jednostkę kontrolną, poprzez którą Ministerstwo Skarbu Republiki kontroluje i nadzoruje wydatki i przychody publiczne. Zasadniczym celem Wydziału Kontroli Wewnętrznej, który od września 2003 r. stał się - wskutek procesu dostosowywania do *acquis communautaire* - niezależną służbą Republiki, było i jest wzmacnianie systemów kontroli wewnętrznej w całym aparacie państwowym, głównie za pomocą kontroli prewencyjnej, zmierzającej do lepszego wykorzystania pieniędzy państwowych oraz zapewnienia legalności, ważności i prawidłowości transakcji publicznych.
- W okresie 1997–1999 pełniłem funkcję starszego rewidenta w Ministerstwie Obrony jako Kierownik Wydziału Zarządzania Budżetem i Finansami. Zakres odpowiedzialności Wydziału, liczącego wówczas około 40 pracowników, obejmuje głównie sporządzanie rocznego budżetu Ministerstwa i monitorowanie jego wykonania zgodnie ze stosownymi postanowieniami budżetowymi i właściwymi przepisami prawa regulującymi kwestie budżetowe.
- Od stycznia 2000 r. do chwili obecnej pełnię funkcję szefa Dyrekcji Służb Sprawozdawczo-Finansowych Ministerstwa Skarbu, liczącej około 50 osób. Zakres obowiązków obejmuje zapewnienie prawidłowego funkcjonowania systemu rozliczeń we wszystkich departamentach rządu oraz zapewnianie informacji dotyczących zarządzania finansami. Ponadto Dyrekcja sporządza sprawozdanie z wykonania budżetu Republiki i przedkłada go za pośrednictwem Ministra Finansów Izbie Reprezentantów. W obrębie Dyrekcji utworzono Fundusz Narodowy – specjalną jednostkę odpowiedzialną za

3. CYPR - Constantinos Karmios
A. Odpowiedzi na pytania

zarządzanie funduszami pozyskanymi w ramach środków przedakcesyjnych, które Cypr otrzymał na podstawie przedakcesyjnego rozporządzenia nr 555/2000.

2. Proszę wymienić trzy najważniejsze decyzje, w których podjęciu uczestniczył Pan w swojej pracy zawodowej.

- Zakup, rozwijanie i od 1 stycznia 2004 r. zastosowanie nowego systemu rozliczeń publicznych, który jest w swej istocie zintegrowanym systemem informacji administracyjnej i finansowej opartym o nowoczesną technologię informatyczną.
- Stworzenie w 2003 r. za pomocą odpowiedniego prawodawstwa niezależnego wydziału kontroli wewnętrznej rządu, w ramach procesu wzmacniania kontroli finansowej i harmonizacji z *acquis communautaire*.
- Zamknięcie 1 maja 2004 Cypryjskiej Rafinerii Paliw i przekształcenie jej w terminal magazynujący paliwo.

Niezależność

3. Traktat stanowi, że członkowie Trybunału Obrachunkowego powinni być „w pełni niezależni" w wykonywaniu swych funkcji. Jak zamierza Pan wypełniać to zobowiązanie w praktyce?

- Po pierwsze pragnę zaznaczyć, że jako zawodowy rewident, członek uznanego na płaszczyźnie międzynarodowej organu licencjonowanych księgowych i audytorów, jestem zobowiązany przestrzegać ustalonych standardów postępowania w kwestiach etyki zawodowej, w zakresie uczciwości, bezstronności i niezależności przy wykonywaniu zawodu, zarówno jako rewident, jak i jako audytor. Co się tyczy zobowiązania do bycia „w pełni niezależnym" w wykonywaniu swych funkcji:
- złożę rezygnację ze stanowiska zajmowanego obecnie w administracji rządowej,
- będę unikać posiadania pośrednio bądź bezpośrednio jakichkolwiek udziałów finansowych w jakiejkolwiek organizacji, która kiedykolwiek mogłaby być uprawniona do otrzymania środków wspólnotowych w postaci jakiegokolwiek świadczenia, projektu lub zamówienia,
- nie będę podejmować żadnej innej działalności, zarówno za wynagrodzeniem, jak i nieodpłatnie,
- zrezygnuję z uczestnictwa we wszystkich radach i komitetach, których jestem obecnie członkiem,
- będę unikać wszelkiej działalności, która mogłaby podważyć moją uczciwość i niezależność oraz będę informować Trybunał Obrachunkowy o każdym usiłowaniu korupcji i każdym innym działaniu próbującym wpłynąć na moją niezależność,

3. CYPR - Constantinos Karmios
A. Odpowiedzi na pytania

- będę gotów dla zagwarantowania przejrzystości ujawnić wszelkie swoje interesy finansowe, jak i interesy innego rodzaju.

4. Czy uzyskał Pan absolutorium z wykonywanych przez siebie poprzednio funkcji, jeżeli taka procedura była zastosowana?

Ani Konstytucja Republiki Cypru, ani też żaden inny akt prawny nie przewiduje takiej procedury.

Wszelako istnieją ramy prawne, które pozwalają odpowiednim instytucjom i organom administracyjnym wszcząć stosowne postępowanie administracyjne bądź też karne przeciwko rewidentom służby cywilnej w wypadku złego zarządzania, nieprawidłowości, oszustwa bądź generalnie nadużycia władzy w trakcie pełnienia przez nich obowiązków służbowych w charakterze urzędnika państwowego.

5. Czy posiada Pan jakiekolwiek udziały w podmiotach gospodarczych lub finansowych lub inne zobowiązania, które mogłyby kolidować z funkcją członka Trybunału? Czy jest Pan gotów ujawnić Prezesowi Trybunału wszystkie uzyskiwane korzyści finansowe oraz inne zobowiązania i pozwolić na ich upublicznienie? Czy jest Pan stroną w toczącym się postępowaniu sądowym? Jeśli tak, to czy mógłby Pan podać jego szczegóły?

Nie prowadzę żadnej działalności gospodarczej, nie posiadam żadnych udziałów w podmiotach gospodarczych ani żadnych zobowiązań, które mogłyby kolidować z funkcją członka Trybunału. Jestem gotów ujawnić wszelkie swoje interesy finansowe, jak i interesy innego rodzaju prezesowi Trybunału i pozwolić na podanie ich do wiadomości publicznej. Nie jestem stroną w żadnym toczącym się postępowaniu sądowym.

6. Czy po wyborze na członka Trybunału jest Pan gotów ustąpić z aktualnie piastowanych stanowisk, na które został Pan wybrany oraz zrezygnować z aktywnie pełnionych funkcji partyjnych?

Nie piastuję żadnych stanowisk wybieralnych ani nie pełnię aktywnie żadnych funkcji partyjnych. Nie jestem członkiem żadnej partii politycznej.

7. Jak postąpiłby Pan w przypadkach poważnych nieprawidłowości bądź oszustw i/lub korupcji, w które uwikłani byliby Pana współobywatele?

Niezależnie od tego, kogo dotyczyłyby nieprawidłowości, oszustwa lub korupcja, i niezależnie od kraju pochodzenia, jako członek Trybunału Obrachunkowego uważam za swój najwyższy obowiązek ochronę interesów finansowych Wspólnoty Europejskiej, a pośrednio również wspólnotowych podatników. Dlatego w razie ujawnienia się takiego wypadku

przedstawiłbym go Trybunałowi Obrachunkowemu i wszczął stosowne postępowanie w celu zawiadomienia Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) działającego przy Komisji, aby mógł on podjąć odpowiednie działania w ramach swoich kompetencji. Poinformowałbym również właściwy organ kontrolny państwa członkowskiego. Poza tym oczywiście sprawa taka w całości winna być monitorowana aż do ostatecznego rozstrzygnięcia i włączona do corocznego raportu Trybunału Obrachunkowego przedstawianego Parlamentowi.

Pełnienie funkcji

8. Jakie powinny być główne cechy kultury dobrego zarządzania finansami w przypadku instytucji publicznych?

Główne cechy kultury dobrego zarządzania finansami winny być następujące:

- istnienie uregulowań prawnych w zakresie finansów, dotyczących sporządzania i wykonywania budżetu, uzyskiwania dochodów publicznych i wydatków funduszy;

- istnienie dobrego systemu rachunkowości opartego na ogólnie przyjętych w rachunkowości zasadach, wraz z odpowiednimi systemami kontroli, dla zapewnienia prawidłowości utrwalania wszystkich operacji, ochrony aktywów oraz unikania i zapobiegania praktykom sprzyjającym oszustwom;

- istnienie procedur podejmowania decyzji, planowania i ustalania celów, a także wykonywania, kontroli i oceny według kryteriów skuteczności, gospodarności i efektywności przy obchodzeniu się ze środkami publicznymi, dla osiągnięcia założonych celów;

- istnienie niezależnych organów kontrolnych, tak wewnętrznych, jak i zewnętrznych, weryfikujących legalność i prawidłowość przychodów i wydatków budżetowych oraz ustalających, w jakim stopniu i przy jakich kosztach administracyjnych zrealizowano cele;

- sprawowanie przez władzę ustawodawczą kontroli nad władzą wykonawczą (kontroli parlamentarnej).

9. W ostatnim raporcie oceniającym kraje przystępujące do UE Komisja wskazała na opóźnienia we wprowadzaniu przez administracje większości tych krajów właściwych systemów kontroli finansowej, w tym kontroli *ex-ante* oraz niezależnego audytu wewnętrznego i zewnętrznego. Jakie kroki należy uznać za priorytetowe w krajach, których to dotyczy?

3. CYPR - Constantinos Karmios
A. Odpowiedzi na pytania

W powyższych przypadkach priorytet winno stanowić wsparcie działań, które mogą przyspieszyć proces harmonizacji z *acquis communautaire*. Jestem przekonany, że Wspólnota winna być przygotowana do wsparcia państw członkowskich wszelkimi możliwymi sposobami i to zarówno przed, jak i po akcesji. W zależności od istoty zagadnienia, wsparcie Wspólnoty mogłoby przybrać formę pomocy finansowej ze środków dostępnych w ramach różnych funduszy przedakcesyjnych (Fundusz Phare) lub mogłoby być udzielone w ramach różnych programów [Wsparcie SIGMA, *twinning* (w wersji okrojonej), projekty, seminaria szkoleniowe TAIEX, pomoc równorzędnych instytucji] oraz w ramach programu Zdolności Transformacji.

10. Zgodnie z postanowieniami Traktatu, Trybunał pomaga Parlamentowi Europejskiemu w pełnieniu funkcji kontrolnej w zakresie wykonania budżetu. Jak opisałby Pan swoje

funkcje związane z przedstawianiem sprawozdań Parlamentowi Europejskiemu, a w szczególności jego Komisji Kontroli Budżetowej?

Głównym zadaniem Europejskiego Trybunału Obrachunkowego jest sprawowanie kontroli finansów Unii i wykrywanie obszarów, w których należałoby podjąć działania służące poprawie zarządzania tymi finansami. Wszystkie spostrzeżenia Trybunału powzięte w trakcie kontroli gromadzone są w corocznym sprawozdaniu w sprawie rozliczeń za ubiegły rok, które co roku przekazywane jest Parlamentowi Europejskiemu po przyjęciu go w listopadzie. Sprawozdanie to wraz z tzw. oświadczeniem o rzetelności i innymi szczególnymi sprawozdaniami pokontrolnymi dotyczącymi poszczególnych dziedzin administracji stanowi dla Parlamentu Europejskiego podstawę decyzji o udzieleniu Komisji absolutorium.

Wynika z tego w sposób oczywisty, że sprawozdania Trybunału Obrachunkowego są podstawowym narzędziem umożliwiającym sprawowanie efektywnej kontroli parlamentarnej nad działaniami organu wykonawczego Wspólnoty. Stąd moje przeświadczenie, iż sprawozdania te muszą być dokładne i obiektywne, nie mogą pozwalać na wyciąganie żadnych dwuznacznych wniosków z kontroli, muszą być przy tym sporządzane i przekazywane we właściwych terminach.

11. Jak zapewne Pan wie, Komisja zmienia swój system obrachunkowy. Jak mógłby Pan opisać korzyści wynikające z tej zmiany?

a) Poprawa informacji na temat finansów Wspólnoty i możliwość sporządzania sprawozdań o kondycji ekonomicznej w zgodzie z międzynarodowymi standardami rachunkowości dla sektora publicznego, które zostały opracowane przez Międzynarodową Federację Księgowych.

b) Wzmocnienie różnorodnych kontroli, jak też administracji, finansów, rachunkowości oraz innych dziedzin, służące zapewnieniu dokładności, legalności i prawidłowości transakcji finansowych Wspólnoty Europejskiej.

3. CYPR - Constantinos Karmios
A. Odpowiedzi na pytania

c) Zmniejszenie biurokracji w wyniku zautomatyzowania, zdecentralizowania i uproszczenia procedur w zakresie rachunkowości.
d) Poprawa funkcjonowania istniejącego systemu obrachunkowego, zwłaszcza pod względem bezpieczeństwa i przechowywania informacji oraz możliwości dostarczania zaktualizowanej i zintegrowanej informacji za pomocą połączonych sieci różnych komputerowych systemów rachunkowych, które są obecnie używane.
e) Poprawa jakości pracy wykonywanej na rzecz zarówno egzekutywy (Komisji), jak i władzy ustawodawczej (Parlamentu, Rady).

12. Czy popiera Pan pomysł utworzenia urzędu Prokuratora Europejskiego? Jak według Pana powinny wyglądać jego kontakty z innymi organami kontrolnymi o podobnym zakresie kompetencji, jak np. OLAF?

Według obserwacji i szacunków, wykroczenia popełniane w stosunku do budżetu Wspólnoty mają coraz częściej transgraniczny charakter, podobnie zdecydowana większość przypadków oszustw, których ofiarą pada Wspólnota, ma charakter międzynarodowy. Międzynarodowy charakter tych spraw w połączeniu z brakiem ujednoliconych i zharmonizowanych regulacji prawnokarnych dotyczących takich sytuacji sprawia, że trudne jest ich ściganie, a także pozbawia Wspólnotę możliwości obrony i dochodzenia swych praw. Z tych względów opowiedziałbym się za powołaniem Prokuratora Europejskiego jako niezależnej instytucji wspólnotowej. Jego zakres działalności winien obejmować prowadzenie dochodzeń, oskarżanie przed sądem i pociąganie do odpowiedzialności osób wykraczających przeciwko interesom finansowym Wspólnoty, a także wszczynanie postępowań w państwach członkowskich.

Prokurator Europejski winien moim zdaniem przy wykonywaniu swoich obowiązków być wspierany przez OLAF (Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych), będący w istocie rzeczy administracyjnym organem policyjnym i zarazem organem śledczym w obrębie Komisji, posiadającym niezależny status, który zarazem sam winien być przedmiotem kontroli Trybunału Obrachunkowego.

Inne pytania

13. Czy wycofałby Pan swoją kandydaturę na członka Trybunału, jeśli opinia Parlamentu byłaby nieprzychylna?

Zważywszy na:

a) moje wykształcenie uniwersyteckie i kwalifikacje zawodowe oraz posiadanie prawie 25-letniego doświadczenia zawodowego w zakresie finansów publicznych, szczególnie w dziedzinie zarządzania finansami i niezależnej kontroli, zarówno wewnętrznej jak i zewnętrznej oraz

b) fakt, że państwo, któremu służyłem przez tak długi okres, zdecydowało na podstawie moich kwalifikacji, mojego postępowania, poświęcenia przy wykonywaniu obowiązków

3. CYPR - Constantinos Karmios
A. Odpowiedzi na pytania

oraz wypełniania powierzonych mi funkcji, przedstawić mnie jako kandydata na członka Trybunału Obrachunkowego,

w mojej ocenie posiadam niezbędne kwalifikacje i cechy osobiste, toteż jestem przeświadczony, że moje kompetencje pozwoliłyby mi skutecznie podołać obowiązkom i wymaganiom stawianym na tym stanowisku; nadto nie widzę powodów, dla których opinia Parlamentu o mojej kandydaturze na członka Trybunału Obrachunkowego miałaby być niekorzystna. Z powyższych względów nie wycofałbym swojej kandydatury.

3. CYPR - Constantinos Karmios
B. Curriculum vitae

WYKSZTAŁCENIE/KWALIFIKACJE

1965 – 1971	Szkoła średnia: Gimnazjum Pancypryjskie - świadectwo ukończenia szkoły, profil nauk ścisłych.
1982	Pięciomiesięczny kurs specjalistyczny z audytu komputerowego i programowania komputerowego, odbywający się w Londynie, zorganizowany przez Fundację Commonwealthu i rząd cypryjski.
1985-1988	Stowarzyszenie Autoryzowanych i Dyplomowanych Księgowych, Wielka Brytania - dyplom w grudniu 1988 r.; członek od kwietnia 1989 r.
1993	Pięciotygodniowy stacjonarny program nauczania, dotyczący zaawansowanych aplikacji komputerowych stosowanych w finansach, Madras, Indie. Organizator: Fundusz Commonwealthu na rzecz współpracy technicznej.
1994-1996	Magister zarządzania w sektorze publicznym (M.P.S.M.) - cypryjski Międzynarodowy Instytut Zarządania.

DOŚWIADCZENIE ZAWODOWE

listopad 1973 r. - styczeń 1980 r.	1.3. Kaimakli New Co-operative Credit Society Zatrudniony na stanowisku księgowego w dziale księgowości spółki. Główne zadania: prowadzenie rejestru bieżących rachunków, kredytów oraz pomoc w przygotowywaniu miesięcznych rozliczeń. Główną działalnością spółdzielczych spółek kredytowych na Cyprze jest udzielanie pożyczek na korzystnych warunkach (niskie oprocentowanie, długie okresy spłacania kredytu) na potrzeby mieszkaniowe rodzin o niskich dochodach.
luty 1980 r. - styczeń 1991 r.	1.4. Urząd Kontroli Republiki Cypru Zatrudniony na stanowisku rewidenta księgowego. Główne zadania: przeprowadzanie audytu rozliczeń różnych rządowych departamentów i organizacji statutowych. Urząd Kontroli Republiki Cypru jest państwową organizacją kontrolną, zajmującą się przeprowadzaniem audytu w imieniu i na rzecz państwa. Jego nadrzędne zadania to: kontrolowanie wszystkich wydatków i przychodów, przeprowadzanie audytu, inspekcja wszelkich rozliczeń

finansowych, innych aktywów podlegających kontroli oraz zobowiązań, których beneficjentem lub płatnikiem było państwo.

1.5.

1.6. W trakcie niniejszej pracy byłem zaangażowany w audyt rachunkowości następujących instytucji: Banku Centralnego Republiki Cypru, Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Funduszu Urlopów Wypoczynkowych, Ministerstwa Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oraz jego departamentów, Ministerstwa Finansów, Departamentu Rządowych Zamówień i Zaopatrzenia, loterii rządowej oraz cypryjskiego Czerwonego Krzyża (programy Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców).

luty 1991 r. - grudzień 1996 r.

Ministerstwo Finansów - departament skarbu
Księgowy odpowiedzialny za dział audytu wewnętrznego w siedzibie głównej departamentu skarbu.

Dział audytu wewnętrznego był centralną agencją, poprzez którą Główny Inspektor Rachunkowy Republiki Cypru pełnił swój konstytucyjny obowiązek nadzoru nad wszystkimi operacjami księgowymi, dotyczącymi wszelkich kwot i innych aktywów podlegających kontroli oraz zobowiązań, których beneficjentem lub płatnikiem było państwo.

Dział audytu wewnętrznego, którego powołanie do życia stanowiło część procesu dostosowania do *acquis* Wspólnoty, a także miało na celu wzmocnienie kontroli finansowej, stał się urzędem niezależnym na mocy uchwały parlamentu z 2003 r.

styczeń 1997 r. - wrzesień 1999 r.

Ministerstwo Finansów - departament skarbu
Starszy księgowy odpowiedzialny za dział budżetu i zarządzania finansami w Ministerstwie Obrony.

Głównym zadaniem działu jest przygotowanie rocznego budżetu Ministerstwa Obrony, koordynacja jego wypełniania oraz prowadzenie rejestru wszystkich dokumentów księgowych związanych z przychodami i wydatkami oraz aktywami i zobowiązaniami.

październik 1999 r - do chwili obecnej

Ministerstwo Finansów - departament skarbu
Główny księgowy w dyrekcji ds. księgowości i usług finansowych w siedzibie głównej departamentu skarbu.

Dyrekcja ds. księgowości i usług finansowych jest odpowiedzialna za właściwe funkcjonowanie rządowego centralnego systemu obrachunkowego oraz przedkładanie miesięcznych i rocznych sprawozdań dotyczących zarządania. Dodatkowo, przygotowuje i przedkłada Parlamentowi, za pośrednictwem ministra finansów, roczne

sprawozdania finansowe (Raport Finansowy). Pod bezpośrednim nadzorem kierownika tej jednostki znajduje się również Narodowy Fundusz, który powstał w celu obsługi i kontroli pomocy przedakcesyjnej przyznanej Cyprowi przez Unię Europejską, w rozumieniu rozporządzenia nr 555/2000.

CZŁONKOSTWO W ZARZĄDACH I KOMISJACH

- Członek zarządu w Radzie ds. Gospodarki Wodnej Nikozji, od października 1999 r.
- Członek komisji zarządzającej Funduszem Gier, od października 1999 r.
- Członek zarządu Centralnego Funduszu Urlopów Wypoczynkowych, od dnia 4 lutego 2000 r.
- Członek zarządu cypryjskiej Rafinerii Paliw Sp. z o.o., od dnia 31 października 2001 r. do dnia 3 lipca 2003 r. oraz ponownie od dnia 10 grudnia 2003 r.

4. ŁOTWA - Igors Ludboržs
A. Odpowiedzi na pytania

Doświadczenie zawodowe

1. Proszę przedstawić najważniejsze aspekty Pana doświadczenia zawodowego w zakresie finansów publicznych, zarządzania oraz kontroli zarządzania.

Główne aspekty mojego doświadczenia zawodowego to:

- w finansach publicznych: doradca ministra gospodarki, udział w grupach roboczych działających na rzecz poprawy i/lub stworzenia prawa rachunkowego, podatkowego oraz spółek, prowadzenie zajęć na temat międzynarodowych standardów audytu w sektorze publicznym;
- w zarządzaniu: dyrektor finansowy spółki joint venture, menedżer ds. audytu w firmie obrachunkowej „Big six", zastępca kierownika i kierownik departamentu audytu wewnętrznego w największym banku krajowym, dyrektor zarządzający firmy obrachunkowej;
- w kontroli zarządzania: konsultant w firmie obrachunkowej „Big six", zastępca kierownika i kierownik departamentu audytu wewnętrznego w banku.

2. Proszę wymienić trzy najważniejsze decyzje, w których podjęciu uczestniczył Pan w swojej pracy zawodowej.

Trzy najważniejsze decyzje, w których podjęciu uczestniczyłem w pracy zawodowej, to:

1. Udział w stworzeniu niezależnego i profesjonalnego stowarzyszenia biegłych audytorów.
2. Zapoczątkowanie i stałe rozwijanie krajowych standardów w audycie.
3. Rozpoczęcie i kontynuowanie pracy naukowej na Uniwersytecie Łotewskim.

Niezależność

3. Traktat stanowi, że członkowie Trybunału Obrachunkowego powinni być „w pełni niezależni" w wykonywaniu swych funkcji. Jak zamierza Pan wypełniać to zobowiązanie w praktyce?

Podczas wykonywania moich funkcji wypełniałbym to zobowiązanie w sposób opisany krótko w art. 247 Traktatu, a bardziej szczegółowo w artykułach 11-16 regulaminu pracowniczego (do których w bieżącym roku mogą zostać wniesione zmiany). Dodatkowo, stosowałbym się do standardów i strategii kontroli Trybunału w części dotyczącej niezależności.

4. ŁOTWA - Igors Ludboržs
A. Odpowiedzi na pytania

4. Czy uzyskał Pan absolutorium z wykonywanych przez siebie poprzednio funkcji, jeżeli taka procedura była zastosowana?

Nie uzyskałem absolutorium z uprzednio wykonywanych funkcji, ponieważ taka procedura nie była stosowana.

5.1. Czy posiada Pan jakiekolwiek udziały w podmiotach gospodarczych lub finansowych lub inne zobowiązania, które mogłyby kolidować z funkcją członka Trybunału?

Mam udziały i posiadam zobowiązania, które mogłyby kolidować z funkcją członka Trybunału.

5.2. Czy jest Pan gotów ujawnić Prezesowi Trybunału wszystkie uzyskiwane korzyści finansowe oraz inne zobowiązania i pozwolić na ich upublicznienie?

Tak, jestem gotów ujawnić wszystkie uzyskiwane korzyści finansowe i inne zobowiązania Prezesowi Trybunału i pozwolić na ich upublicznienie, jeśli taka procedura będzie wobec mnie zastosowana.

5.3. Czy jest Pan stroną w toczącym się postępowaniu sądowym? Jeśli tak, to czy mógłby Pan podać jego szczegóły?

Nie jestem stroną w żadnym toczącym się postępowaniu sądowym.

6. Czy po wyborze na członka Trybunału jest Pan gotów ustąpić z aktualnie piastowanych stanowisk, na które został Pan wybrany oraz zrezygnować z aktywnie pełnionych funkcji partyjnych?

Tak, po wyborze na członka Trybunału jestem gotów ustąpić z aktualnie piastowanych stanowisk, na które zostałem wybrany oraz zrezygnować z aktywnie pełnionych funkcji partyjnych.

7. Jak postąpiłby Pan w przypadkach poważnych nieprawidłowości bądź oszustw i/lub korupcji, w które uwikłani byliby Pana współobywatele?

W przypadkach stwierdzenia poważnych nieprawidłowości, oszustw i/lub korupcji, w które uwikłani byliby moi współobywatele, postąpiłbym tak samo, jak w każdym innym przypadku, tj. zgodnie z art. 280 Traktatu oraz standardami i strategiami kontroli Trybunału nr 14 i 15. Dodatkowo, rozpatrzyłbym możliwe zmiany przewidziane w art. 22 regulaminu pracowniczego.

Pełnienie funkcji

8. Jakie powinny być główne cechy kultury dobrego zarządzania finansami w przypadku instytucji publicznych?

Do głównych cech kultury dobrego zarządzania finansami w przypadku instytucji publicznych powinno należeć:

1. Jasne określenie zadań.
2. Wiedza i prawidłowe rozumienie swoich funkcji przez każdego członka organizacji o charakterze publicznym.
3. Kontrola realizacji zadań jako integralna część procesu zarządzania, dostarczająca informacji niezbędnych do podjęcia decyzji.
4. Właściwe metody postępowania w przypadku niewypełniania określonych zadań.

9. W ostatnim raporcie oceniającym kraje przystępujące do UE Komisja wskazała na opóźnienia we wprowadzaniu przez administracje większości tych krajów właściwych systemów kontroli finansowej, w tym kontroli *ex-ante* oraz niezależnego audytu wewnętrznego i zewnętrznego. Jakie kroki należy uznać za priorytetowe w krajach, których to dotyczy?

Analiza raportu oceniającego kraje przystępujące do UE wskazuje, iż wskazane państwa powinny przedsięwziąć - w pierwszej kolejności - następujące kroki:

1. Zwiększyć wysiłki w dziedzienie kontroli wydatków na rzecz działań strukturalnych, prawodawstwa ramowego i wdrażania prawodawstwa (Czechy, Łotwa, Litwa, Węgry, Polska, Słowacja).

2. Zwiększyć wysiłki w dziedzinie ochrony interesów finansowych Wspólnoty (Estonia, Łotwa, Węgry, Polska, Słowacja).

3. Zwiększyć wysiłki w dziedzinie wewnętrznych kontroli finansowych w sektorze publicznym (Czechy, Cypr, Węgry, Polska).

10. Zgodnie z postanowieniami Traktatu, Trybunał pomaga Parlamentowi Europejskiemu w pełnieniu funkcji kontrolnej w zakresie wykonania budżetu. Jak opisałby Pan swoje funkcje związane z przedstawianiem sprawozdań Parlamentowi Europejskiemu, a w szczególności jego Komisji Kontroli Budżetowej?

Obowiązki Trybunału, opisane krótko w art. 248 Traktatu i odnoszące się do przedstawiania sprawozdań Parlamentowi Europejskiemu i jego Komisji Kontroli Budżetowej (zakres opowiedzialności tej stałej komisji jest określony w Regulaminie Parlamentu Europejskiego, załącznik VI, część III), są szczegółowo opisane w art. 143, 144, 146 oraz 147 rozporządzenia Rady nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego.

4. ŁOTWA - Igors Ludboržs
A. Odpowiedzi na pytania

11. Jak zapewne Pan wie, Komisja zmienia swój system obrachunkowy. Jak mógłby Pan opisać korzyści wynikające z tej zmiany?

Korzyścią wynikającą ze wspomnianej zmiany, czyli wprowadzenia rachunkowości memoriałowej w odniesieniu do środków Wspólnoty w systemie obrachunkowym Komisji, będzie „umożliwienie całościowego oglądu „sytuacji ekonomicznej" Komisji, nie ograniczając się tylko do wykonania budżetu oraz ujmowanie wartości aktywów i innych elementów składowych". Jednocześnie zmiana systemu obrachunkowego, zapisana w artykułach 132-135 rozporządzenia Rady nr 1605/2002 w sprawie

rozporządzenia finansowego, ulepszy zarządzanie finansami oraz rachunkowość w sektorze publicznym.

12.1. Czy popiera Pan pomysł utworzenia urzędu Prokuratora Europejskiego?

Tak, popieram pomysł utworzenia urzędu Prokuratora Europejskiego.

12.2. Jak według Pana powinny wyglądać jego kontakty z innymi organami kontrolnymi o podobnym zakresie kompetencji, jak np. OLAF?

Kontakty Prokuratora Europejskiego z innymi organami kontrolnymi o podobnym zakresie kompetencji, jak np. OLAF, powinny mieć charakter przedstawiony w Zielonej Księdze dotyczącej prawnokarnej ochrony finansowych interesów Wspólnoty oraz powołania urzędu Prokuratora Europejskiego. Sprawozdanie autorstwa Komisji Kontroli Budżetowej na temat wspomnianej Księgi również powinno zostać wzięte pod uwagę.

Inne pytania

13. Czy wycofałby Pan swoją kandydaturę na członka Trybunału, jeśli opinia Parlamentu byłaby nieprzychylna?

Mając na uwadze art. 247 Traktatu i art. 35 Regulaminu Parlamentu Europejskiego (rozdział VI), decyzja o nominacji danego kandydata lub o odrzuceniu kandydatury na wniosek Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego leży w gestii Rady. Jeśli opinia Parlamentu dotycząca mojej kandydatury na członka Trybunału byłaby nieprzychylna, rozważyłbym jej wycofanie w przypadku, gdybym znał przyczyny tej opinii i zgadzał się z nią.

4. ŁOTWA - Igors Ludboržs
B. Curriculum vitae

Wykształcenie:

Okres	Nazwa i siedziba instytucji	Stopnie akademickie i dyplomy	Główna dziedzina
1981-1985	Uniwersytet Łotewski Wydział Rachunkowości	dyplom ukończenia studiów	Rachunkowość i analiza operacyjna
1986-1989	Uniwersytet Wileński Wydział Rachunkowości Studia doktoranckie	dr ekonomii	Rozwijanie rachunkowości pozaprodukcyjnych wydatków i strat
czerwiec-lipiec 1992	Uniwersytet Harvarda Podyplomowa Szkoła Zarządzania Biznesem CEETP	świadectwo ukończenia	Program zarządzania ogólnego
wrzesień 1992 - czerwiec 1993	KPMG Bohlins we współpracy z Uniwersytetem Łotewskim	świadectwo ukończenia	Szkolenie dla audytorów
czerwiec-sierpień 1993	Uniwersytet w Pensylwanii Program Whartona na temat nowopowstających gospodarek, Uniwersytet Stanforda Podyplomowa Szkoła Zarządzania Biznesem CEETP	świadectwo ukończenia	Finanse i zarządzanie rachunkowością w przedsiębiorstwach
grudzień 1993	Coopers & Lybrand Łotwa Audyt I		Szkolenie dla audytorów
kwiecień - maj 1994	Ministerstwo Finansów, Rada Metodologii Rachunkowej	świadectwo ukończenia	Egzaminowanie łotewskich biegłych audytorów
październik 1994-sierpień 2003	Stowarzyszenie Autoryzowanych i Dyplomowanych Księgowych (ACCA)	członek ACCA	Szkolenie dla dyplomowanych księgowych
lipiec 1994	Coopers & Lybrand Łotwa Rachunkowość bankowa		Szkolenie dla audytorów
wrzesień 1994	Coopers & Lybrand Łotwa Audyt II		Szkolenie dla audytorów
wrzesień 1995	Coopers & Lybrand Łotwa Umiejętności zarządzania I		Szkolenie dla audytorów
listopad 1997	Europejski Instytut Zaawansowanych Studiów nad Zarządzaniem	świadectwo ukończenia	Program dla doktorantów

kwiecień 1999	Szkolenie Euromoney	świadectwo ukończenia	Audyt wewnętrzny - teoria i praktyka
wrzesień 1999	Szkolenie Euromoney	świadectwo ukończenia	Wykorzystanie oceny ryzyka do budowy rocznego planu audytu
wrzesień 2000 - maj 2001	Instytut Audytorów Wewnętrznych	świadectwo ukończenia	Program szkolenia dla dyplomowanych audytorów wewnętrznych
marzec 2000	Szkolenie Euromoney	świadectwo ukończenia	Podatki i raje podatkowe - planowanie w skali międzynarodowej
luty 2001	Szkolenie Euromoney	świadectwo ukończenia	Audyt a technologie informatyczne
lipiec 2001	Uniwersytet Roberta Kennedy'ego	dyplom	Dyplom studiów podyplomowych w dziedzinie międzynarodowego prawa podatkowego
październik 2001	Europejski Instytut Zaawansowanych Studiów nad Zarządzaniem	świadectwo ukończenia	Program dla doktorantów
sierpień 2003-do chwili obecnej	Association for Investment Management and Research (AIMR)	kandydat do uzyskania kwalifikacji CFA, poziom I	Szkolenie dla autoryzowanych analityków finansowych
grudzień 2003	Europejski Instytut Zaawansowanych Studiów nad Zarządzaniem	świadectwo ukończenia	Program dla doktorantów

Inne umiejętności: doskonała znajomość komputera.

Kwalifikacje związane z audytem/rachunkowością:

Łotewski biegły audytor - od 24 stycznia 1994 r.;

Dyplomowany audytor wewnętrzny - od 16 sierpnia 2001 r.;

Członek ACCA - od 24 września 2003 r.

Członkostwo w organizacjach zawodowych:

Członek Łotewskiego Stowarzyszenia Biegłych Audytorów,
Członek Stowarzyszenia Autoryzowanych i Dyplomowanych Księgowych ACCA,
Członek łotewskiego oddziału ISACA,

Członek Europejskiego Stowarzyszenia Księgowych,
Członek Rady Księgowych,
Były członek Konsultacyjnej Rady Republiki Łotwy ds. Standardów w Rachunkowości,
Były członek Komisji Technicznej ds. Finansowych Standardów w Rachunkowości.

Znajomość języków:

Język	*Czytanie*	*Mówienie*	*Pisanie*
łotewski	*5*	*5*	*5*
angielski	*5*	*5*	*5*
litewski	*5*	*5*	*4*
rosyjski	*5*	*5*	*5*

Kariera zawodowa:

Lata	Pracodawca oraz zajmowane stanowisko
1985-1986	Uniwersytet Łotewski, Wydział Rachunkowości, inżynier
1989-1992	Uniwersytet Łotewski, Wydział Rachunkowości, doktor
1989-1990	Łotewska telewizja, łotewskie Stowarzyszenie Marketingu Audiowizualnego „LAMA”, księgowy
1992-2003	Uniwersytet Łotewski, Instytut Rachunkowości, doktor habilitowany
1990-1993	Łotewsko-niemiecka spółka joint venture „IP Riga”, dyrektor finansowy
1993-1995	Coopers & Lybrand Łotwa, audytor
1995-1997	Coopers & Lybrand Łotwa, menedżer ds. audytu
1997-1999	Bank Parex, zastępca kierownika departamentu audytu wewnętrznego
1999- 2001	Bank Parex, kierownik departamentu audytu wewnętrznego
2003-do chwili obecnej	Uniwersytet Łotewski, Instytut Rachunkowości, profesor
2003-do chwili obecnej	Biuro biegłych audytorów Igora Ludborzsa, dyrektor zarządzający

Publikacje (najnowsze lub najważniejsze):

1. „Klasyfikacja aktywów niematerialnych zgodnie z wymogami Unii Europejskiej” - Inga Būmane, Igors Ludborzs, Nauki humanistyczne i społeczne, Łotwa, Uniwersytet Łotewski, 2001 r.;
2. „Rachunkowość i audyt na Łotwie” Przemiany w krajach bałtyckich, Studia Mikroekonomiczne, wydane przez N. Hood, R. Kilis oraz J.-E. Vahlne, Macmillan Press LTD, 1997 r.

Doświadczenie w zarządzaniu:

Zastępca przewodniczącego Rady Księgowych;

Członek Komisji Finansowej Funduszu ustanowionego przez Uniwersytet Łotewski i japońską fundację „Nippon Foundation”;

Były członek Komisji Technicznej ds. Finansowych Standardów w Rachunkowości;

Były doradca ministra gospodarki;

Były członek Konsultacyjnej Rady Republiki Łotwy ds. Standardów w Rachunkowości;

Były członek grupy roboczej ds. prawodawstwa w dziedzinie tworzenia grup spółek;

Były zastępca przewodniczącego Łotewskiego Stowarzyszenia Biegłych Audytorów.

5. LITWA - Irena Petruškevičienė
A. Odpowiedzi na pytania

Doświadczenie zawodowe

1. Proszę przedstawić najważniejsze aspekty Pani doświadczenia zawodowego w zakresie finansów publicznych, zarządzania oraz kontroli zarządzania.

Doświadczenie potrzebne na przyszłym stanowisku zdobyłam, w głównej mierze, w trakcie obecnej pracy w PricewaterhouseCoopers oraz podczas działalności w organizacjach zawodowych. Chciałabym uwydatnić główne aspekty doświadczenia zawodowego poprzez krótką prezentację moich obowiązków.

Dyrektor Działu Audytu w PricewaterhouseCoopers Litwa:

Zarządzanie portfelem klienta, wyznaczanie członkom zespołów zarządzających obowiązków związanych z rozwojem metod, planowanie zatrudnienia i ocena wyników, nadzorowanie zgodności ze standardami zawodowymi i wymogami metodologii rewizji finansowej, przewodniczenie zespołowi mającemu na celu wprowadzanie najnowszej metodologii rewizji finansowej na rynek litewski, przygotowywanie polityk wewnętrznych i procedur, itd.

Kierownik projektów rewizji finansowej:

Planowanie rewizji finansowej i nadzorowanie jej wykonania, przygotowanie i podpisywanie sprawozdań audytorów oraz innych sprawozdań, zaleceń na temat usprawnienia systemów obrachunkowych klientów i procedur wewnętrznej kontroli, prezentacja wyników audytu oraz sprawozdania dla zarządu i udziałowców. Mój portfel klientów obejmuje główne państwowe i prywatne przedsiębiorstwa energetyczne, przedsiębiorstwa produkujące towary konsumpcyjne, przedsiębiorstwa usługowe, organizacje pozarządowe i organizacje wolontariuszy.

Zastępca dyrektora administracyjnego: sprawy natury administracyjnej.

Kontrola jakości projektów PricewaterhouseCoopers na Litwie: udział w międzynarodowych zespołach oceny jakości, które przeprowadzają ocenę jakości audytu w różnych krajach.

Członek Komisji ds. Kontroli Jakości w Litewskiej Izbie Rewidentów Księgowych: Udział w przygotowywaniu programów oceny jakości, organizowanie szkoleń kontrolerów jakości audytu, kontrola i przedstawianie Komisji najważniejszych wyników kontroli jakości.

Inne: przygotowanie odpowiedzi na zapytania na temat zasad rachunkowości, wykłady na kursach szkoleniowych zorganizowanych przez Litewską Izbę Rewidentów Księgowych, przeprowadzanie szkoleń dla klientów, izb kontroli i innych organizacji, publikowanie artykułów i udzielanie wywiadów na temat spraw związanych z rozwojem rachunkowości i audytu, reprezentowanie PricewaterhouseCoopers jako założyciela Litewskiego Instytutu Rewidentów Księgowych.

2. Proszę wymienić trzy najważniejsze decyzje, w których podjęciu uczestniczyła Pani w swojej pracy zawodowej.

Pragnę przedstawić kilka decyzji, przy podejmowaniu których wykazałam osobistą inicjatywę i które pozwolą ocenić moje kwalifikacje na proponowane stanowisko. Następujące decyzje uważam za istotne:

Będąc członkiem Zarządu Instytutu Audytu i Rachunkowości, w 1997 roku przekonałam Zarząd do rozpoczęcia pracy nad przygotowaniem Krajowych Standardów Rewizji Finansowej, zgodnych z Międzynarodowymi Standardami Rewizji Finansowej.

Przewodnicząc zespołowi rewidentów w dużym państwowym przedsiębiorstwie, zaproponowałam sporządzenie odmowy wydania opinii (tj. sprawozdania rewidenta stanowiącego, że nie jest on w stanie wydać opinii na temat sprawozdań finansowych).

Przewodnicząc zespołowi rewidentów w spółce publicznej, zaproponowałam zrzeczenie się funkcji audytora firmy, ponieważ zarząd usilnie ukrywał informacje dotyczące istotnych transakcji przeprowadzanych przez spółkę.

Niezależność

3. Traktat stanowi, że członkowie Trybunału Obrachunkowego powinni być „w pełni niezależni" w wykonywaniu swych funkcji. Jak zamierza Pani wypełniać to zobowiązanie w praktyce?

Kodeks etyki zawodowej wymaga zarówno *wewnętrznej* jak i *zewnętrznej* niezależności.

Dzięki *niezależności wewnętrznej* będę dokonywać zawodowej oceny i wydawać opinie używając zawodowego sceptycyzmu bez poddawania się naciskom, które mogłyby wpłynąć na moją opinię. Natomiast dzięki *niezależności zewnętrznej*, nie będę zwracała się ani przyjmowała zaleceń od jakiegokolwiek rządu czy innej organizacji, nie będę się angażować w żadną inną działalność zawodową oraz będę unikać działań i działalności w moim życiu zawodowym i prywatnym, które mogłyby wpłynąć lub dać pretekst do powstania przypuszczenia, że niezależność moja lub Trybunału Obrachunkowego została zdyskredytowana.
W sytuacjach problematycznych będę się zwracała o radę do innych członków Trybunału Obrachunkowego.

4. Czy uzyskała Pani absolutorium z wykonywanych przez siebie poprzednio funkcji, jeżeli taka procedura była zastosowana?

W stosunku do obecnie pełnionych obowiązków dyrektora nie została wszczęta żadna formalna procedura udzielenia absolutorium.

5.1. Czy posiada Pani jakiekolwiek udziały w podmiotach gospodarczych lub finansowych lub inne zobowiązania, które mogłyby kolidować z funkcją członka Trybunału?

Nie, nie posiadam żadnych udziałów w podmiotach gospodarczych lub finansowych, ani innych zobowiązań, które mogłyby kolidować z funkcją członka Trybunału.

5.2. Czy jest Pani gotowa ujawnić Prezesowi Trybunału wszystkie uzyskiwane korzyści finansowe oraz inne zobowiązania i pozwolić na ich upublicznienie?

Tak, jestem gotowa ujawnić wszystkie uzyskiwane korzyści finansowe i inne zobowiązania finansowe Prezesowi Trybunału i pozwolić na ich upublicznienie. Podobnym procedurom mającym na celu ujawnienie wszystkich korzyści finansowych i innych zobowiązań zostałam poddana w przypadku obecnego miejsca pracy.

5.3. Czy jest Pani stroną w toczącym się postępowaniu sądowym? Jeśli tak, to czy mogłaby Pani podać jego szczegóły?

Nie jestem zaangażowana w żadne postępowanie sądowe.

6. Czy po wyborze na członka Trybunału jest Pani gotowa ustąpić z aktualnie piastowanych stanowisk, na które została Pani wybrana oraz zrezygnować z aktywnie pełnionych funkcji partyjnych?

Nie jestem ani nigdy nie byłam członkiem żadnej partii politycznej.

7. Jak postąpiłaby Pani w przypadkach poważnych nieprawidłowości bądź oszustw i/lub korupcji, w które uwikłani byliby Pani współobywatele?

W przypadku poważnych nieprawidłowości bądź oszustw i/lub korupcji, w które uwikłani byliby moi współobywatele, działałabym tak samo jak w przypadku sytuacji dotyczącej obywateli innych państw. Działałabym zgodnie z Regulaminem oraz Standardami i Strategiami Kontroli Trybunału, tj. jeśli podczas audytu na obszarze znajdującym się pod moją kontrolą pojawiłoby się podejrzenie lub wykryta zostałaby korupcja, zgłosiłabym to natychmiast Prezesowi Trybunału Obrachunkowego i uruchomiłabym inne administracyjne procedury, aby umożliwić Trybunałowi przekazanie wiadomości do Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF).

Pełnienie funkcji

8. Jakie powinny być główne cechy kultury dobrego zarządzania finansami w przypadku instytucji publicznych?

Rozsądne zarządzanie finansami to dążenie do wykorzystania funduszy: efektywnie - wydawanie funduszy dla osiągnięcia celów instytucji użytku publicznego, ekonomicznie - dążenie do osiągnięcia zamierzonych celów najniższym kosztem, skutecznie - otrzymywanie najlepszych ofert w zamian za wydane pieniądze.

Aby osiągnąć powyższe cele, instytucje użytku publicznego muszą posiadać jasno sprecyzowane cele, rozsądne plany wydatków, wysokiej jakości informacje pomagające w podejmowaniu decyzji, odpowiednią kontrolę procedur, system oceny wyników i kompetentny personel.

9. W ostatnim raporcie oceniającym kraje przystępujące do UE Komisja wskazała na opóźnienia we wprowadzaniu przez administracje większości tych krajów właściwych systemów kontroli finansowej, w tym kontroli *ex-ante* oraz niezależnego audytu wewnętrznego i zewnętrznego. Jakie kroki należy uznać za prioretetowe w krajach, których to dotyczy?

Według ostatniego raportu Komisji Europejskiej na temat stanu przygotowań do członkostwa UE państw przystępujących, Cypr, Czechy, Polska i Węgry winny nasilić wysiłki w celu optymalizacji wewnętrznej kontroli finansów publicznych, natomiast Łotwa winna wzmocnić audyt zewnętrzny.

Nie czuję się uprawniona do proponowania środków, które miałyby zostać podjęte w danym państwie. Środki takie obejmować mogą ustawiczne szkolenia kontrolerów finansowych i wewnętrznych rewidentów księgowych, wdrażanie Międzynarodowych Standardów Rewizji Finansowej w najwyższych instytucjach kontroli, usprawnianie jakości kontroli wewnętrznej, współpracę z OLAF, itd.

10. Zgodnie z postanowieniami Traktatu, Trybunał pomaga Parlamentowi Europejskiemu w pełnieniu funkcji kontrolnej w zakresie wykonania budżetu. Jak opisałaby Pani swoje funkcje związane z przedstawianiem sprawozdań Parlamentowi Europejskiemu, a w szczególności jego Komisji Kontroli Budżetowej?

Wydane przeze mnie opinie na temat wiarygodności sprawozdań finansowych i legalności oraz prawidłowości leżących u ich podstaw transakcji na obszarze znajdującym się pod moją kontrolą

pomogłyby w opracowaniu poświadczenia wiarygodności, natomiast w sprawozdaniu rocznym przedstawiłabym swoje obserwacje oraz kwestie, na które należałoby zwrócić uwagę Parlamentu Europejskiego. Na prośbę Komisji Kontroli Budżetowej, przygotowałabym sprawozdania oraz opinie na temat szczegółowych pytań i zainicjowałabym przygotowanie specjalnego sprawozdania na temat niepokojących kwestii, gdyby takowe zostały znalezione na obszarze znajdującym się pod moją kontrolą.

Ponieważ Trybunał Obrachunkowy jest zorganizowany i funkcjonuje zgodnie z zasadami odpowiedzialności zbiorowej, swoje sprawozdania i opinie złożyłabym najpierw do Trybunału Obrachunkowego, a po ich przyjęciu przez Trybunał, przedstawiłabym je Parlamentowi Europejskiemu i Komisji Kontroli Budżetowej zgodnie z odpowiednimi procedurami.

11. Jak zapewne Pani wie, Komisja zmienia swój system obrachunkowy. Jak mogłaby Pani opisać korzyści wynikające z tej zmiany?

Reforma systemu obrachunkowego przewiduje zmianę starych zasad księgowości publicznej na system podobny do systemu obrachunkowego w spółkach, zachowując przy tym szczególne właściwości sektora publicznego. Głównymi elementami reformy są zmiany z systemu rachunkowości opartego na "cash concept" na system oparty na "accrual concept", wprowadzenie ujednoliconych planów kont i zintegrowanego systemu rachunkowości, zwiększony zakres konsolidacji i łączenie rzeczywistych danych rachunkowych z informacjami budżetowymi.

W rezultacie reformy, możliwe będzie sporządzenie w każdej chwili dokumentu potrzebnego wewnętrznym bądź zewnętrznym jednostkom kontroli. Ponadto, jakość i wiarygodność informacji zawartej w sprawozdaniach finansowych ulegnie poprawie, a sprawozdania finansowe dostarczały będą dokładniejszy obraz stanu finansów oraz wyników finansowych. Wszystko to prowadzić będzie w konsekwencji do usprawnienia kontroli, jak również samego procesu podejmowania decyzji podczas planowania budżetu i kontroli jego wykonania.

12. Czy popiera Pani pomysł utworzenia urzędu Prokuratora Europejskiego? Jak według Pani powinny wyglądać jego kontakty z innymi organami kontrolnymi o podobnym zakresie kompetencji, jak np. OLAF?

Jestem świadoma toczącej się debaty na temat utworzenia urzędu Europejskiego Prokuratora, którego głównym celem byłaby ochrona interesów finansowych Unii Europejskiej. Zapoznałam się Zieloną Księgą dotyczącą karnoprawnej ochrony finansowych interesów Wspólnoty oraz powołania urzędu Europejskiego Prokuratora, sprawozdaniem z rezultatów i innymi dostępnymi publicznie informacjami na ten temat.

Opowiadam się za stworzeniem nowego ciała oraz podjęciem jakichkolwiek dodatkowych środków, aby zapobiegać, wykrywać i karać korupcję, jednak na tym stadium nie czuję się kompetentna wyrobić sobie przemyślanej opinii odnośnie struktury takiej jednostki, jej uprawnień, sposobu funkcjonowania i związku z innymi organizacjami, takimi jak Eurojust, Europol, OLAF czy organy sądowe na szczeblu państw członkowskich.

Inne pytania

13. Czy wycofałaby Pani swoją kandydaturę na członka Trybunału, jeśli opinia Parlamentu byłaby nieprzychylna?

Tak, wycofałabym.

5. LITWA - Irena Petruškevičienė
B. Curriculum vitae

WYKSZTAŁCENIE I SZKOLENIA

Instytucja:	Stowarzyszenie ACCA, Wielka Brytania
Data:	2001
Tytuł(y) lub uzyskany(e) dyplom(y):	Certyfikat członkostwa ACCA
Instytucja:	Litewska Izba Rewidentów Księgowych
Data:	1996
Tytuł(y) lub uzyskany(e) dyplom(y):	Biegły Rewident Księgowy
Instytucja:	Szkoła Rachunkowości, Depaul University, Chicago, Stany Zjednoczone
Data:	1993
Tytuł(y) lub uzyskany(e) dyplom(y):	Certyfikat ukończenia kursów: zasady rachunkowości, kalkulowanie kosztów i rachunkowość menedżerska oraz zarządzanie finansami
Instytucja:	Ośrodek Rozwoju Międzynarodowej Rachunkowości, University of Texas, Dallas, Stany Zjednoczone, Uniwersytet w Wilnie, Litwa oraz Soros Foundation, Nowy Jork, Stany Zjednoczone
Data:	1993
Tytuł(y) lub uzyskany(e) dyplom(y):	Dyplom z wyróżnieniem, certyfikat ukończenia intensywnego programu w ramach "Kształcenia nauczających" w dziedzinie rachunkowości międzynarodowej, audytu, systemów informatycznych i finansów przedsiębiorstw
Instytucja:	Uniwersytet w Wilnie, Litwa
Data:	1980
Tytuł(y) lub uzyskany(e) dyplom(y):	Dyplom Ekonomii

UMIEJĘTNOŚCI JĘZYKOWE

litewski	Język ojczysty
angielski	Zaawansowany
rosyjski	Zaawansowany
Francuski	W trakcie nauki

5. LITWA - Irena Petruškevičienė
B. Curriculum vitae

DOŚWIADCZENIE ZAWODOWE

od 2003 do chwili obecnej	PricewaterhouseCoopers, Wilno, Kierownik Działu Ubezpieczeń, Zastępca Dyrektora;
2001–2003	PricewaterhouseCoopers, Wilno, Starszy Dyrektor Działu Audytu;
1998–2000	PricewaterhouseCoopers, Wilno, Dyrektor;
1994–1998	PricewaterhouseCoopers, Wilno, Starszy Rewident Księgowy;
1987–1994	Wyższa Szkoła Ekonomii w Wilnie, Wykładowca;
1983–1987	Statystyczny Ośrodek Informatyczny, Litwa, Wilno, Kierownik Wydziału Przemysłowego;
1980–1983	Lelija, odzieżowe przedsiębiorstwo produkcyjne, Wilno, Księgowa.

CZŁONKOSTWO W ORGANIZACJACH ZAWODOWYCH

Członek Stowarzyszenia ACCA, Wielka Brytania

Członek Litewskiej Izby Rewidentów Księgowych

Członek Komisji ds. Kontroli Jakości w Litewskiej Izbie Rewidentów Księgowych

6. WĘGRY - Gejza Halasz
A. Odpowiedzi na pytania

Doświadczenie zawodowe

1. **Proszę przedstawić najważniejsze aspekty Pana doświadczenia zawodowego w zakresie finansów publicznych, zarządzania oraz kontroli zarządzania.**

Posiadam 20-letnie doświadczenie w zarządzaniu finansami publicznymi oraz kontroli zarządzania. W latach 1984-1989, jako starszy kontroler w węgierskim najwyższym organie kontrolnym, organizowałem oraz przeprowadzałem kontrole różnych instytucji finansowych jak też kontrole finansów państwa.

W 1990 r., wraz z ponownym ustanowieniem Najwyższej Izby Kontroli, zostałem mianowany zastępcą dyrektora generalnego, a w 1996 r. - dyrektorem generalnym. W efekcie dwutygodniowej wizyty służbowej w Komisji Europejskiej w 1992 r. wprowadziłem na Węgrzech kontrolę Funduszu Pomocy Phare.

Z racji posiadania wcześniejszych doświadczeń w zarządzaniu, mój pobyt w Głównym Urzędzie Kontroli i Księgowości w USA w 1990 r. dał mi solidne podstawy w dziedzinie kontroli zarządzania.

Od samego początku mojej kariery zawodowej byłem otwarty na najnowocześniejsze sposoby oraz metodologię kontroli. W chwili objęcia stanowiska w Centralnym Urzędzie Statystycznym, moje zebrane w ciągu 14 lat doświadczenie zawodowe okazało się być cenną podstawą.

2. **Proszę wymienić trzy najważniejsze decyzje, w których podjęciu uczestniczył Pan w swojej pracy zawodowej.**

(1) W 1989 r., jako przejściowy lider ruchu na rzecz powołania niezależnego i nowoczesnego najwyższego urzędu kontrolnego na miejscu działającego wg przestarzałych metod organu, mą nieustępliwą postawą rzuciłem wyzwanie najwyższym władzom politycznym i wykonawczym. Miało to miejsce w przededniu polityczno - gospodarczej zmiany systemu na Węgrzech, w wyjątkowej sytuacji, gdy urzędnik państwowy mógł przekroczyć przepisy regulaminu odchodzącego w zapomnienie.

(2) Wynik sprawozdania z kontroli prywatyzacji Banku Budapest. Węgierski rząd sprzedał trzeci co do wielkości węgierski bank wielkiej międzynarodowej spółce z USA za bardzo zaniżoną cenę; ponadto, wszelkie straty oraz zaległe długi miały być spłacone z budżetu centralnego. Jak było to do przewidzenia, wykryte fakty i wnioski wywołały olbrzymi skandal.

(3) Wynik sprawozdania z kontroli prywatyzacji najważniejszych elektrowni. Wykryte przez nas fakty i wnioski wykazały, że rząd sprzedał spółki po zaniżonej cenie, a sprzedaż uniemożliwiła utrzymanie długoterminowej bezpiecznej i skutecznej polityki energetycznej państwa. Także i to sprawozdanie wywołało olbrzymi skandal.

6. WĘGRY - Gejza Halasz
A. Odpowiedzi na pytania

Niezależność

3. Traktat stanowi, że członkowie Trybunału Obrachunkowego powinni być „w pełni niezależni" w wykonywaniu swych funkcji. Jak zamierza Pan wypełniać to zobowiązanie w praktyce?

Członkowie powinni wykonywać swe funkcje całkowicie niezależnie, w ogólnym interesie Unii Europejskiej, co implikuje, że członkom nie wolno wnosić o lub przyjmować wskazówek od żadnego z rządów ani żadnych innych organów. Obecnie nie piastuję żadnej posady oraz nie obejmę jakiejkolwiek funkcji, czy to związanej z korzyściami finansowymi, czy nie, która nie będzie połączalna ze stanowiskiem członka Trybunału Obrachunkowego. To samo odnosi się do polityki. Przedsięwezmę wszelkie środki w celu uniknięcia jakiejkolwiek niepołączalności.

4. Czy uzyskał Pan absolutorium z wykonywanych przez siebie poprzedno funkcji, jeżeli taka procedura była zastosowana?

To pytanie nie dotyczy mojej funkcji; jestem urzędnikiem państwowym, którego obowiązkiem jest złożyć wymówienie w odpowiednim czasie, co też uczynię.

5. Czy posiada Pan jakiekolwiek udziały w podmiotach gospodarczych lub finansowych lub inne zobowiązania, które mogłyby kolidować z funkcją członka Trybunału? Czy jest Pan gotów ujawnić Prezesowi Trybunału wszystkie uzyskiwane korzyści finansowe i inne zobowiązania i pozwolić na ich upublicznienie? Czy jest Pan stroną w toczącym się postępowaniu sądowym? Jeśli tak, to czy mógłby Pan podać jego szczegóły?

Nie posiadam żadnych powiązań ani też zobowiązań zawodowo - finansowych, jak i nie jestem stroną w żadnym toczącym się obecnie postępowaniu sądowym. Jestem gotów przedstawić dowody Przewodniczącemu.

6. Czy po wyborze na członka Trybunału jest Pan gotów ustąpić z aktualnie piastowanych stanowisk, na które został Pan wybrany oraz zrezygnować z aktywnie pełnionych funkcji partyjnych?

Nie piastuję obecnie żadnych stanowisk ani funkcji, za wyjątkiem członkostwa w Komitecie ds. Etyki Węgierskiego Stowarzyszenia Kontrolerów Finansowych i Gospodarczych , z którego zrezygnuję. Nie jestem członkiem żadnej partii politycznej.

7. Jak postąpiłby Pan w przypadkach poważnych nieprawidłowości bądź oszustw i/lub korupcji, w które uwikłani byliby Pana współobywatele?

Moim obowiązkiem jest postępować w sposób niezawisły i bezstronny. Moje przyszłe obowiązki wynikają z Traktatu oraz innych przepisów i standardów. Po wykryciu domniemanego przypadku oszustwa, korupcji lub innej nielegalnej działalności, zastosowanie mają procedury ustanowione przez Trybunał Obrachunkowy. (Jak dotąd nie zapoznałem się z tym dokumentem). W przypadku wystarczających dowodów (po konsultacji z prawnikami itp.) wykryte fakty powinny być jak najszybciej przekazane do wiadomości OLAF- u. Jednakże, jak mówi regulamin, osoby zamieszane w poważne wykroczenia w Państwach Członkowskich, z których pochodzą, powinny być traktowane jak wszystkie inne osoby popełniające przestępstwa lub nadużycia.

6. WĘGRY - Gejza Halasz
A. Odpowiedzi na pytania

Pełnienie funkcji

8. Jakie powinny być główne cechy kultury dobrego zarządzania finansami w przypadku instytucji publicznych?

Krótko mówiąc, powinna ona być przejrzysta i skuteczna (jakość za pieniądz, czyli pieniądze powinny być wydawane nie tylko zgodnie z przepisami, ale i z rozsądkiem), oraz chronić interesy podatników.

O ile mi wiadomo, sprawa ta stanowi część wewnętrznej reformy Komisji. Moim zdaniem dobra kultura zarządzania finansami oznacza przejrzysty budżet, stosunkowo proste przepisy finansowe; każdy powinien wiedzieć, kto i kiedy decyduje w jakich sprawach, kto komu kiedy zdaje z czego sprawozdanie, jak usprawnić wewnętrzne i zewnętrzne systemy kontroli finansowej oraz audytu, czy rachunkowość i instrumenty kontrolne tworzą spójny system (w tym samoocena i monitoring), w jak sposób eliminowane są niedociągnięcia. To swego rodzaju zarządzanie jakością.

Ponieważ punktem wyjścia do moich doświadczeń z UE była pozycja nowicjusza reprezentującego jedno z państw kandydackich, stanąłem w obliczu rozbudowanej demokracji, której czasami towarzyszyły wygórowane wymagania; chwilami może się wydawać, że administratorzy odpowiedzialni za zatwierdzanie wydatków są nadmiernie skrupulatni. Może to być przesadą; największą troskę budzi brak skutecznego systemu sprawozdawczo - kontrolnego, i to mimo szczegółowych przepisów wprowadzonych w późnych latach 90.

9. W ostatnim raporcie oceniającym kraje przystępujące do UE Komisja wskazała na opóźnienia we wprowadzaniu przez administracje większości tych krajów właściwych systemów kontroli finansowej, w tym kontroli *ex-ante* oraz niezależnego audytu wewnętrznego i zewnętrznego. Jakie kroki należy uznać za priorytetowe w krajach, których to dotyczy?

Niezbędne są dalsze działania w celu wzmocnienia wewnętrznej kontroli finansowej i audytu instytucji publicznych. Oznacza to odpowiednie ustalenia organizacyjne i wzrost liczby zatrudnionych osób w danych dziedzinach; kwalifikacje pracowników do przeprowadzania kontroli/ audytu powinny zostać wzmocnione za pomocą kolejnych szkoleń, powinien zostać ustanowiony przejrzysty system zakresu odpowiedzialności, itp. Dotyczy to głównie do zarządzania finansami i kontroli w związku z wprowadzeniem Funduszu Strukturalnego i Funduszu Spójności. Istnieje także inny przykład wskazujący, gdzie powinno dojść do wzmocnienia zewnętrznego audytu, jednakże najobszerniejszy aspekt omówiłem powyżej. W celu zapewnienia ochrony interesów finansowych UE, w co najmniej połowie spośród krajów kandydackich powinno się przywiązywać do nich większą wagę. (Winne zostać ustanowione - a następnie sprawnie zarządzane - służby koordynujące zwalczanie nadużyć).

(Chciałbym dodać, że zmianie powinien ulec także sposób myślenia pewnych urzędników. Wielu polityków i wysokich rangą urzędników za dużo mówi o tym, jak zdobyć więcej środków budżetowych z UE, zamiast zastanawiać się, jak owe środki powinny być wydane, skutecznie i zgodnie z przepisami).

Szczegółowej uwagi wymaga kwestia niezawisłości kontrolerów wewnętrznych; rozumiem, że w najbliższym czasie UE zajmie się nią w swych zaleceniach.

10. Zgodnie z postanowieniami Traktatu, Trybunał pomaga Parlamentowi Europejskiemu w pełnieniu funkcji kontrolnej w zakresie wykonania budżetu. Jak opisałby Pan swoje funkcje związane z przedstawianiem sprawozdań Parlamentowi Europejskiemu, a w szczególności jego Komisji Kontroli Budżetowej?

Musimy wziąć pod uwagę, że Trybunał Obrachunkowy jest organem kolegialnym, który "pomaga Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w wykonywaniu funkcji kontrolnej w zakresie wykonania budżetu" (art. 248 TWE). TWE zastrzega w art. 276, że Rada i Parlament Europejski rozpatrują roczne sprawozdanie Trybunału Obrachunkowego wraz z odpowiedziami audytowanych instytucji na uwagi Trybunału Obrachunkowego, oświadczeniem o wiarygodności wymienionym w art. 248(1) drugi akapit, oraz wszelkimi istotnymi sprawozdaniami specjalnymi Trybunału Obrachunkowego".

Zgodnie z Regulaminem Parlamentu Europejskiego Komisja Kontroli Budżetowej rozpatruje sprawozdania Trybunału Obrachunkowego, oraz - co ważne - odpowiada za utrzymywanie stosunków z Trybunałem Obrachunkowym.

W rezultacie ww. zastrzeżeń członek Trybunału Obrachunkowego, w ramach swojego zakresu działalności, powinien postępować zgodnie z podziałem pracy obowiązującym w Trybunale, z zastrzeżeniem uprawnień Prezesa Trybunału. Osobiście w pełni uświadamiam sobie rolę Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, którego niezawisłość implikuje, między innymi ścisłą współpracę z Komisją Kontroli Budżetowej Parlamentu Europejskiego. W mojej przyszłej pracy będę wspierał działalność Parlamentu poprzez Komisję Kontroli Budżetowej, chociażby za pomocą rocznych sprawozdań, wszelkich innych sprawozdań specjalnych lub innych rodzajów prac.Mówiąc innymi słowy, Parlament Europejski jest moim zdaniem jednym z najważniejszych adresatów wyników kontroli przeprowadzanych przez Trybunał Obrachunkowy, dlatego chciałbym jak najczęściej korzystać z możliwości kontaktowania się z posłami - sprawozdawcami Komisji Kontroli Budżetowej, o ile będzie to tylko możliwe do pogodzenia z harmonogramem prac Parlamentu (Komisji Kontroli Budżetowej) oraz koordynacją programów roboczych pomiędzy Komisją Kontroli Budżetowej a Trybunałem Obrachunkowym.

11. Jak zapewne Pan wie, Komisja zmienia swój system obrachunkowy. Jak mógłby Pan opisać korzyści wynikające z tej zmiany?

Wprowadzenie rachunkowości memoriałowej, czyli rejestrowania wszelkich rachunków w momencie ich rzeczywistego zaistnienia, a nie w chwili otrzymania lub wypłaty gotówki (lub, co gorsza, na koniec roku) oznacza niezwykle ważny krok na drodze ku modernizacji.

6. WĘGRY - Gejza Halasz
A. Odpowiedzi na pytania

O ile mi wiadomo, modernizacja systemu rachunkowego obejmuje dostosowanie do najnowszych i przyjętych na poziomie międzynarodowym zasad rachunkowości w sektorze publicznym, integrację rożnych platform informatycznych używanych dziś w poszczególnych instytucjach, poprawę bezpieczeństwa i spójności danych pochodzących z różnych źródeł. Należy mieć nadzieję, że doprowadzą one do stworzenia dobrze funkcjonującego systemu - który z punktu widzenia dobrego zarządzania finansami - byłby lepszy jakościowo i łatwiejszy w obsłudze dla użytkowników oraz zapewniał spójność i bezpieczeństwo danych, które są niezbędne dla szybkiego działania systemu kontrolno - statystycznego.

12. Czy popiera Pan pomysł utworzenia urzędu Prokuratora Europejskiego ? Jak według Pana powinny wyglądać jego kontakty z innymi organami kontrolnymi o podobnym zakresie kompetencji, jak np. OLAF?

Tak, popieram tę ideę. Bez wchodzenia w szczegóły, walka z nadużyciami przeciwko interesom finansowym UE to najwyższy priorytet. W tym kontekście główny problem polega na skutecznym ściganiu przestępstw o charakterze międzynarodowym, co oznaczałoby nieznaczne zmniejszenie kompetencji poszczególnych państw. Mówiąc "nieznaczne" mam na myśli sytuację współpracy Prokuratora Europejskiego z narodowymi lub regionalnymi organami ścigania. Sądzę, iż jest to absolutnie konieczne ze względu na różny sposób ujmowania prawa do wolności, tj.: jeśli w obrębie UE osoby, kapitał itp. mają zagwarantowany swobodny przepływ, dlaczego "unijne" dochodzenia miałyby być "blokowane" na granicach Unii? Ogólnie rzecz biorąc, popieram tę ideę jako część antykorupcyjnej strategii Komisji w ścisłej współpracy z Parlamentem.

Jeśli Prokurator Europejski miałby funkcjonować jako niezawisła instancja sądownicza uprawniona do przeprowadzania dochodzeń i ścigania przestępstw w każdym miejscu UE; gdyby proces oraz wydanie wyroku pozostało natomiast w kompetencji sądów narodowych, a ponadto urząd ten nie zostałby scentralizowany, zbierane przezeń dowody mogłyby do niego trafiać bezpośrednio, między innymi z Trybunału Obrachunkowego. To samo dotyczy OLAF-u, którego przyszła rola wymaga przedyskutowania. Mogę jedynie przypuszczać, że w wyniku toczącej się debaty powstanie urząd Prokuratora Europejskiego, a kompetencje OLAF-u ulegną zmianie. Prokurator Europejski powinien móc korzystać z faktów wykrytych przez OLAF w swoich własnych celach; to decydujący czynnik dla całej sprawy.

Pragnę dodać, że w tej kwestii jedynie Trybunał Obrachunkowy jest właściwy do wskazania słabych punktów całości systemu, dlatego też współpraca pomiędzy zainteresowanymi stronami powinna być wdrożona możliwie najwcześniej , we wspólnym interesie Unii.

Inne pytania

13. Czy wycofałby Pan swoją kandydaturę na członka Trybunału, jeśli opinia Parlamentu byłaby nieprzychylna?

Tak, z pewnością.

EUROPEAN CURRICULUM VITAE

.

DOŚWIADCZENIE ZAWODOWE

Data (od - do)	**1 stycznia 1990 -**
Nazwisko oraz adres pracodawcy	Najwyższa Izba Kontroli H-1364 Budapeszt, Pf. 54
• Dziedzina lub sektor	Najwyższy Organ Kontrolny
• Zawód lub zajmowane stanowisko	Zastępca Sekretarza Generalnego (1 stycznia 2002 -) Dyrektor Generalny (1 listopada 1996 - 31 grudnia 2001) Wicedyrektor Generalny (1 stycznia 1990 - 31 października 1996)
• Główne zadania i zakres kompetencji	Jako Zastępca Sekretarza Generalnego: stosunki międzynarodowe, w tym organizacja XVIII Kongresu Międzynarodowej Organizacji Najwyższych Organów Kontroli (INTOSAI) Jako Wicedyrektor Generalny ds. Kontroli: Kontrola przedsiębiorstw państwowych, prywatyzacja, fundusze socjalne i zdrowotne, szeroko zakrojone projekty inwestycyjne, pomoc zagraniczna (w tym fundusze przedakcesyjne UE), mienie państwowe, finanse partii politycznych i organizacji non-profit. 1996-2000: Główny koordynator oraz szef interdepartamentalnej grupy roboczej ds. kontroli finansowej pod auspicjami Interdepartamentalnej Komisji ds. Integracji Europejskiej oraz Ministerstwa Spraw Zagranicznych w trakcie przystępowania do Unii Europejskiej. Ogólnie: szerokie doświadczenie w zakresie międzynarodowej współpracy najwyższych organów kontrolnych.
Data (od - do)	**1 lipca 1984 - 31 grudnia 1989**
Nazwisko oraz adres pracodawcy	**Rządowa Komisja Kontroli**
• Dziedzina lub sektor	Najwyższy organ kontrolny
• Zawód lub zajmowane stanowisko	Starszy kontroler
• Główne zadania i zakres kompetencji	Kontrola instytucji finansowych, finanse rządowe
Data (od - do)	**15 września 1970 - 30 czerwca 1984**
Nazwisko oraz adres pracodawcy	**Centralny Urząd Statystyczny**
• Dziedzina lub sektor	Statystyka publiczna
• Zawód lub zajmowane stanowisko	Różne stanowiska, od młodszego administratora do dyrektora departamentu
• Główne zadania i zakres kompetencji	Demografia, stosunki międzynarodowe, planowanie, sprawozdania, szef gabinetu przewodniczącego, koordynacja zbierania danych, rozwijanie systemów, redaktor przeglądu.

6. WĘGRY - Gejza Halasz
B. Curriculum vitae

Wykształcenie i szkolenia

Data (od - do)	20 czerwca 1990 -20 grudnia 1990
Nazwa i rodzaj jednostki prowadzącej szkolenie i trening	Główny Urząd Kontroli i Księgowości USA
Główne przedmioty/ zajęcia Doskonalone umiejętności	Międzynarodowy Program Stypendialny dla Audytorów
Nazwa zdobytych kwalifikacji	Dyplom ukończenia
Data (od - do)	Styczeń - grudzień 1978
Nazwa i rodzaj jednostki prowadzącej szkolenie i trening	Państwowy Ośrodek Nauk o Zarządzaniu
Główne przedmioty/ zajęcia Doskonalone umiejętności	Szkolenie dla kadry zarządzającej
Nazwa zdobytych kwalifikacji	Dyplom ukończenia
Data (od - do)	Wrzesień 1972 - czerwiec 1974
Nazwa i rodzaj jednostki prowadzącej szkolenie i trening	Podyplomowy Instytut przy Uniwersytecie Nauk Ekonomicznych im. Karola Marksa
Główne przedmioty/ zajęcia Doskonalone umiejętności	Międzynarodowe stosunki gospodarcze
Nazwa zdobytych kwalifikacji	Brak dyplomu (z powodu konieczności odbycia służby wojskowej)
Data (od - do)	Wrzesień 1996 - wrzesień 1970
Nazwa i rodzaj jednostki prowadzącej szkolenie i trening	Uniwersytet Nauk Ekonomicznych im. Karola Marksa
Główne przedmioty/ zajęcia Doskonalone umiejętności	Problematyka finansowa
Nazwa zdobytych kwalifikacji	dyplom
Data (od - do)	wrzesień 1961 - maj 1965
Nazwa i rodzaj jednostki prowadzącej szkolenie i trening	Państwowe Liceum im. Sándora Petőfiego
Nazwa zdobytych kwalifikacji	Świadectwo dojrzałości

6. WĘGRY - Gejza Halasz
B. Curriculum vitae

INNE UMIEJĘTNOŚCI	
.	
JĘZYK OJCZYSTY	**WĘGIERSKI**
INNE JĘZYKI	
	ANGIELSKI
• Czytanie	Doskonale
• Pisanie	Doskonale
Mówienie	Doskonale
	NIEMIECKI
• Czytanie	Dobrze
• Pisanie	Dobrze
Mówienie	Dobrze
	FRANCUSKI
• Czytanie	Dobrze
• Pisanie	Podstawowe
Mówienie	Podstawowe
Informacje dodatkowe	**Publikacje:** Autor oraz współautor książek i artykułów, głównie z zakresu finansów oraz sposobu przeprowadzania kontroli: © Nemzetközi szervezetek ("Organizacje międzynarodowe"), Statisztikai Kiadó Vállalat, Budapeszt, 1974; © Ellenőrzési kézikönyv I-II. (Podręcznik dla kontrolerów" - współautor), SALDO, Budapeszt, 1994; Európai Uniós Fogalomtár - Glosariusz o Unii Europejskiej – współautor, Szaktudás Kiadó Ház, Budapeszt, 2001. Różne publikacje i artykuły w profesjonalnych czasopismach i gazetach codziennych (np. Ellenőrzési Figyelő),średnio 1-2 publikacje rocznie. **INNE:** • Wykłady, głównie z dziedziny integracji europejskiej (Phare, fundusze strukturalne, kontrola finansowa), audyt i prywatyzacja, kontrola wewnętrzna. • Członek Węgierskiego Stowarzyszenia Kontrolerów Finansowych oraz Komitetu ds. Etyki.

7. MALTA - Josef Bonnici
A. Odpowiedzi na pytania

Doświadczenie zawodowe

1. Proszę przedstawić najważniejsze aspekty Pana doświadczenia zawodowego w zakresie finansów publicznych, zarządzania oraz kontroli zarządzania.

Posiadam rozległe doświadczenie zawodowe w zakresie finansów publicznych i zarządzania nabyte podczas pełnienia funkcji ministra gospodarki, sekretarza parlamentarnego w Ministerstwie Finansów oraz wcześniej doradcy ekonomicznego premiera. Mój zakres odpowiedzialności i zadań był bardzo szeroki, obejmował między innymi przedstawianie parlamentowi do debaty rozliczeń finansowych przedsiębiorstw należących do sektora publicznego. Jako minister brałem udział w przygotowaniu i kontroli planów biznesowych dla różnych podmiotów, a także w przygotowaniu kilku planów restrukturyzacji, np. Stoczni Maltańskiej i przedsiębiorstwa Malta Development Corporation oraz uczestniczyłem w utworzeniu Krajowego Urzędu Statystycznego, Malta Enterprise, Urzędu ds. Konkurencji i departamentu ochrony konsumentów. Z powodzeniem wykonałem też zadanie kontroli wszystkich operacji ministerstwa w ramach spełnienia wymagań związanych z przyjęciem acquis communautaire.

Jako minister odpowiedzialny za handel nadzorowałem całkowitą liberalizację maltańskiej gospodarki, usuwając stopniowo cła ochronne podczas całego tego okresu, który zakończy się 1 maja 2004 r., unikając jednocześnie zbyt wielkiego szoku dla firm działających na Malcie.

Jako minister odpowiedzialny za przemysł przygotowywałem Strategię Przemysłową dla Malty oraz pilotowałem w parlamencie ustawę dot. rozwoju przedsiębiorczości (*Business Development Act*), której celem było zachęcenie istniejących już przedsiębiorstw do modernizacji, oraz zapewnienie dobrego klimatu dla nowych inwestycji. Niektóre z sukcesów odniesionych na tym polu to rozszerzenie zakresu usług świadczonych dla lotnictwa cywilnego przez Lufthansa Technik na Malcie, spowodowanie przeniesienia z Singapuru na Maltę filii De La Rue Ltd. (drukarnia papierów wartościowych) oraz znaczna ekspansja ST Microelectronics, która posiada na Malcie swoją największą i najnowocześniejszą fabrykę testującą półprzewodniki w Europie, i która wytwarza 60% wartości eksportu Malty.

W zakresie audytu posiadam doświadczenie wyniesione z udziału w parlamentarnej Komisji Finansów Publicznych, która jest najważniejszą komisją zaangażowaną w kontrolę finansów publicznych w ramach niezależnego Krajowego Urzędu Kontroli.

Jeśli zajdzie taka potrzeba, jestem gotowy dokładniej opisać moją pracę podczas przesłuchania w Parlamencie Europejskim.

2. Proszę wymienić trzy najważniejsze decyzje, w których podjęciu uczestniczył Pan w swojej pracy zawodowej.

Podczas pełnienia funkcji ministra przez 7 lat uczestniczyłem w podejmowaniu wielu ważnych decyzji, zarówno w obszarach, za które byłem bezpośrednio odpowiedzialny, jak również w szerszym zakresie jako członek rządu. Ponieważ nie jestem upoważniony do ujawnienia wszystkich informacji, ograniczę się do tego co dostępne jest

7. MALTA - Josef Bonnici
A. Odpowiedzi na pytania

do wiadomości publicznej. W okresie pełnienia funkcji doradcy ekonomicznego premiera byłem głównym pomysłodawcą szeroko zakrojonej reformy podatku dochodowego, w ramach której zredukowano górny próg podatkowy z 65% do 35% oraz, między innymi, indywidualny sposób ustalania podatku dla kobiet zamężnych, dzięki czemu wzrósł udział kobiet w podatku dochodowym i wzrósł potencjał gospodarczy kraju. Reforma zwiększyła dochody państwa z podatków, i to mimo redukcji progów. Operacja ta, przeprowadzona we wczesnych latach 90-tych, zapoczątkowała znaczny wzrost gospodarczy, sięgający ponad 8% PKB, oraz rekordowy wzrost zatrudnienia. Inflacja spadła wtedy do ok. 3%.

Drugi obszar, w który miałem znaczący wkład, to podpisanie porozumienia w sprawie Polityki Płacowej, dzięki któremu zażegnano konflikt pomiędzy trzema partnerami społecznymi w zakresie systemu wzrostu płac i układów zbiorowych, oraz utworzenie Maltańskiej Rady Rozwoju Gospodarczego, która umożliwia lepszą wymianę poglądów pomiędzy podmiotami gospodarczymi oraz pozwala uniknąć destrukcyjnych konfliktów między partnerami społecznymi.

Do trzeciego obszaru należy stworzenie polityki przemysłowej dla Malty oraz opublikowanie *Prosperity in Change*, gdzie analizowana jest nie tylko aktualna sytuacja przemysłu i jej przyszły rozwój, ale również ogólna strategia rozwoju gospodarki Malty.

Niezależność

3. Traktat stanowi, że członkowie Trybunału Obrachunkowego powinni być „w pełni niezależni" w wykonywaniu swych funkcji. Jak zamierza Pan wypełniać to zobowiązanie w praktyce?

Trybunałowi Obrachunkowemu powierzone zostało kluczowe zadanie, którego wykonanie opiera się na całkowitej niezależności Trybunału od innych instytucji. Zasada ta musi być ściśle i w sposób skuteczny przestrzegana, gdyż w przeciwnym razie sama idea Trybunału zostałaby postawiona pod znakiem zapytania. Moje doświadczenia jako członka parlamentarnej Komisji Finansów Publicznych oraz doświadczenie wyniesione z takich niezależnych instytucji jak Krajowy Urząd Statystyczny pozwolą mi na sprostanie temu zadaniu.

4. Czy uzyskał Pan absolutorium z wykonywanych przez siebie poprzednio funkcji, jeżeli taka procedura była zastosowana?

Nie uzyskałem absolutorium z uprzednio wykonywanych funkcji, ponieważ taka procedura nie była stosowana.

5. Czy posiada Pan jakiekolwiek udziały w podmiotach gospodarczych lub finansowych lub inne zobowiązania, które mogłyby kolidować z funkcją członka Trybunału? Czy jest Pan gotów ujawnić Prezesowi Trybunału wszystkie uzyskiwane korzyści finansowe i inne zobowiązania i pozwolić na ich upublicznienie? Czy jest Pan stroną w toczącym się postępowaniu sądowym? Jeśli tak, to czy mógłby Pan podać jego szczegóły?

7. MALTA - Josef Bonnici
A. Odpowiedzi na pytania

Nie prowadzę żadnej działalności gospodarczej, nie posiadam żadnych udziałów w podmiotach gospodarczych ani żadnych zobowiązań, które mogłyby kolidować z funkcją członka Trybunału. Jestem gotów ujawnić wszystkie uzyskiwane przeze mnie korzyści finansowe i inne zobowiązania Prezesowi Trybunału i pozwolić na ich upublicznienie. Jest to procedura w jakiej brałem juz udział

zgodnie z obowiązującym na Malcie Kodeksem Etyki, któremu podlegają deputowani do parlamentu, a poprzednio również jako minister i sekretarz parlamentarny rządu.

6. Czy po wyborze na członka Trybunału jest Pan gotów ustąpić z aktualnie piastowanych stanowisk, na które został Pan wybrany oraz zrezygnować z aktywnie pełnionych funkcji partyjnych?

Tak, po wyborze na członka Trybunału jestem gotowy ustąpić z aktualnie piastowanych stanowisk, na które zostałem wybrany, oraz zrezygnować z aktywnie pełnionych funkcji partyjnych.

7. Jak postąpiłby Pan w przypadkach poważnych nieprawidłowości bądź oszustw i/lub korupcji, w które uwikłani byliby Pana współobywatele?

W takim przypadku postapiłbym z całą surowością i bezstronnością, nie biorąc w żadnym wypadku pod uwagę pochodzenia sprawy, nawet jeśli dotyczyłaby ona Malty.

Pełnienie funkcji

8. Jakie powinny być główne cechy kultury dobrego zarządzania finansami w przypadku instytucji publicznych?

Jest to bardzo szerokie zagadnienie, na temat którego wiele już powiedziano. W skrócie, kultura właściwego zarządzania finansami w sektorze publicznym winna zapewniać właściwe i efektywne wykorzystanie środków, plus konieczne mechanizmy kontroli, które nie tylko monitorują, ale również dostarczają metody zarządzania środkami publicznymi. Konieczny jest również audyt, który zapewni niezależną ocenę właściwego wykorzystania środków publicznych.

9. W ostatnim raporcie oceniającym kraje przystępujące do UE Komisja wskazała na opóźnienia we wprowadzaniu przez administracje większości tych krajów właściwych systemów kontroli finansowej, w tym kontroli *ex-ante* oraz niezależnego audytu wewnętrznego i zewnętrznego. Jakie kroki należy uznać za priorytetowe w krajach, których to dotyczy?

Uważam, że wymagania zawarte w *acquis* w tym obszarze są dobrym modelem zwiększonej kontroli finansowej, zawierającym ochronę interesów finansowych WE. Mogę tu przypomnieć, że w moim kraju, na Malcie, ostatni raport Komisji stwierdził wysoki poziom dostosowania do *acquis*. Przede wszystkim chodzi tu o wewnętrzną i zewnętrzną kontrolę finansów publicznych jak również o ochronę interesów finansowych Wspólnoty. W zakresie kontroli nakładów na politykę strukturalną Komisja podkreśliła konieczność zwiększenia możliwości administracyjnych Dyrekcji Generalnej ds. Umów, a w szczególności jej departamentu UE. Malta została również zachęcona do kontynuowania wysiłków w celu wprowadzenia rozszerzonego zdecentralizowanego systemu wprowadzania (EDIS) programów pomocowych ISPA i PHARE. Zostałem poinformowany, że Malta poczyniła znaczne postępy w reakcji na obydwa te zalecenia Komisji.

7. MALTA - Josef Bonnici
A. Odpowiedzi na pytania

10. Zgodnie z postanowieniami Traktatu, Trybunał pomaga Parlamentowi Europejskiemu w pełnieniu funkcji kontrolnej w zakresie wykonania budżetu. Jak opisałby Pan swoje funkcje związane z przedstawianiem sprawozdań Parlamentowi Europejskiemu, a w szczególności jego Komisji Kontroli Budżetowej?

Oprócz 14 lat doświadczenia w maltańskim parlamencie, przez ostatni rok pełniłem aktywnie funkcję obserwatora w Parlamencie Europejskim. Zyskałem dzięki temu lepsze zrozumienie istoty prac Parlamentu Europejskiego, jego zdolności poprawiania ustawodawstwa w sposób, który lepiej oddaje rzeczywistość i specyfikę różnych regionów Unii, jak również jego ograniczenia w pewnych przypadkach. Szczególnie uderzyło mnie coraz większe znaczenie jakiego nabiera Trybunał i jego sprawozdania, przede wszystkim w Parlamencie Europejskim. Dlatego uważam, że pomiędzy Trybunałem i Parlamentem powinna istnieć wzajemna wymiana poglądów i obopólny szacunek. Właściwie Parlament jak i Trybunał mają podobne zadania, czyli wykorzenienie nadużyć, zwiększenie wydajności i lepsze wykorzystanie środków finansowych w ramach różnych programów UE. Uważam, że potrzebny jest konstruktywny dialog, aby wspólnie budować opierając się na tych głównych zadaniach.

11. Jak zapewne Pan wie, Komisja zmienia swój system obrachunkowy. Jak mógłby Pan opisać korzyści wynikające z tej zmiany?

Wprowadzając rachunkowość memoriałową Komisja będzie mogła znacznie lepiej zarządzać swoim budżetem, jak również monitorować i dostosowywać w razie potrzeby i na znacznie wcześniejszym etapie wprowadzanie programów unijnych, zamiast, jak to często dzieje się w aktualnym systemie, zdawać sobie sprawę z problemu już po fakcie, gdy on narasta. Nowy system ma być wprowadzony w roku 2005, i należy zapewnić przestrzeganie tego terminu.

12. Czy popiera Pan pomysł utworzenia urzędu Prokuratora Europejskiego? Jak według Pana powinny wyglądać jego kontakty z innymi organami kontrolnymi o podobnym zakresie kompetencji, jak np. OLAF?

Pomysł utworzenia Urzędu Prokuratora Europejskiego jest dobry i z pewnością warto go wspierać, ponieważ ochrona interesów finansowych WE - pieniędzy podatników - powinna być traktowana jako obszar priorytetowy, w którym skuteczne działania i środki zaradcze są łatwo dostępne. Jestem, na ogół, przychylny propozycjom Komisji w tym zakresie. Jednakże, biorąc pod uwagę różne reakcje na te propozycje, pozostaję otwarty na inne rozwiązania. Uważam w każdym razie, że w oparciu o zasadę subsydiarności, zanim powołany zostanie nowy urząd, należy upewnić się, że aktualnie istniejące struktury nie mogą skutecznie przejąć tej funkcji. Cały czas natomiast musimy jasno zdawać sobie sprawę z ostatecznego celu, jakim jest umożliwienie właściwej i skutecznej kontroli finansowej oraz wysokiego poziomu ochrony interesów finansowych WE.

Inne pytania

13. Czy wycofałby Pan swoją kandydaturę na członka Trybunału, jeśli opinia Parlamentu byłaby nieprzychylna?

Nie widzę powodów dla których mogłoby dojść do takiej sytuacji, ale jeśli nieprzychylna opinia Parlamentu byłaby uzasadniona, to wycofałbym moją kandydaturę.

EUROPEJSKI FORMAT CURRICULUM VITAE

•

DOŚWIADCZENIE ZAWODOWE

1988 r. - do dzisiaj	**PROFESOR EKONOMII**
Nazwisko oraz adres pracodawcy	Uniwersytet Maltański, MSD 06 Malta
• Główne zadania i zakres kompetencji	Wykłady z makroekonomii, gospodarki pieniężnej i ekonometrii na poziomie początkującym i zaawansowanym
1998 -2003	**MINISTER GOSPODARKI**
• Główne zadania i zakres kompetencji	Odpowiedzialny za: drobną przedsiębiorczość i samozatrudniających się, przemysł, Malta Development Corporation, Instytut Promocji Małej Przedsiębiorczości, Malta Freeport Corporation, politykę rozwoju gospodarczego, pomoc techniczną, Maltański Urząd Normalizacyjny, Krajowy Urząd Statystyczny, import i eksport, ochronę konsumentów, politykę konkurencji, inwestycje rządowe, w tym Maltapost p.l.c., Bank of Valetta p.l.c., Air Malta p.l.c., Maltacom p.l.c., Malta International Airport p.l.c., Sea Malta, Tug Malta, Gozo Channel p.l.c. Drydocks and Shipbuilding, Water Services Corporation i Enemalta Corporation.
1995 -1996	**MINISTER GOSPODARKI**
• Główne zadania i zakres kompetencji	Odpowiedzialny za: przemysł, Malta Development Corporation, Malta Freeport Corporation, Maltański Urząd Normalizacyjny, Krajowy Urząd Statystyczny, import i eksport, ochronę konsumentów, politykę konkurencji, inwestycje rządowe (w tym Mid-Med Bank i Bank of Valletta), Air Malta.
1994 -1995	**SEKRETARZ PARLAMENTARNY W MINISTERSTWIE FINANSÓW**
• Główne zadania i zakres kompetencji	Główny Urząd Statystyczny, Dział Polityki Gospodarczej i inne obowiązki związane z Urzędem Budżetowym.
1988 -1994	**DORADCA EKONOMICZNY PREMIERA MALTY**
• Główne zadania i zakres kompetencji	Polityka gospodarcza w ogólności oraz reforma podatku dochodowego, w ramach której, między innymi, zredukowano górny próg podatkowy z 65% do 35% oraz wprowadzono oddzielne stawki dla kobiet zamężnych.
1980 – 1988	**STARSZY WYKŁADOWCA EKONOMII**
Nazwisko oraz adres pracodawcy	Deakin University, Victoria, Australia,
• Główne zadania i zakres kompetencji	Wykłady z makroekonomii, gospodarki pieniężnej, metod zarządzania ilościowego dla studentów i na kursach MBA.
1975 – 1980	**ASYSTENT**

Nazwisko oraz adres pracodawcy	Simon Fraser University, Burnaby B.C., Kanada V5A 1S6,
• Główne zadania i zakres kompetencji	Wykłady z ekonomii i statystyki biznesowej.

Wykształcenie i szkolenia

Data (od - do)	1977 – 1980
Nazwa i rodzaj jednostki prowadzącej szkolenie i trening	Simon Fraser University, Kanada
Główne przedmioty/ zajęcia doskonalone umiejętności	Mikroekonomia, makroekonomia, gospodarka pieniężna, ekonometria, ekonomika rozwoju, teoria zarządzania portfelem, finanse międzynarodowe, handel międzynarodowy - techniki ilościowe, gospodarka regionalna,
Nazwa zdobytych kwalifikacji	Doktor nauk
Praca doktorska	"Integrating Input-Output and Keynesian Models: A case study of Malta."

Data (od - do)	1976 – 1977
Nazwa i rodzaj jednostki prowadzącej szkolenie i trening	Simon Fraser University, Kanada
Główne przedmioty/ zajęcia doskonalone umiejętności	Mikroekonomia, makroekonomia, ekonometria, ekonomika pracy, statystyka biznesowa,
Nazwa zdobytych kwalifikacji	Magister
Praca magisterska	"Money, Stock Prices and the Efficient Market Hypothesis" "The Use of Pesticides – A case study of Malta"

Data (od - do)	1972 – 1975
Nazwa i rodzaj jednostki prowadzącej szkolenie i trening	Uniwersytet Maltański
Główne przedmioty/ zajęcia doskonalone umiejętności	Mikroekonomia, makroekonomia, statystyka, finanse publiczne, ekonomika rozwoju, ekonomika wzrostu, ekonomika przemysłu, stosunki przemysłowe, teoria polityczna, filozofia, logika, socjologia, historia gospodarcza, rachunkowość zarządcza, systemy zarządzania, handel międzynarodowy,
Nazwa zdobytych kwalifikacji	Licencjat - *Bachelor of Arts* - (Hons) z ekonomii
Praca licencjacka	"The Economics of Pesticide Use in Malta."

ODZNACZENIA I NAGRODY

Data	1996
Nazwa i rodzaj jednostki	Rikkyo University, Tokio, Japonia.
Nazwa zdobytych kwalifikacji	Doktor nauk humanistycznych honoris causa.
Uzasadnienie przyznania nagrody	„Za dawanie przykładu jak naukowcy zajmujący się społeczeństwem powinni się do tegoż społeczeństwa odnosić" i „za stosowanie teorii naukowych w tworzeniu polityki krajowej, podnoszeniu poziomu życia i rozwoju narodu."

PRACA PARLAMENTARNA

Data (od - do)	1992 r. - do dzisiaj, deputowany
Nazwa i rodzaj jednostki	Izba Reprezentantów, Malta
Komisje	Komisja Finansów Publicznych (1995-1998, 2003-2004), Komisja Spraw Zagranicznych i Europejskich (2003-2004), Wspólna Komisja Parlamentarna Malta-UE (1995-2004)

Data (od - do)	2003-do chwili obecnej

Nazwa i rodzaj jednostki	Obserwator, Parlament Europejski.
Komisje	Komisja Gospodarcza i Walutowa; Komisja Polityki Regionalnej, Transportu i Turystyki.
Data (od - do)	1992 – 1995
Nazwa i rodzaj jednostki	Zgromadzenie Parlamentarne Rady Europy.

JĘZYK OJCZYSTY **MALTAŃSKI**

Inne języki

	ANGIELSKI	**WŁOSKI**
Czytanie	doskonale,	dobrze
Pisanie	doskonale,	poziom podstawowy
Mówienie	doskonale,	poziom podstawowy

ZAŁĄCZNIK Spis publikacji

Załącznik

Spis publikacji

POZYCJE KSIĄŻKOWE Prosperity in Change: The Way Forward, Ministerstwo Gospodarki, 2003 r.

Macroeconomics 3rd Australian edition, Addison, Wesley Longman Australia Pty Ltd, w Waud, Maxwell & Hocking, 1996 r.

The Impact of Fiscal Reform on Income Distribution in Malta Ministerstwo Finansów, Malta, 1994 r.

The effect on labour relations of new forms of work in firms Rada Europy, 1994 r.

Malta in the European Community:
Some Economic and Commercial Perspectives,
z M. Frendo, Izba Handlowa, Malta, 1989 r.

Why is Canada's Unemployment Rate so High?, z
H.G. Grubel, The Fraser Institute, Vancouver, 1986 r.

Quantitative Management Methods (MBA891) - 1983 r.,
Deakin University Press

Business Economics II (MBA882) - 1982 r., 1984 r., 1986 r.,1987 r.,
Deakin University Press.

ARTYKUŁY

"Labour Market Trends: European Perspectives" Bank of Valletta Review,
Jesień 1990 r.

"Imports in Keynesian Models", Economic Record,
Grudzień 1987 r.

"Indexing Income Tax", Deakin Business Journal,
Grudzień 1987 r.

"A Factor Analytic Investigation of the Pay
Satisfaction Questionnaire" z C. Orpen, Journal of
Social Psychology, 1987 r., t. 127, str. 391-92.

"The Effect of Perception of Pay Equity on Employee
Motivation, Involvement and Performance", z C. Orpen,
Perceptual and Motor Skills, (1986 r.).

The Relevance of Input Substitution in the
Inter-Industry Model", European Economic Review, 22
(1983 r.), str. 227-296

"The Causes and Consequences of Pay Satisfaction: A Test of
Lawler's Model", z C. Orpen, Psychology, (1983 r.)

8. POLSKA - Jacek Uczkiewicz
A. Odpowiedzi na pytania

1.6.1. Doświadczenie zawodowe

1. Proszę przedstawić najważniejsze aspekty Pana doświadczenia zawodowego w zakresie finansów publicznych, zarządzania oraz kontroli zarządzania.

Szczegóły dotyczące mego doświadczenia zawodowego zawarte są w dołączonym do życiorysu dokumencie „Informacje uzupełniające dot. doświadczenia zawodowego".

2. Proszę wymienić trzy najważniejsze decyzje, w których podjęciu uczestniczył Pan w swojej pracy zawodowej.

a) Decyzja kierownictwa NIK w 1996r. o wystąpieniu do Sejmu z wnioskiem o skierowanie do Trybunału Stanu sprawy odpowiedzialności trzech kolejnych ministrów współpracy gospodarczej z zagranicą w związku z nieprawidłowościami stwierdzonymi w trakcie kontroli znoszenia Funduszu Rozwoju Eksportu w latach 1990-93. Wniosek był konsekwencją ujawnienia w trakcie kontroli rażących nieprawidłowości w sposobie realizacji ustawy o zniesieniu tego funduszu i w dysponowaniu jego środkami. Trudnością sprawy było to, że kolejni ministrowie reprezentowali różnorodne ugrupowania polityczne. W trakcie długotrwałej procedury parlamentarnej NIK wykazał i udowodnił liczne nieprawidłowości, jednakże ostatecznie Sejm wniosku nie zaakceptował (decyzja Sejmu w przeddzień nowych wyborów parlamentarnych). Sprawa ta pozwoliła jednak uwypuklić złożony charakter relacji najwyższego organu kontroli państwa i parlamentu.

(b) Decyzja Kierownictwa NIK z 2000r. o przeprowadzeniu przeglądu partnerskiego NIK wspólnie z ekspertami SIGMA. Zainicjowałem taki przegląd w celu wypracowania celów i praktycznych sposobów transformacji Najwyższej Izby Kontroli. Przegląd był znaczącym sukcesem. Do przeglądu partnerskiego powołano w NIK specjalny, szeroki zespół ekspertów, który pod moim kierownictwem współpracował z ekspertami SIGMA. W efekcie żmudnych prac stworzono bardzo głęboką i szczegółową diagnozę działalności NIK i sformułowano wnioski na przyszłość. Ich realizacja przyczyniła się do wydania w 2003r. przez Komisję Europejską opinii, że NIK spełnia standardy europejskie dla najwyższych organów kontroli.

(c) Decyzja Rady Ministrów z czerwca 2003r. o akceptacji i skierowaniu do Sejmu projektu ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego. Przeprowadzając w 1999r. gruntowną rekonstrukcję systemu samorządu lokalnego w Polsce nie przeprowadzono odpowiednich zmian w systemie ich finansowania. W związku z tym samorządy finansowane były na podstawie doraźnych przepisów nie tworzących spójnego systemu. Podejmowano wiele prób wypracowania stosownych regulacji prawnych, lecz kończyły się one niepowodzeniem, głównie z powodu braku akceptacji ze strony samorządów. Przyjęta w 2003r, a następnie uchwalona przez Sejm ustawa, ostatecznie zaakceptowana przez przedstawicielstwa samorządów lokalnych, nie tylko wprowadziła rozwiązania systemowe, ale również była ważnym elementem programu naprawy finansów publicznych w Polsce i istotnym krokiem w decentralizacji finansów publicznych.

8. POLSKA - Jacek Uczkiewicz
A. Odpowiedzi na pytania

Niezależność

3. Traktat stanowi, że członkowie Trybunału Obrachunkowego powinni być „w pełni niezależni" w wykonywaniu swych funkcji. Jak zamierza Pan wypełniać to zobowiązanie w praktyce?

Moje 6 letnie doświadczenie wiceprezesa SAI uczy mnie, że największym potencjalnym zagrożeniem niezależności funkcjonariusza publicznego (w tym również audytora) jest jego osobista podatność na wpływy zewnętrzne: kręgów polityczno-biznesowych, innych nieformalnych grup nacisku, masmediów. Niezależność funkcjonariusza publicznego nie jest dana z urzędu, musi być stale i świadomie przez niego chroniona. Służy temu konsekwentne przestrzeganie kilku prostych reguł, a mianowicie:

(a) nie przyjmowanie członkostwa partii politycznych lub innych zhierarchizowanych organizacji społecznych lub gospodarczych;

(b) zdecydowane oddzielenie kręgu rodziny, przyjaciół i znajomych od spraw zawodowych;

(c) oparcie swojej zawodowej działalności na wiedzy i doświadczeniu podwładnych;

(d) unikanie nieformalnych spotkań z przedstawicielami podmiotów, które mogą być zainteresowane uzyskaniem wpływu na działalność moją i mojej instytucji;

(e) prowadzenie racjonalnej, aktywnej polityki medialnej;

(f) zdecydowana obrona swojego stanowiska w przypadku przekonania o jego słuszności.

Stosowanie tych reguł pozwala mi jak dotąd na utrzymanie opinii urzędnika niezależnego, nie podlegającego zewnętrznym wpływom.

4. Czy uzyskał Pan absolutorium z wykonywanych przez siebie poprzednio funkcji, jeżeli taka procedura była zastosowana?

Moje dotychczasowe funkcje zawodowe nie wymagały uzyskania formalnego absolutorium, niezbędnego dla ich dalszego pełnienia. Tym niemniej zawsze poddawane były publicznej, okresowej ocenie (np. doroczne sprawozdanie z działalności NIK składane Sejmowi).

8. POLSKA - Jacek Uczkiewicz
A. Odpowiedzi na pytania

5. Czy posiada Pan jakiekolwiek udziały w podmiotach gospodarczych lub finansowych lub inne zobowiązania, które mogłyby kolidować z funkcją członka Trybunału? Czy jest Pan gotów ujawnić Prezesowi Trybunału wszystkie uzyskiwane korzyści finansowe i inne zobowiązania i pozwolić na ich upublicznienie? Czy jest Pan stroną w toczącym się postępowaniu sądowym? Jeśli tak, to czy mógłby Pan podać jego szczegóły?

(a) Nie posiadam jakichkolwiek udziałów w spółkach handlowych, akcji ani innych papierów wartościowych;

(b) Nie posiadam zobowiązań, ani nie czerpię korzyści finansowych z zajęć, które mogłyby kolidować z funkcją członka Trybunału;

(c) Jestem gotowy ujawnić cały mój stan majątkowy prezesowi Trybunału i uważam, że taka procedura – w stosunku do wysokich funkcjonariuszy publicznych - powinna być stosowana corocznie;

(d) Przed sądem cywilnym toczy się postępowanie o ustalenie praw do spadku po moim ojcu, w którym to postępowaniu występuję jako jeden z potencjalnych spadkobierców. W styczniu tego roku – tak jak wszyscy pracownicy Ministerstwa Finansów zaangażowani w latach 2001-2003 w prace nad projektem noweli ustawy o grach losowych - składałem wyjaśnienia w prokuraturze. Prokuratura prowadzi postępowanie wyjaśniające z zawiadomienia jednego z posłów o domniemanym wzięciu przez innego posła łapówki w związku z pracami nad projektem tej ustawy prowadzonymi w Sejmie.

6. Czy po wyborze na członka Trybunału jest Pan gotów ustąpić z aktualnie piastowanych stanowisk, na które został Pan wybrany oraz zrezygnować z aktywnie pełnionych funkcji partyjnych?

W chwili obecnej nie pełnię żadnych stanowisk z wyboru. Nie mogę też zrezygnować z funkcji partyjnych, ponieważ nie należę do żadnej partii politycznej.

7. Jak postąpiłby Pan w przypadkach poważnych nieprawidłowości bądź oszustw i/lub korupcji, w które uwikłani byliby Pana współobywatele?

Od 8 lat zawodowo i z sukcesami zajmuję się ujawnianiem nieprawidłowości i przestępstw dokonywanych przez moich współobywateli. Jako Generalny Inspektor Informacji Finansowej, czyli szef polskiej Financial Inteligence Unit (FIU), podpisuję rocznie około 150 zawiadomień do prokuratury, najczęściej dotyczących zorganizowanych grup przestępczych. Kwestia obywatelstwa nie może mieć żadnego wpływu na kwalifikację i ocenę czynu.

Pełnienie funkcji

8. **Jakie powinny być główne cechy kultury dobrego zarządzania finansami w przypadku instytucji publicznych?**

8. POLSKA - Jacek Uczkiewicz
A. Odpowiedzi na pytania

O ogólnej kulturze zarządzania finansami publicznymi decydują następujące elementy:

(a) przejrzystość i kompletność przepisów prawnych;

(b) zasady dobrej praktyki;

(c) kodeks etyczny urzędników odpowiedzialnych za finanse publiczne;

(d) świadomość powyższego wśród urzędników.

W zewnętrznej ocenie kultury zarządzania finansami publicznymi za najważniejsze elementy uważam przekonanie opinii publicznej o:

(a) Działaniu urzędnika zgodnie z prawem i na podstawie prawa;

(b) Przejrzystości zarządzania finansami publicznymi;

(c) Oszczędności i efektywności w wydawaniu publicznych pieniędzy;

(d) Rzetelności sprawozdawczości finansowej.

9. W ostatnim raporcie oceniającym kraje przystępujące do UE Komisja wskazała na opóźnienia we wprowadzaniu przez administracje większości tych krajów właściwych systemów kontroli finansowej, w tym kontroli *ex-ante* oraz niezależnego audytu wewnętrznego i zewnętrznego. Jakie kroki należy uznać za priorytetowe w krajach, których to dotyczy?

Zdecydowany priorytet należy nadać kontroli zarządczej i audytowi wewnętrznemu. Pogląd taki prezentowałem również jako wiceprezes Najwyższej Izby Kontroli. Jakość mechanizmów wewnętrznej kontroli jest ważna dlatego, że prowadzona ona może być najbliżej kontrolowanych zjawisk i w niewielkim dystansie czasowym (co również ważne jest w przypadku kontroli *ex-ante*). Umożliwia to szybką reakcję kierownictwa i minimalizację szkód poczynionych nieprawidłowościami. Wiarygodna kontrola wewnętrzna znakomicie wpływa również na jakość kontroli zewnętrznej, która – nie musząc wykonywać procedur właściwych dla kontroli wewnętrznej – może poświęcić więcej czasu na zadania właściwe zewnętrznemu audytowi.

10. Zgodnie z postanowieniami Traktatu, Trybunał pomaga Parlamentowi Europejskiemu w pełnieniu funkcji kontrolnej w zakresie wykonania budżetu. Jak opisałby Pan swoje funkcje związane z przedstawianiem sprawozdań Parlamentowi Europejskiemu, a w szczególności jego Komisji Kontroli Budżetowej?

Z moich osobistych doświadczeń wynika, że prawidłowe wykonywanie swoich konstytucyjnych powinności przez parlament i podległą mu Najwyższą Instytucję Audytorską (SAI) w zakresie kontroli państwa wymaga wzajemnego, prawidłowego rozumienia swoich

funkcji. Mówiąc krótko, niekwestionowana niezależność SAI leży w najlepiej rozumianym interesie parlamentu, który skutecznie chce wykonywać swoje powinności kontrolne. Z kolei marnotrawstwem publicznych pieniędzy są próby politycznego dyskontowania lub dyskredytowania przez parlament lub jego komisje wyników kontroli SAI.

Dlatego wypełniając swoje powinności względem Parlamentu Europejskiego dążyć będę do zachowania właściwej harmonii pomiędzy tymi dwiema instytucjami. Duże znaczenie dla efektywności procesu kontrolnego ma też partnerski dialog pomiędzy parlamentem a SAI, zwłaszcza dotyczący obszarów ryzyka nieprawidłowości i standardów kontroli. Za najważniejszą swoją powinność względem Parlamentu i Trybunału uważam zapewnienie profesjonalizmu procesu kontrolnego i maksymalną wiarygodność ustaleń kontrolnych.

11. Jak zapewne Pan wie, Komisja zmienia swój system obrachunkowy. Jak mógłby Pan opisać korzyści wynikające z tej zmiany?

Przyczynami zmiany rozporządzenia finansowego Rady z 1977 r. były nie tylko nawarstwiające się przez długi okres czasu zmiany, wprowadzane kolejnymi nowelizacjami, ale również wewnętrzny kryzys Komisji w 1999r. związany z zarzutami nepotyzmu i oszustw oraz niejasności zasad delegowania zadań agencjom wykonawczym, nieskuteczności wewnętrznej kontroli finansowej oraz ukrywaniem niekorzystnych wyników kontroli. Rozporządzenie finansowe nr 1605 ma za zadanie zarówno uproszczenie i ujednolicenie przepisów prawnych, jak i wprowadzenie szeregu rozwiązań podnoszących jakość zarządzania finansami Unii. Wprowadzono kardynalną zasadę nadrzędności zasad budżetowych zawartych w rozporządzeniu nad wszystkimi innymi postanowieniami dotyczącymi wykonywania budżetu pomieszczonymi w innych przepisach prawnych. Kolejnymi wprowadzonymi zasadami są: zasada przejrzystości, właściwego zarządzania finansowego i obowiązkowej ewaluacji. Ważnymi rozwiązaniami są przepisy wzmacniające indywidualną odpowiedzialność urzędników podejmujących decyzje finansowe.

Należy oczekiwać, że nowe rozporządzenie finansowe spowoduje szereg pozytywnych zmian w procesie przygotowywania i realizacji budżetu Unii, a to: przejście od opartego na środkach zarządzania finansami Unii (*means-based management*) do zarządzania zorientowanego na osiągnięcie konkretnych rezultatów (*result-oriented management*), poprawę nadzoru nad wydatkowaniem unijnych pieniędzy, zwiększenie odpowiedzialności decydentów i przejrzystości całego systemu finansowego Unii. Przyjęte rozwiązania powinny również podnieść jakość pracy Trybunału Obrachunkowego przez to choćby, że uproszczenie i usystematyzowanie przepisów finansowych umożliwi formułowanie bardziej jednoznacznych ocen końcowych i wniosków. W końcowym efekcie powinny się te rozwiązania przyczynić do bardziej oszczędnego i efektywnego wydawania środków finansowych, a w sumie do zwiększenia zaufania opinii publicznej do instytucji unijnych.

12. Czy popiera Pan pomysł utworzenia urzędu Prokuratora Europejskiego? Jak według Pana powinny wyglądać jego kontakty z innymi organami kontrolnymi o podobnym zakresie kompetencji, jak np. OLAF?

Uważam, że w wielu dziedzinach Unia powinna bardziej koordynować swoje działania i

tworzyć odpowiednie ku temu instytucje. Dlatego utworzenie urzędu Prokuratora Europejskiego uważam za celowe, o ile jest elementem szerszego zamysłu reformowania instytucji unijnych, a nie kwestią partykularyzmu lub indywidualnych ambicji. W szczególności nie bardzo widzę koegzystencję dwóch tak podobnych instytucji jak Prokurator Europejski i OLAF. Dlatego utworzenie urzędu Prokuratora Europejskiego powinno towarzyszyć reorganizacji OLAF i włączeniu jego kadry do kadr Prokuratora. Ale – jak to się zwykło mówić w Polsce – diabeł tkwi w szczegółach. Tak więc o racjonalności powołania Prokuratora Europejskiego zadecyduje zakres jego rzeczywistych kompetencji.

1.7. Inne pytania

13. **Czy wycofałby Pan swoją kandydaturę na członka Trybunału, jeśli opinia Parlamentu byłaby nieprzychylna?**

Najwyższym dobrem w tym postępowaniu jest autorytet, profesjonalizm i niezależność Trybunału. Jeżeli więc negatywna opinia Parlamentu w mojej sprawie byłaby w uzasadniony sposób

umotywowana zagrożeniem, jakie moja kandydatura może stanowić dla tych wartości, to niewątpliwie bym swoją kandydaturę wycofał.

8. POLSKA - Jacek Uczkiewicz
B. Curriculum vitae

Wykształcenie	1968-1973 Politechnika Wrocławska (mgr inż.) 1977 Politechnika Wrocławska (dr)
Doświadczenie zawodowe	Od 2001 r. podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów, Generalny Inspektor Informacji Finansowej odpowiedzialny za: • informację finansową, • finansowanie samorządów lokalnych, • gry losowe, • gwarancje (do 20.01.2003) - Od 2000 r. - członek Antykorupcyjnej Grupy Roboczej przy przedstawicielstwie Banku Światowego w Warszawie. - 1995 - 2001 Wiceprezes Najwyższej Izby Kontroli (NIK) odpowiedzialny za: • gospodarkę, • przekształcenia własnościowe, • administrację publiczną • integrację europejską. - - Współpraca z Trybunałem Obrachunkowym i programem SIGMA - - Przedstawiciel NIK w INTOSAI - grupie roboczej ds. kontroli prywatyzacji, oraz w stałej komisji INTOSAI ds. elektronicznego przetwarzania danych - 1993-1995 poseł do Sejmu RP, członek Komisji Ustawodawczej; - Członek delegacji Sejmu do Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy
dod. umiejętności	Język angielski - zaawansowany - poziom B-2 Język niemiecki - znajomość umożliwiająca pracę w tym języku Język rosyjski - znajomość umożliwiająca pracę w tym języku

Informacje uzupełniające dot. doświadczenia zawodowego

1. W latach 1993-1995 byłem posłem na Sejm i, między innymi, sprawozdawcą projektu ustawy o Najwyższej Izbie Kontroli (NIK). Kierując całym procesem legislacyjnym zdobyłem dogłębną znajomość prawnych i organizacyjnych aspektów funkcjonowania najwyższego organu kontroli w Polsce i w innych krajach europejskich. Jednym z celów ww. ustawy było dostosowanie polskiego systemu kontroli zewnętrznej do systemu europejskiego i standardów INTOSAI.

2. Jako poseł na Sejm byłem członkiem Komisji Ustawodawczej, co dało mi możliwość zapoznania się z obszerna specyfiką polskich przemian ze szczególnym uwzględnieniem ich aspektu legislacyjnego.

3. Jako poseł byłem również członkiem delegacji polskiej przy Zgromadzeniu Parlamentarnym Rady Europy w Strasburgu. Pracowałem w Komisji ds. Handlu i Rozwoju. Podczas wyborów w Macedonii (1994) i na Białorusi (1995) wchodziłem w skład zespołów obserwatorów z ramienia Rady Europy. Praca w Radzie Europy pozwoliła mi zapoznać się z instytucjami Unii Europejskiej, problemami związanymi z poszerzeniem Unii oraz z mechanizmami parlamentarnymi.

4. W latach 1995-2001 byłem zastępcą prezesa NIK. W latach tych przyczyniłem się do rozwoju NIK, zajmując się - dla przykładu - wdrażaniem nowych metodologii kontroli (również kontrolę inwestycji administracji publicznej w zakresie technologii informatycznej) oraz rozwojem współpracy międzynarodowej. W ramach tej współpracy nadzorowałem przygotowanie i przeprowadzanie równoległych kontroli międzynarodowych.

5. Do moich obowiązków jako wiceprezesa NIK należała, między innymi, organizacja współpracy pomiędzy NIK i Trybunałem Obrachunkowym jak również programem SIGMA, którego jednym z elementów było dostosowanie najwyższych organów kontroli do standardów Unii Europejskiej.

6. Współpraca z Trybunałem Obrachunkowym obejmowała organizację i nadzór nad udziałem NIK w kontrolach przeprowadzanych w Polsce przez Trybunał Obrachunkowy, koordynację planów kontrolnych obu instytucji, wymianę wyników kontroli oraz organizację szkoleń pracowników NIK w Trybunale Obrachunkowym. Działalność ta pozwoliła mi w szczególności zapoznać się z pracą Trybunału Obrachunkowego, w tym z planowaniem i metodologią, standardami i procedurami kontroli oraz kontaktami Trybunału Obrachunkowego z innymi instytucjami Unii Europejskiej.

7. Współpraca z Trybunałem Obrachunkowym przybrała formę regularnych spotkań tej instytucji z prezesami najwyższych organów kontroli z krajów kandydujących. Podczas jednego z tych spotkań, które odbyło się w Warszawie w 1998 roku, powołano zespół roboczy dla przygotowania związanych z procesem akcesji zaleceń prawnych i organizacyjnych dla najwyższych organów kontroli z krajów kandydujących. Zostałem

8. POLSKA - Jacek Uczkiewicz
B. Curriculum vitae

przewodniczącym tej grupy roboczej, a dokument przez nią przygotowany został zatwierdzony na następnym spotkaniu w Pradze w roku 1999.

8. Z mojej inicjatywy NIK zwrócił się w 2000 roku do SIGMY o przeprowadzenie kontroli jego działalności. Kontrola ta, przeprowadzona przez specjalistów SIGMY i NIK, odbyła się w okresie od października 2000 r. do lutego 2001 r. (kierowałem polskim zespołem). Zalecenia pokontrolne zostały w znacznym stopniu uwzględnione w dalszym rozwoju NIK.

Wdrożenie tych zaleceń doprowadziło do uznania przez Komisję Europejską w 2003 roku NIK za instytucję w pełni spełniającą międzynarodowe standardy kontroli.

9. Jako wiceprezes NIK brałem udział w pracach INTOSAI, w szczególności w pracach Grupy Roboczej ds. Kontroli Prywatyzacji, przy czym brałem udział w opracowaniu "Wskazówek INTOSAI dot. Kontroli Prywatyzacji", które później wdrożyłem w NIK. Byłem również przedstawicielem NIK w Stałej Komisji INTOSAI ds. Kontroli Technologii Informatycznej. Działalność ta pozwoliła mi zapoznać się z zagadnieniami kontroli państwowej w krajach pozaeuropejskich.

10. Jako wiceprezes NIK nadzorowałem również przygotowanie i wdrożenie programu 296 kontroli w zakresie wykonania budżetu, gospodarki, prywatyzacji, integracji Europejskiej i administracji publicznej.

11. W październiku 2001 r. zostałem mianowany przez premiera na stanowisko generalnego inspektora informacji finansowej (GIIF), który kieruje organem zwalczającym pranie brudnych pieniędzy (jednostką wywiadu finansowego - FIU). Pełniąc tę funkcję byłem odpowiedzialny za dostosowanie prawa polskiego do standardów Unii Europejskiej, wzmocnienie obsady personalnej i wyposażenia wydziału, zwiększenie roli GIIF w ochronie państwa i zwalczaniu przestępczości. GIIF przekazuje prokuraturze rocznie 150 spraw związanych głównie z działalnością zorganizowanych grup przestępczych. Wprowadziłem polską jednostkę FIU do Grupy Egmont. Na ostatnim spotkaniu Specjalnego Komitetu Rady Europy (MONEYVAL) w grudniu 2003 r. eksperci MONEYVAL i FATF oceniali raport na temat Polski. Wnioski końcowe były bardzo pozytywne, w odróżnieniu od oceny raportu z roku 1999.

12. W latach 2001-2003 byłem odpowiedzialny w ministerstwie finansów za udzielanie gwarancji przez Skarb Państwa, na przykład gwarancji na kredyty bankowe (z Banku Światowego) dla przemysłu stoczniowego, PKP i innych przedsiębiorstw.

13. Od 2001 roku, wypełniając ustawowe obowiązki ministra finansów, nadzoruję Departament Gier Losowych i Zakładów Wzajemnych w Ministerstwie Finansów. Dzięki temu mam możliwość ustalania zasad i rozwijania współpracy pomiędzy odpowiednimi agencjami, co pomaga w zwalczaniu prania brudnych pieniędzy.

14. Od 2001 roku odpowiadam również za finansowanie samorządów lokalnych i rozporządzam częścią budżetu wynoszącego 5 000 000 000 euro. Od tej pory przeprowadziłem jedną z najważniejszych reform w zakresie finansów publicznych i

decentralizacji władzy - wprowadzone prawo regulujące przychody jednostek samorządu lokalnego.

15. Mam dostęp do tajemnic państwowych opatrzonych klauzulą "ŚCIŚLE TAJNE" oraz certyfikat bezpieczeństwa z klauzulą "SECRET EU" wystawiony przez Unię Europejską.

Doświadczenie zawodowe

1. Proszę przedstawić najważniejsze aspekty Pana doświadczenia zawodowego w zakresie finansów publicznych, zarządzania oraz kontroli zarządzania.

Mam pewne doświadczenie we wszystkich wymienionych obszarach. Jednakże największe doświadczenie posiadam w zakresie zarządzania oraz audytu.

Jeżeli chodzi o zarządzanie, to znaczące doświadczenie nabyłem jako dyrektor Instytutu Nauk Społecznych Uniwersytetu w Lublanie oraz jako prezes Izby Obrachunkowej Republiki Słowenii (*Računsko sodišče Republike Slovenije*). Na tych stanowiskach musiałem zarządzać zasobami finansowymi i ludzkimi, tak by zapewnić sprawną pracę tych instytucji. Moje ostatnie osiągnięcia w zarządzaniu związane są z Izbą Obrachunkową. Kiedy zostałem mianowany prezesem, Izba Obrachunkowa jeszcze nie istniała. Razem ze współpracownikami musiałem stworzyć od podstaw zupełnie nową instytucję. Było to bardzo trudne zadanie, które wymagało zaplanowania struktury organizacyjnej, stworzenia wewnętrznych procedur dla postępowań administracyjnych i kontrolnych, zaplanowania i uzyskania środków budżetowych, rekrutacji personelu, wyznaczenia zakresu odpowiedzialności dla poszczególnych stanowisk i zadań.

Odnośnie audytu, podczas pełnienia funkcji prezesa słoweńskiej Izby Obrachunkowej prowadziłem różne rodzaje kontroli. Dla przykładu, opracowałem i wprowadziłem model kontroli wykonania budżetu państwowego.

Będąc prezesem najwyższego krajowego organu kontroli, który musi przeprowadzać i przeprowadza różnorakie kontrole, byłem oczywiście także zaangażowany w rozwój kontroli zarządzania. Ten typ kontroli nazywany jest również *kontrolą wykonania zadań (performance auditing)*. Uważam, że jest ona szczególnie ważna, a jednocześnie trudna do efektywnego wdrożenia. W ostatnich latach usiłowałem opracować metodę rewizji tzw. *budżetowania opartego na wynikach (results based budgeting),* które zostało niedawno wprowadzone w Słowenii.

2. Proszę wymienić trzy najważniejsze decyzje, w których podjęciu Pan uczestniczył w pracy zawodowej?

Odpowiadając na to pytanie ograniczę się do ostatnich dziewięciu lat mojej pracy zawodowej, tj. do czasu zajmowania przeze mnie stanowiska prezesa słoweńskiej Izby Obrachunkowej. Następujące trzy decyzje uważam za najważniejsze w moim życiu zawodowym:

- *Decyzja o poprawie jakości kontroli przeprowadzanych przez Izbę Obrachunkową*: W pierwszych latach istnienia Izby Obrachunkowej sporządzane przez Izbę raporty z kontroli wskazywały, że standardy kontroli nie są dostatecznie wysokie. W związku z tym podjąłem, wraz z kilkoma współpracownikami decyzję o przedsięwzięciu szeregu środków zaradczych w celu poprawy jakości pracy. Środki te obejmowały propozycję nowego aktu prawnego dotyczącego Izby Obrachunkowej, mającego wyjaśnić charakter podejmowanych kontroli, kwalifikacje, jakie muszą posiadać lub zdobyć audytorzy oraz standardy jakości audytu. Inne środki, które zdecydowaliśmy się podjąć, dotyczyły określenia koncepcji i procedur kontroli,

9. SŁOWENIA - Vojko Anton Antončič
A. Odpowiedzi na pytania

które powinny być stosowane przez Izbę Obrachunkową, opracowania podręcznika audytu i innych narzędzi wskazujących sposób wprowadzenia owych koncepcji i procedur w życie, a także zapewnienia kursów dla audytorów. Dodatkowo postanowiliśmy wprowadzić mechanizmy dla zapewnienia wysokiej jakości.

- *Decyzja o stworzeniu zawodu audytora sektora publicznego*: W Słowenii nie istniał zawód audytora sektora publicznego. Koniecznie należało stworzyć taki zawód, by zapewnić pojawienie się audytorów z odpowiednimi umiejętnościami oraz podnieść status kontroli i audytu w sektorze publicznym. Ostatecznie, w ustawie o Izbie Obrachunkowej określono tytuły zawodowe *audytora państwowego* i *certyfikowanego audytora państwowego*. W ostatnich latach stworzyliśmy schemat programu nauczania i nabywania kwalifikacji dla tych zawodów.
- *Decyzja o przeprowadzeniu kontroli we wszystkich ministerstwach (bezpośrednio korzystających z budżetu)*: Na słoweńskiej Izbie Obrachunkowej spoczywa ustawowy obowiązek sporządzenia sprawozdania z kontroli wykonania budżetu państwa. Jako że powstaje jedno skonsolidowane sprawozdanie budżetowe, obowiązek ten może zostać zinterpretowany jako pojedyncza opinia pokontrolna dotycząca ogólnego sprawozdania budżetowego. Uznaliśmy jednak, że istotne jest, by nasz Parlament otrzymywał informacje na temat poszczególnych ministerstw (bezpośrednio korzystających z budżetu). Tak więc nasza Izba Obrachunkowa dostarcza teraz informacji i przedkłada opinię o każdym ministerstwie oraz opinię dotyczącą ogólnego sprawozdania budżetowego. Zapewnia to naszemu Parlamentowi informacje dotyczące poszczególnych ministerstw.

Niezależność

3. Traktat stanowi, że członkowie Trybunału Obrachunkowego powinni być „w pełni niezależni" w wykonywaniu swych funkcji. Jak zamierza Pan wypełniać to zobowiązanie w praktyce?

Niezależność jest prawdopodobnie najczęściej wymienianą kwestią w debatach nad kontrolą sektora publicznego. Rozważa się ją szczegółowo w powszechnie znanej „Deklaracji z Limy". Była także głównym tematem kongresu EUROSAI (Europejskiej Organizacji Najwyższych Organów Kontroli) w Paryżu w 1999 roku. Jest uregulowana szeregiem zasad określających status najwyższych organów kontroli. Reasumując, kwestia ta poruszana jest często w oficjalnych i nieoficjalnych dyskusjach. Niezależność nie jest jednak wartością samą w sobie. Innymi słowy, nie jest wartością ostateczną, lecz raczej instrumentalną. Jest mianowicie warunkiem wstępnym sprawiedliwości: audytorzy powinni być niezależni, aby mogli być sprawiedliwi w swych opiniach. Prowadzi nas to do pojęcia bezstronności: sprawiedliwa opinia jest wynikiem bezstronnej procedury opiniodawczej. Według Rawls'a[1], jednostka może być bezstronna tylko wtedy, gdy znajduje się za „zasłoną niewiedzy", tzn. kiedy pozbawiona jest wiedzy na temat jej miejsca w społeczeństwie i indywidualnych interesów. Oczywiście ta

„zasłona niewiedzy" nie ma nic wspólnego z rzeczywistymi sytuacjami, jest tylko konstrukcją teoretyczną, stworzoną by zdefiniować jednostki bezstronne. Wszystko co znajdujemy w

[1] Rawls, J. (1971): *Teoria sprawiedliwości*, Harvard University Press, Cambridge.

rzeczywistych sytuacjach jest mniej lub bardziej zadowalającym przybliżeniem do „zasłony niewiedzy”[1]. W procesie audytu przybliżenie to następuje poprzez niezależność audytora.

Jako członek Trybunału Obrachunkowego Wspólnot Europejskich (ECA) zamierzam spełnić warunek niezależności przede wszystkim *poprzez unikanie (nie dopuszczanie do) sytuacji, które mogłyby zagrozić mojej niezależności*. Chciałbym Państwa zapewnić, że w mojej przeszłości nie ma niczego, co stałoby na przeszkodzie mojej niezależności.

Nadto, aby członek Trybunału Obrachunkowego mógł cieszyć się poważaniem jako bezstronny audytor nie wystarczy, by był niezależny. Członek Trybunału Obrachunkowego musi być również postrzegany jako osoba niezależna. Krótko mówiąc to, jak niezależność jest postrzegana, jest tak samo ważne, jak sama niezależność. Dlatego jako członek Trybunału Obrachunkowego *będę stosował zasadę przejrzystości w podejmowaniu moich decyzji*. Wierzę, że jeżeli ktoś działa otwarcie i potrafi udokumentować podjęte decyzje, dostarcza tym samym dowodu pozwalającego innym osobom ocenić, czy powziął decyzje w sposób przemyślany i bezstronny.

4. Czy uzyskał Pan absolutorium z wykonywanych przez siebie poprzednio funkcji, jeżeli taka procedura była zastosowana?

Procedura uzyskania absolutorium nie miała zastosowania.

5. Czy posiada Pan jakiekolwiek udziały w podmiotach gospodarczych lub finansowych lub inne zobowiązania, które mogłyby kolidować z funkcją członka Trybunału? Czy jest Pan gotów ujawnić Prezesowi Trybunału wszystkie uzyskiwane korzyści finansowe oraz inne zobowiązania i pozwolić na ich upublicznienie? Czy jest Pan stroną w toczącym się postępowaniu sądowym? Jeśli tak, to czy mógłby Pan podać jego szczegóły?

Zgodnie z wyznawaną przeze mnie zasadą przejrzystości sądzę, że ujawnienie takich informacji jest bardzo ważne. Jednakże nie posiadam żadnych udziałów w podmiotach gospodarczych i finansowych ani nie posiadam zobowiązań, które mogłyby kolidować z moim przyszłym stanowiskiem. Jestem gotów ujawnić wszystkie swoje korzyści i zobowiązania finansowe przewodniczącemu Trybunału i pozwolić na ich upublicznienie. Nie jestem zaangażowany w żadne postępowanie sądowe.

6. Czy po wyborze na członka Trybunału jest Pan gotów ustąpić z aktualnie piastowanych stanowisk, na które został Pan wybrany oraz zrezygnować z aktywnie pełnionych funkcji partyjnych?

9. SŁOWENIA - Vojko Anton Antončič
A. Odpowiedzi na pytania

Nie pełnię aktywnie żadnej funkcji partyjnej i żadnego obieralnego urzędu.

7. Jak postąpiłby Pan w przypadkach poważnych nieprawidłowości bądź oszustw i/lub korupcji, w które uwikłani byliby Pana współobywatele?

[1] Dobrze znanym empirycznym przybliżeniem tematu „zasłony niewiedzy”, i w konsekwencji reguł zapewniających bezstronność, jest zasada anonimowości stosowana np. przez wydawców czasopism naukowych (autor artykułu nie jest ujawniany recenzentowi odnośnego artykułu i vice versa).

Postąpiłbym w taki sam sposób jak w przypadku poważnego nadużycia lub oszustwa w każdym innym kraju. Starałbym się zadbać o to, by taka sprawa została zbadana i zrelacjonowana profesjonalnie, zgodnie z rolą i zasadami Trybunału Obrachunkowego. W takich przypadkach istotna jest także współpraca z Urzędem ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF). Warto także podkreślić, że zadaniem i obowiązkiem członka Trybunału jest ochrona interesów finansowych UE, a nie interesów narodowych.

Pełnienie funkcji

8. Jakie powinny być główne cechy kultury dobrego zarządzania finansami w przypadku instytucji publicznych?

Racjonalne zarządzanie finansami w przypadku instytucji publicznych polega na korzystaniu z takich wzorców zarządzania finansami, które zapewniają prawidłowe, oszczędne, sprawne i skuteczne wykorzystanie środków publicznych. Krótko mówiąc - gwarantujące prawidłowość oraz dobry użytek z pieniędzy publicznych. Główne cechy odpowiedniej „kultury" racjonalnego zarządzania w przypadku instytucji publicznych powinny zatem wyglądać następująco:

- zasada odpowiedzialności publicznej wdrażana jest w całości;
- tzw. cele SMART[1] - dotyczące usprawnienia zadań służby publicznej - są uwzględniane kiedy tylko jest to możliwe;
- praca poszczególnych działów jest planowana tak, by spełnić wyznaczone cele;
- zadania i odpowiedzialność za osiągnięcie celów są jasno wytyczone oraz stosowane jest skuteczne zarządzanie zasobami ludzkimi;
- przeprowadzane są kontrole wewnętrzne (w procesie zarządzania nie powinno się lekceważyć kontroli wewnętrznych);
- zamówienia publiczne dokonywane są poprzez procedury przetargowe (które nie są tylko pustym rytuałem przeprowadzanym przez wzgląd na formalną zgodność z prawem);
- wdrożony jest skuteczny system zarządzania informacjami, zawierający przejrzystą rachunkowość zasobów, która dostarcza dokładnych, rzetelnych, kompletnych i aktualnych informacji na temat zasobów przydzielonych służbie publicznej;
- stosowane są odpowiednie schematy sprawozdań; przeprowadza się ocenę działań (pokazującą czy cele zostały osiągnięte, czy koszty były dostatecznie niskie lub wydajność dostatecznie wysoka);

9. SŁOWENIA - Vojko Anton Antončič
A. Odpowiedzi na pytania

- wykorzystywanie środków jest kontrolowane i przedstawiane w odpowiednim czasie Parlamentowi.

Dodatkowo, dobre zarządzanie finansami w przypadku instytucji publicznych wymaga odpowiedniego wspomagającego otoczenia, tj. właściwych przepisów i solidnego systemu przygotowania budżetu.

[1] Akronim SMART oznacza cele wyraźne, wymierne, osiągalne, istotne i aktualne (**S**pecific, **M**easurable, **A**chievable, **R**elevant and **T**imely).

9. W ostatnim raporcie oceniającym kraje przystępujące do UE Komisja wskazała na opóźnienia we wprowadzaniu przez administracje większości tych krajów właściwych systemów kontroli finansowej, w tym kontroli *ex-ante* oraz niezależnego audytu wewnętrznego i zewnętrznego. Jakie kroki należy uznać za priorytetowe w krajach, których to dotyczy?

Uważam, że istnieje cały szereg priorytetów dla tych krajów. Sądzę, że najważniejszym jest poprawa systemów wewnętrznej kontroli finansowej i zarządzania. Wewnętrzne kontrole powinny być stale rewidowane i według tego usprawniane, ponieważ mają zasadnicze znaczenie dla skutecznego wykorzystania środków publicznych. Słowem, priorytetem powinno być polepszenie tych kontroli. Audyt zewnętrzny pokazuje, że np. na Słowenii kontrole wewnętrzne są ogólnie słabe. Jednak mechanizmy służące polepszeniu tych kontroli są zróżnicowane. W niektórych krajach potrzebne jest wprowadzenie nowych przepisów finansowych, podczas gdy w innych potrzeba zmiany procedur i odpowiedzialności związanej z pełnioną funkcją. Audyt wewnętrzny powinien być również stosowany jako mechanizm służący poprawie kontroli wewnętrznych.

10. Zgodnie z postanowieniami Traktatu, Trybunał pomaga Parlamentowi Europejskiemu w pełnieniu funkcji kontrolnej w zakresie wykonania budżetu. Jak opisałby Pan swoje funkcje w zakresie przedstawiania sprawozdań Parlamentowi Europejskiemu, a w szczególności jego Komisji Kontroli Budżetowej?

Zgodnie z Traktatem Trybunał przedstawia Parlamentowi i Radzie Roczne Sprawozdanie oraz Oświadczenie o Rzetelności. Inne sprawozdania specjalne i opinie mogą być przedstawione dodatkowo. Głównym obowiązkiem członka Trybunału w tej dziedzinie jest zadbanie o to, by wyniki kontroli przedstawione w sprawozdaniu zgadzały się ze stanem faktycznym i były zgodne z międzynarodowymi standardami kontroli (INTOSAI, IFAC). Sprawozdanie Trybunału powinno zawierać także jasne zalecenia co do podejścia do wykrytych problemów. Konstruktywny „dialog" pomiędzy Parlamentem a Trybunałem Obrachunkowym na temat oczekiwań i wyników kontroli może znacząco przyczynić się do skuteczności kontroli wykonania budżetu UE. Oznacza to, że Trybunał Obrachunkowy przedstawia swój roczny plan działań Parlamentowi, a opracowując go, z należną uwagą przyjmuje opinie Parlamentu, nie zaniedbując swoich własnych analiz ryzyka i programu długoterminowej kontroli. Poza tym członek Trybunału przedstawiając ustalenia kontroli nie powinien ograniczać się do pisemnej

9. SŁOWENIA - Vojko Anton Antončič
A. Odpowiedzi na pytania

prezentacji, lecz powinien je przedstawić i skonsultować z przedstawicielami Parlamentu, czy to na spotkaniach Komisji Kontroli Budżetowej, czy też komisji specjalnych.

11. Jak zapewne Pan wie, Komisja zmienia swój system obrachunkowy. Jak mógłby Pan opisać korzyści wynikające z tej zmiany?

Zgodnie z moją wiedzą, nowe Rozporządzenie Finansowe (obowiązujące od 1 stycznia 2003) wprowadziło, wśród innych zmian, *postanowienia dotyczące przejścia z rachunkowości kasowej na rachunkowość memoriałową*. Korzyści rachunkowości memoriałowej polegać będą na tym, że zapewni ona Komisji i użytkownikom zewnętrznym więcej użytecznych informacji. Określi pełne

koszta działalności zamiast tylko wydatków i wpływów (rachunek kosztów). Nadto udokumentuje wykorzystanie zarówno aktywów jak i wydanych środków pieniężnych. Może więc w każdej chwili zapewnić Komisji pełny obraz jej aktywów i pasywów.[1] Pozwoli to na lepsze zabezpieczenie i zarządzanie aktywami i pasywami oraz stworzy prawdziwy bilans.[2] Z takimi informacjami osoby korzystające z tej dokumentacji będą w stanie łatwiej ocenić, czy odpowiednio wykorzystują środki finansowe.

12. Czy popiera Pan pomysł utworzenia urzędu Prokuratora Europejskiego? Jak według Pana powinny wyglądać jego kontakty z innymi organami kontrolnymi o podobnym zakresie kompetencji, jak np. OLAF?

Uważam, że Prokurator Europejski powinien stać się jedną z instytucji europejskich. Wydaje się, iż utworzenie urzędu Prokuratora Europejskiego, tj. instytucji ścigającej (według przepisów prawa karnego) nadużycia funduszy publicznych w sposób konsekwentny na terenie całej UE, będzie korzystne dla ochrony interesów finansowych UE. Oczywiście skłaniałbym się ku temu, by urząd Prokuratora Europejskiego oraz inne organy kontrolne były od siebie niezależne. Organy kontrolne takie jak OLAF mają swoje (osobne) zadania i funkcje i nie powinny powielać czy naruszać kompetencji Prokuratora Europejskiego. Jednakże Prokurator Europejski powinien mieć możność korzystania i polegania na pracy innych organów kontrolnych przy prowadzeniu dochodzeń w sprawie nadużyć środków publicznych.

OLAF prowadzi dochodzenia w sprawach o domniemane nadużycia finansowe, stąd wiele spraw, którymi zajmował się będzie Prokurator Europejski, będzie pochodziło z OLAF-u. OLAF będzie mógł także prowadzić dochodzenia w sprawach o nadużycia finansowe na żądanie Prokuratora Europejskiego, jednakże powinien pozostać urzędem niezależnym, a jednocześnie blisko współpracującym i wymieniającym informacje z Prokuratorem Europejskim.

9. SŁOWENIA - Vojko Anton Antončič
A. Odpowiedzi na pytania

Inne pytania

13. Czy wycofałby Pan swoją kandydaturę na członka Trybunału, jeśli opinia Parlamentu byłaby nieprzychylna?

Jeżeli opinia Parlamentu odnośnie mojej nominacji na członka Trybunału byłaby nieprzychylna, z pewnością przemyślałbym swoją kandydaturę. Przy podjęciu decyzji o ewentualnym wycofaniu się, będę kierował się czterema niżej wymienionymi zasadami:

- *zasadą formalności* (Procedura nominacji jest jasno zdefiniowana w Traktacie o UE. Musi być przestrzegana przez wszystkie strony).
- *zasadą racjonalności* (Wraz z nieprzychylną opinią Parlamentu moje szanse na nominację przez Radę zmniejszyłyby się znacząco, w rzeczywistości spadłyby do zera).

[1] Bilans zobowiązań w wysokości około 50 miliardów euro i zobowiązania pozabilansowe w wysokości około 300 miliardów euro.

[2] Już teraz Komisja przedstawia pewną formę bilansu, jednakże nie wywodzi się ona bezpośrednio z systemu rachunkowości Komisji.

- *zasadą funkcjonalności* (Nieprzychylna opinia Parlamentu może oznaczać brak zaufania; to, że jako kandydat nie wzbudzam zaufania. Jak już wspomniałem, Trybunał Obrachunkowy ma za zadanie wspieranie Parlamentu w jego kontroli wykonania budżetu UE. W konsekwencji, brak zaufania mógłby spowodować trudności w codziennych kontaktach Parlamentu i Trybunału Obrachunkowego, a także utrudnić wykonywanie moich przyszłych obowiązków).
- *zasadą sprawiedliwości* (Parlament przedstawi swoją opinię na temat każdego z dziesięciu kandydatów. Jeżeli ocena porównawcza oświadczeń wpływająca na poszczególne opinie pokazałaby, że zostałem potraktowany sprawiedliwie, to nieprzychylna opinia Parlamentu z pewnością wpłynęłaby na moją decyzję o wycofaniu swojej kandydatury).

SŁOWENIA - Vojko Anton Antončič
B. Curriculum vitae

Urodziłem się 14 października 1946 roku w Temnicy, położonej w regionie Kras na Słowenii. Uczęszczałem do liceum w Postojnej, po czym uzyskałem pierwszy stopień akademicki na Wydziale Nauk Społecznych Uniwersytetu w Lublanie. Następnie uzyskałem stopień doktora na Uniwersytecie w Zagrzebiu.

Po studiach pracowałem w różnych instytucjach naukowych. W połowie 1979 roku rozpocząłem pracę naukową w Instytucie Socjologii Uniwersytetu w Lublanie, a w 1982 roku zostałem dyrektorem Instytutu. Stałem na czele Instytutu do roku 1991. W 1991 roku, po stworzeniu nowego instytutu poprzez połączenie Instytutu Socjologii z innym instytutem, zostałem dyrektorem nowo powołanego Instytutu Nauk Społecznych Uniwersytetu w Lublanie (INS). INS jest międzywydziałowym instytutem, z szeregiem jednostek badawczych, prowadzącym zarówno podstawowe, jak i stosowane badania społeczne. Oprócz kierowania instytutem pracowałem także naukowo, prowadziłem wykłady oraz wydawałem czasopismo naukowe (Družboslovne razprave). Pozostawałem na stanowisku dyrektora INS aż do czasu podjęcia pracy w słoweńskiej Izbie Obrachunkowej.

Na początku 1995 roku zostałem prezesem Izby Obrachunkowej Republiki Słowenii. To nie była zwykła nominacja na stanowisko, ponieważ słoweńska Izba Obrachunkowa musiała dopiero zostać stworzona. Nie została stworzona poprzez przekształcenie wcześniej istniejącej równorzędnej instytucji w najwyższy organ kontroli, tak jak to miało miejsce w niektórych postkomunistycznych krajach. Zbudowaliśmy od podstaw zupełnie nową instytucję. Używając języka informatycznego mogę powiedzieć, że niezbędne było stworzenie zarówno instytucyjnego „oprogramowania", jak i „osprzętu". „Oprogramowanie" słoweńskiej Izby Obrachunkowej składa się z programu zadań audytowych, metod i technik audytowych, narzędzi audytowych (wytycznych i podręcznika), schematów procedur oraz pojęciowego aparatu kontrolnego wpisanego w schematy postępowania.

Sądzę, że moja kariera zawodowa charakteryzuje się trzema rodzajami działań:

- opracowaniem i wdrażaniem metodologii;
- zarządzaniem instytucjami;
- rozwijaniem współpracy i partnerstwa międzynarodowego.

Opracowanie i wdrażanie metodologii

Wykonując pracę naukową, w uzupełnieniu moich artykułów, w których przedstawiałem wyniki mych badań, opublikowałem również szereg artykułów dotyczących matematyczno-statystycznych metod stosowanych w badaniach socjologicznych. Oprócz tego prowadziłem wykłady jako profesor nadzwyczajny metodologii badań naukowych w naukach społecznych.

Metodologia audytu jest uproszczoną wersją metodologii badań naukowych. Innymi słowy, podstawowy metodologiczny paradygmat audytu jest taki sam, jak metodologiczny paradygmat badań naukowych. Tak więc podczas mojej pracy na stanowisku prezesa słoweńskiej Izby Obrachunkowej w pewnym sensie zmieniłem tylko miejsce i sposób stosowania mojej znajomości metodologii. W czasie mej pracy w Izbie opracowałem model kontroli budżetu na Słowenii i wdrożyłem go za pomocą odpowiednich procedur i narzędzi. Model ten jest zilustrowany w dołączonej publikacji *„Audyt wykonania budżetu państwa - Jak to robimy na Słowenii”*. Przygotowałem ją i przedstawiłem na kongresie EUROSAI w Moskwie w 2002 roku.

Oprócz tego byłem bardzo zainteresowany takim rozwojem Izby, który pozwalałby audytorom na nabywanie umiejętności niezbędnych we wszystkich rodzajach audytu, łącznie z najbardziej wymagającym, jakim jest kontrola wykonania zadań (racjonalne zarządzanie finansami). Jeżeli chodzi o kontrolę wykonania zadań możemy pokusić się o stwierdzenie, że im większe jest jej podobieństwo do stosowanych badań socjologicznych, tym lepiej. To oznacza, że kontrola wykonania zadań wymaga specjalnej wiedzy metodologicznej. Nie mówiąc już o tym, że nie można oczekiwać, aby każdy audytor był wykwalifikowany w kontroli wykonania zadań. Dlatego starałem się wprowadzić pewne specjalizacje w audycie. W tym szczególnym zamierzeniu osiągnąłem tylko połowiczny sukces. W ostatnich latach usiłowałem opracować metodę służącą analizie tzw. *budżetowania opartego na wynikach (results based budgeting),* które zostało niedawno wprowadzone na Słowenii.

Zarządzanie instytucjami

Jestem odpowiedzialny za zarządzanie instytucjami od ponad 20 lat. Instytucje, którymi kierowałem, znajdowały się w różnym stadium rozwoju i niosły ze sobą określone wyzwania. Nie trzeba dodawać, że kierowanie instytucją, gdzie rdzeń zespołu stanowili profesorowie lub naukowcy ze stopniami doktora, różni się od kierowania nowo powołaną instytucją, dla której trzeba dopiero stworzyć odpowiedni zawód. Lata, w których stałem na czele Słoweńskiej Izby Obrachunkowej, można w dużym stopniu określić jako czas tworzenia fundamentów najwyższego organu kontroli, ze wszystkimi towarzyszącymi temu wyzwaniami. Jednym z nich było chociażby sporządzenie projektu ustawy dotyczącej Izby Obrachunkowej, która weszła w życie w 2001 roku.

Rozwijanie współpracy i partnerstwa międzynarodowego

Gorąco wspierałem również rozwijanie współpracy międzynarodowej na szczeblu zawodowym. Brałem udział w międzynarodowych inicjatywach w czasie moich badań naukowych i wykładów, a także kierując słoweńskim najwyższym organem kontroli.

Znacząca część mojej pracy badawczej dotyczyła projektów międzynarodowych. Prowadziłem wykłady na studiach podyplomowych, organizowanych przez Uniwersytet w Lublanie we współpracy z innymi uniwersytetami europejskimi w ramach programu TEMPUS, który był współfinansowany przez Unię Europejską.

Rozwój słoweńskiej Izby Obrachunkowej wspierany był również przez transfer wiedzy z międzynarodowego środowiska zawodowego. Zaangażowałem Izbę w szereg projektów i innych doraźnych form współpracy dwustronnej i wielostronnej. Szczególnie dwa międzynarodowe (bliźniacze) projekty były istotne. Pierwszy realizowany był z pojedynczym partnerem, Narodowym Urzędem Kontroli Wielkiej Brytanii (National Audit Office). W drugi zaangażowane było wiele stron - brytyjski Narodowy Urząd Kontroli, Trybunał Obrachunkowy Hiszpanii (Tribunal de Cuentas), Komisja Audytowa Wielkiej Brytanii (Audit Commission) i Narodowy Urząd Kontroli Danii (Rigsrevisionen).

Doświadczenie zawodowe

1. **Proszę przedstawić najważniejsze aspekty Pana doświadczenia zawodowego w zakresie finansów publicznych, zarządzania oraz kontroli zarządzania.**

   a) **Centrum Stosunków Międzynarodowych Ministerstwa Edukacji Republiki Słowacji**, Levická 4, 821 08 Bratysława. Dyrektor Centrum (organ statutowy) w latach 1999 - 2000 (84 podwładnych), odpowiedzialny za planowanie, administrację, zarządzanie budżetem i kontrolę wewnętrzną w zakresie stosunków międzynarodowych Ministerstwa Edukacji Republiki Słowacji.

   b) **Instytut Językowy i Przygotowania Uniwersyteckiego dla Studentów Zagranicznych, Uniwersytet im. Comeniusa w Bratysławie**, Šoltésovej 4, 811 08 Bratysława. Dyrektor Generalny Instytutu (organ statutowy) w latach 1991 - 1997 (186 podwładnych), odpowiedzialny za jego funkcjonowanie (m. in. administracja, budżet, nauczanie, rekrutacja studentów zagranicznych, audyt wewnętrzny).

   c) **Najwyższa Izba Kontroli Republiki Słowacji** - Priemyselná 2, 824 73 Bratysława. W latach 1997 - 1999 oraz od 2001 r. do chwili obecnej. Dyrektor Departamentu Współpracy Europejskiej i Stosunków Międzynarodowych (4 podwładnych). Odpowiedzialny za zarządzanie międzynarodowymi stosunkami dwustronnymi i działaniami wielostronnymi we współpracy z organizacjami międzynarodowymi - INTOSAI, EUROSAI, Europejskim Trybunałem Obrachunkowym (ETO). Członek Grupy Roboczej ds. Integracji Europejskiej w Kancelarii Rady Ministrów. Koordynator sekcji ds. acquis communautaire. Koordynator procedur kontroli prowadzonych w NIK Republiki Słowacji na zasadzie peer review. „Urzędnik łącznikowy" spotkań szefów najwyższych instytucji kontrolnych państw Europy Środkowej i Wschodniej, Cypru, Malty, Turcji oraz ETO.

2. **Proszę wymienić trzy najważniejsze decyzje, w których podjęciu uczestniczył Pan w swojej pracy zawodowej.**

   a) Autor słowackiego projektu Phare SR 9813 0101 003 - „Walka z korupcją i przestępczością zorganizowaną" (1 032 000 euro), zrealizowanego w latach 1998-2001 pod patronatem Najwyższej Izby Kontroli Republiki Słowacji (NIK RS), dzięki któremu przeszkolono 1200 słowackich audytorów.

   b) Koordynator procesów kontroli prowadzonych w NIK RS na zasadzie peer review, w ramach wprowadzania zaleceń NIK RS także w odniesieniu do niej samej; współautor planu strategicznego NIK RS na lata 2003-2005.

10. SŁOWACJA - Julius Molnár
A. Odpowiedzi na pytania

   c) Przygotowanie Nowej Strategii (struktura organizacyjna, system zarządzania, strategiczny plan rozwoju, statut, regulamin wewnętrzny oraz metodyka nauczania i nowoczesne pomoce dydaktyczne) dla Instytutu Językowego i Przygotowania Uniwersyteckiego dla Studentów Zagranicznych na Uniwersytecie im. Comeniusa w Bratysławie.

Niezależność

3. Traktat stanowi, że członkowie Trybunału Obrachunkowego powinni być „w pełni niezależni" w wykonywaniu swych funkcji. Jak zamierza Pan wypełniać to zobowiązanie w praktyce?

Zgodnie z art. 247 pkt 4 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (z uwzględnieniem zmian wprowadzonych Traktatem z Nicei), będę wykonywał swoje funkcje i obowiązki w ogólnym interesie Wspólnoty, przestrzegając „Kodeksu postępowania administracyjnego dla personelu Europejskiego Trybunału Obrachunkowego" oraz „Standardów i strategii kontroli Trybunału" i będąc całkowicie niezależnym od jakichkolwiek działań politycznych, rządowych, handlowych lub biznesowych oraz od wszelkich innych nacisków.
Nie przyjmę żadnych funkcji w innym organie władzy publicznej, nie zawrę innej umowy o pracę (lub podobnej umowy o zatrudnieniu) z żadnym podmiotem gospodarczym, nie przyjmę członkostwa w żadnym organie zarządzającym lub kontrolnym jakiejkolwiek osoby prawnej, ani nie podejmę innej działalności gospodarczej lub zarobkowej bądź innych działań stojących w sprzeczności z moją funkcją.

4. Czy uzyskał Pan absolutorium z wykonywanych przez siebie poprzednio funkcji, jeżeli taka procedura była zastosowana?

Nie, taka procedura nie była stosowana.

5. Czy posiada Pan jakiekolwiek udziały w podmiotach gospodarczych lub finansowych lub inne zobowiązania, które mogłyby kolidować z funkcją członka Trybunału? Czy jest Pan gotów ujawnić Prezesowi Trybunału wszystkie uzyskiwane korzyści finansowe oraz inne zobowiązania i pozwolić na ich upublicznienie? Czy jest Pan stroną w toczącym się postępowaniu sądowym? Jeśli tak, to czy mógłby Pan podać jego szczegóły?

Nie, nie posiadam żadnych udziałów w podmiotach gospodarczych ani finansowych i nie mam innych zobowiązań, które mogłyby kolidować z funkcją członka Trybunału. Jestem gotowy ujawnić wszystkie uzyskiwane przez mnie korzyści finansowe i inne zobowiązania Prezesowi Trybunału i pozwolić na ich upublicznienie. Nie jestem stroną w żadnym toczącym się postępowaniu sądowym.

10. SŁOWACJA - Julius Molnár
A. Odpowiedzi na pytania

6. Czy po wyborze na członka Trybunału jest Pan gotów ustąpić z aktualnie piastowanych stanowisk, na które został Pan wybrany oraz zrezygnować z aktywnie pełnionych funkcji partyjnych?

Tak.

7. Jak postąpiłby Pan w przypadkach poważnych nieprawidłowości bądź oszustw i/lub korupcji, w które uwikłani byliby Pana współobywatele?

Po stwierdzeniu poważnych nieprawidłowości, oszustwa bądź korupcji, postępowałbym według procedur prawnych i zgodnie z prawem, niezależnie od tego, czy osoby w nie uwikłane są moimi współobywatelami, czy też nie.

Zgodnie z przyjętą przez Europejski Trybunał Obrachunkowy procedurą określoną w art. 14/01-04 „Standardów i strategii kontroli Trybunału", niezwłocznie poinformowałbym o takiej sytuacji Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych - OLAF.

Pełnienie funkcji

8. Jakie powinny być główne cechy kultury dobrego zarządzania finansami w przypadku instytucji publicznych?

Do głównych cech kultury dobrego zarządzania finansami w przypadku instytucji publicznych powinno należeć:

- dobre zarządzanie organizacją: jasno określony plan strategiczny, szczegółowy roczny plan pracy, statut, regulamin i wytyczne wewnętrzne, jasno określona struktura zarządzania i podział obowiązków,
- przejrzysta rachunkowość,
- sprawny system wewnętrznego audytu i kontroli: regularna kontrola zawieranych transakcji pod względem zgodności z prawem i prawidłowości, ocena danych, dbanie, by transakcje były prawidłowo zawarte (według kryteriów gospodarności, skuteczności i efektywności), wykonane, przekazane, opłacone oraz zarejestrowane.

Rozsądne zarządzanie finansami oznacza dbanie o to, by rozliczenia finansów publicznych były przejrzyste i wiarygodne, dokonywane operacje zgodne z prawem, a zarządzanie zgodne z zasadą gospodarności i skuteczności.

9. W ostatnim raporcie oceniającym kraje przystępujące do UE Komisja wskazała na opóźnienia we wprowadzaniu przez administracje większości tych krajów właściwych systemów kontroli finansowej, w tym kontroli *ex-ante* oraz niezależnego audytu wewnętrznego i zewnętrznego. Jakie kroki należy uznać za priorytetowe w krajach, których to dotyczy?

10. SŁOWACJA - Julius Molnár
A. Odpowiedzi na pytania

Raport Komisji Europejskiej w sprawie przygotowania do członkostwa w UE Czech, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji {SEC (2003) 1200 - 1209}

wskazuje na braki w zakresie: systemu krajowych finansów publicznych, walki z nadużyciami finansowymi, korupcją i praniem brudnych pieniędzy, budowy Zintegrowanego Systemu Zarządzania i Kontroli (IACS), kontroli nakładów na politykę strukturalną oraz ochrony interesów finansowych WE w zakresie kontroli finansowej.

Do najważniejszych kroków, jakie należy podjąć w odpowiednich krajach, należą:

- przyspieszenie przyjęcia niezbędnych aktów prawnych w legislacji krajowej, głównie tej dotyczącej budżetu,
- intensyfikacja szkoleń personelu Agencji Płatniczych,
- wyznaczenie centralnego punktu kontaktowego ds. interesów finansowych UE i rozpoczęcie za jego pośrednictwem współpracy z OLAF,
- stworzenie efektywnej współpracy pomiędzy służbami koordynującymi zwalczanie nadużyć finansowych i odpowiednimi instytucjami krajowymi,
- utworzenie resortowych komórek audytu wewnętrznego i kontroli we wszystkich jednostkach dysponujących środkami budżetowymi, w których ich jeszcze nie ma, a także wzmocnienie kontroli *ex-ante* finansów publicznych,
- opracowanie niezbędnych podręczników i wytycznych oraz dalsze specjalistyczne szkolenie audytorów wewnętrznych, w celu umożliwienia im zdobycia najwyższych kwalifikacji zawodowych,
- w odniesieniu do audytu zewnętrznego zalecić należy wzmocnienie ogólnych zdolności operacyjnych najwyższych instytucji kontrolnych w zakresie ochrony interesów finansowych WE, funduszy przedakcesyjnych i, w przyszłości, nakładów na politykę strukturalną (wsparcie organów odpowiedzialnych za zamknięcie programów), walki z korupcją i nadużyciami finansowymi. Ważne jest także ujednolicenie metod kontroli ze standardami IFAC i INTOSAI oraz opracowanie odrębnych podręczników audytu zewnętrznego w poszczególnych dziedzinach.

10. Zgodnie z postanowieniami Traktatu, Trybunał pomaga Parlamentowi Europejskiemu w pełnieniu funkcji kontrolnej w zakresie wykonania budżetu. Jak opisałby Pan swoje funkcje związane z przedstawianiem sprawozdań Parlamentowi Europejskiemu, a w szczególności jego Komisji Kontroli Budżetowej?

Głównym zadaniem Trybunału jest prowadzenie zewnętrznej, niezależnej kontroli rozliczeń Wspólnoty, która nie jest jednak prawnie wiążąca, ponieważ Trybunał Obrachunkowy nie ma prawa do nakładania sankcji. Moje obowiązki w zakresie przedstawiania sprawozdań Parlamentowi Europejskiemu i jego Komisji Kontroli Budżetowej będą się koncentrować na przygotowywaniu i przedstawianiu:

- rocznego sprawozdania z przychodów i wydatków budżetu ogólnego, Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR) i Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali (EWWiS), składającego się w znacznej mierze z uwag dotyczących dobrego zarządzania finansami;
- oświadczenia dotyczącego wiarygodności rozliczeń oraz legalności i prawidłowości leżących u ich podstaw transakcji, zarówno w zakresie dochodów od podmiotów podlegających opodatkowaniu, jak i wypłat końcowym beneficjentom;
- specjalnych sprawozdań przedstawiających wyniki kontroli, prowadzonych zazwyczaj przez okres kilku lat i dotyczących konkretnych obszarów zarządzania.

Zgodnie z art. 12 „Regulaminu Trybunału Obrachunkowego" do moich obowiązków jako członka Trybunału należeć będzie ponadto:

- po przypisaniu, na podstawie propozycji Prezesa, do jednej z grup obrachunkowych - odpowiedzialność za wykonanie powierzonych mi obowiązków przed tą grupą i przed Trybunałem;
- dbanie, aby przy przyjmowaniu decyzji Trybunału, składaniu sprawozdań i przedstawianiu spraw Trybunałowi przydzielane zadania były rozkładane w sposób jak najbardziej równomierny;
- jeśli zaistnieje podejrzenie, że doszło do oszustw lub nieprawidłowości - niezwłoczne przekazanie uzyskanych informacji do OLAF, w celu podjęcia właściwych kroków.

11. Jak zapewne Pan wie, Komisja zmienia swój system obrachunkowy. Jak mógłby Pan opisać korzyści wynikające z tej zmiany?

Efektem tej zmiany będzie działanie nowego systemu obrachunkowego w pełnej zgodności z zasadą memoriału, co ułatwi wykrywanie ukrytych długów i zobowiązań i, krok po kroku, zaowocuje większą przejrzystością całego systemu obrachunkowego. Jej wprowadzenie w praktyce sprawi, że wszystkie przepływy środków finansowych będą przejrzyste.

12. Czy popiera Pan pomysł utworzenia urzędu Prokuratora Europejskiego ? Jak według Pana powinny wyglądać jego kontakty z innymi organami kontrolnymi o podobnym zakresie kompetencji, jak np. OLAF?

Powołanie Prokuratora Europejskiego, uprawnionego do prowadzenia dochodzeń sądowych w instytucjach i organach Wspólnot, jest niezbędne do ochrony finansowych interesów Wspólnoty za pomocą środków prawnokarnych i bardzo pozytywnie wpłynęłoby na takie środki zwalczania oszustw finansowych.

10. SŁOWACJA - Julius Molnár
A. Odpowiedzi na pytania

Prokurator Europejski działałby w państwach członkowskich poprzez swoich Zastępców, którzy mieliby status urzędników Wspólnoty. Jako „centralny punkt kontaktowy we wszystkich sprawach" miałby on w ten sposób dostęp do szeregu środków dostępnych w dochodzeniach krajowych i mógłby odwołać się do krajowych bądź regionalnych organów śledczych, takich jak policyjne służby wywiadowcze, bez konieczności przyjmowania odrębnego kodeksu europejskiego.

Po zakończeniu śledztwa Prokurator Europejski występowałby jako oskarżyciel przed właściwym trybunałem karnym danego państwa członkowskiego.

Współpraca w sprawach karnych na obszarze Unii Europejskiej między władzami państw członkowskich a organami takimi jak EUROJUST (europejska jednostka współpracy sądowniczej), EUROPOL (Europejskie Biuro Policji - prewencja i zwalczanie przestępczości zorganizowanej) oraz OLAF stanie się koniecznością. Niezbędne będzie włączenie do statutów i przepisów wiążących te instytucje zobowiązania do przekazywania uzyskanych informacji Prokuratorowi Europejskiemu.

Inne pytania

13. Czy wycofałby Pan swoją kandydaturę na członka Trybunału, jeśli opinia Parlamentu byłaby nieprzychylna?

Nie widzę żadnych powodów, dla których miałaby zaistnieć taka sytuacja.

10. SŁOWACJA - Julius Molnár
B. Curriculum vitae

EUROPEAN CURRICULUM VITAE

.

DOŚWIADCZENIE ZAWODOWE

2001 - do chwili obecnej

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI REPUBLIKI SŁOWACJI
2 Priemyselná, 824 73 Bratysława

• Dziedzina lub sektor: 21 Audyt, 41 Stosunki z instytucjami UE, 23 Stworzenie podstaw instytucjonalnych

• Zawód lub zajmowane stanowisko: *Dyrektor Departamentu Współpracy Europejskiej i Stosunków Międzynarodowych (4 podwładnych)*

• Główne zadania i zakres kompetencji:

- Współpraca z organizacjami międzynarodowymi - INTOSAI, EUROSAI, ETO...
- Odpowiedzialny za integrację z UE (członek komisji roboczej w Urzędzie Rządowym
- Koordynator sekcji ds. acquis communautaire.
- Procedury kontroli na zasadzie peer review w NIK RS (wdrożenie europejskich standardów audytu, plan strategiczny...)

1999 - 2000

CENTRUM STOSUNKÓW MIĘDZYNARODOWYCH MINISTERSTWA EDUKACJI REPUBLIKI SŁOWACJI, 4 Levická, 821 08 Bratysława

• Dziedzina lub sektor: 32 Szkolenia/Kultura, 21 Audyt

• Zawód lub zajmowane stanowisko: *Dyrektor Generalny Centrum - (organ statutowy, 84 podwładnych)*

• Główne zadania i zakres kompetencji:

- Planowanie, administracja, zarządzanie i kontrola budżetu,
- Stosunki międzynarodowe Ministerstwa Edukacji Republiki Słowacji,
- Współpraca z organami rządowymi, uniwersytetami, szkołami, ministerstwami i ambasadami,
- Realizacja polityki dotyczącej języka i kultury słowackiej za granicą (wydziały języka słowackiego na międzynarodowych uniwersytetach i w szkołach, kontakty ze związkami mniejszości słowackiej za granicą, polityka i budżet),
- odpowiedzialność za słowackich studentów za granicą i zagranicznych studentów w Słowacji (w tym również ich stowarzyszenia).

1997 - 1999

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI REPUBLIKI SŁOWACJI
2 Priemyselná, 824 73 Bratysława

• Dziedzina lub sektor: 21 Audyt, 41 Stosunki z instytucjami UE, 23 Stworzenie podstaw instytucjonalnych

• Zawód lub zajmowane stanowisko: *Dyrektor departamentu stosunków międzynarodowych (5 podwładnych)*

• Główne zadania i zakres kompetencji:

- Zarządzanie i administracja stosunkami międzynarodowymi w dziedzinie audytu,
- Współpraca z organizacjami międzynarodowymi - INTOSAI, EUROSAI, ETO, UNDP...

Autor projektu PHARE RS 9813 0101 003: „Walka z korupcją i przestępstwami w Słowacji", realizowanego latach 1998-2001 (1 032 000 euro - w projekcie wzięło udział 1200 słowackich audytorów...)

1997	**ACADEMIA ISTROPOLITANA, BRATYSŁAWA** **5b Hanulova, 841 01 Bratysława**
• Dziedzina lub sektor	32 Szkolenia/Kultura
• Zawód lub zajmowane stanowisko	*Szef działu studiów podyplomowych i kontaktów zagranicznych (5 podwładnych)*
• Główne zadania i zakres kompetencji	Stworzenie programów nowych studiów podyplomowych,
1991 - 1997	**INSTYTUT JĘZYKOWY I PRZYGOTOWANIA UNIWERSYTECKIEGO DLA STUDENTÓW ZAGRANICZNYCH** **NA UNIWERSYTECIE IM. COMENIUSA W BRATYSŁAWIE** **4 Šoltésovej, 811 08 Bratysława**
• Dziedzina lub sektor	32 Szkolenia/Kultura
• Zawód lub zajmowane stanowisko	*Dyrektor Generalny Instytutu - (organ statutowy,186 podwładnych).*
• Główne zadania i zakres kompetencji	• Planowanie i zarządzanie (odpowiedzialny za administrację, budżet, nauczanie, rekrutację studentów zagranicznych, audyt wewnętrzny), • Współpraca ze słowackimi ministerstwami, ambasadami i uniwersytetami, • Współpraca z międzynarodowymi uniwersytetami i instytucjami (FLSC Paryż, ALECSO Tunis, Uniwersytet Śląski Katowice, Uniwersytet Warszawski, Moskwa, Kijów, Petersburg, Budapeszt, MEI Amman...), • opracowanie nowych uniwersyteckich programów nauczania (autor akredytowanych jednorocznych kursów uniwersyteckich dla słowackich studentów - "Społeczeństwo i komunikacja")
1978 - 1991	**MINISTERSTWO EDUKACJI REPUBLIKI SŁOWACJI, BRATYSŁAWA** **1 Stromova, 813 30 Bratysława**
• Dziedzina lub sektor	32 Szkolenia/Kultura
• Zawód lub zajmowane stanowisko	*Wyższy urzędnik*
• Główne zadania i zakres kompetencji	□ Zarządzanie stosunkami międzynarodowymi uniwersytetów słowackich z państwami Afryki i Azji, □ Kontakty ministerstwa z międzynarodowymi organizacjami pozarządowymi, takimi jak WHO, UNESCO, BIE, ILO... □ Członek delegacji Czechosłowackich w oficjalnych dwustronnych i wielostronnych negocjacjach (z UNSESCO, ministerstwami spraw zagranicznych lub edukacji w Paryżu, Warszawie, Damaszku, Trypolisie, Sanie, Aden, Tunisie, Algierze, Kabulu, Kairze...),
1974 - 1978	**KOMITET CENTRALNY SŁOWACKIEGO ZRZESZENIA KOMBATANTÓW ANTYFASZYSTOWSKICH, 811 6 Štúrova, 811 02 BRATYSŁAWA**
• Dziedzina lub sektor	Inne
• Zawód lub zajmowane stanowisko	*Urzędnik*
• Główne zadania i zakres kompetencji	Koordynacja działań w komisjach oddziałowych Zrzeszenia,
1972 - 1974	**CENTRUM STOSUNKÓW MIĘDZYNARODOWYCH MINISTERSTWA EDUKACJI REPUBLIKI SŁOWACJI, 4 Levická, 821 08 Bratysława**
• Dziedzina lub sektor	32 Szkolenia/Kultura
• Zawód lub zajmowane stanowisko	*Sekretarz Komisji Przyjaźni*
• Główne zadania i zakres kompetencji	• Polityka i metody współpracy ze zrzeszeniami studentów zagranicznych • Koordynacja działań tych zrzeszeń
1969 - 1972	**MINISTERSTWO EDUKACJI REPUBLIKI SŁOWACJI, BRATYSŁAWA** **1 Stromova, 813 30 Bratysława**
• Dziedzina lub sektor	32 Szkolenia/Kultura

• Zawód lub zajmowane stanowisko	*Urzędnik*
• Główne zadania i zakres kompetencji	• Zarządzanie i administrowanie kontaktami słowackich uniwersytetów z krajami Afryki, Azji i Ameryki Łacińskiej.

WYKSZTAŁCENIE I SZKOLENIA

Data (od - do)	1965 – 1969
Nazwa i rodzaj jednostki prowadzącej nauczanie i szkolenie	UNIWERSYTET IM. COMENIUSA W BRATYSŁAWIE WYDZIAŁ FILOZOFII
Główne przedmioty/ zajęcia doskonalone umiejętności	ARABSKI - FRANCUSKI
Uzyskany tytuł	mgr

UMIEJĘTNOŚCI I KOMPETENCJE
38 Lingwistyczna korekta od strony prawnej

Tłumacz przysięgły języka arabskiego i francuskiego, powołany 24 stycznia 1977 roku przy Sądzie w Bratysławie (numer SPR 2524/77)

JĘZYK OJCZYSTY **SŁOWACKI**

Inne języki

	ARABSKI	**ANGIELSKI**	**FRANCUSKI**	**ROSYJSKI**	**NIEMIECKI**	**HISZPAŃSKI**
Czytanie	Doskonale	Doskonale	Doskonale	Doskonale	Dobre	Dobre
Pisanie	Doskonale	Doskonale	Doskonale	Doskonale	Dobre	Dobre
Mówienie	Doskonale	Doskonale	Doskonale	Doskonale	Dobre	Dobre

Doświadczenie zdobyte podczas studiów i w pracy środowisku wielokultorowym	W TRAKCIE CAŁEJ KARIERY ZAWODOWEJ
UMIEJĘTNOŚCI I KOMPETENCJE ORGANIZACYJNE *Koordynowanie i zarządzanie ludźmi, projektami i budżetami*	W TRAKCIE CAŁEJ KARIERY ZAWODOWEJ
UMIEJĘTNOŚCI I KOMPETENCJE . *związane z obsługą komputerów*	Programy komputerowe - Windows XP, OFFICE XP, Corel Draw, Image Folio, Adobe Premier, Sound Forge ….
SPECYFICZNE OBSZARY DZIAŁALNOŚCI	OPRACOWANIE NOWYCH UNIWERSYTECKICH PROGRAMÓW NAUCZANIA, STRATEGICZNYCH PLANÓW ROZWOJU I PODSTAW INSTYTUCJONALNYCH